

دل رابہ جز با یاد خدا شاد مکن - با یاد وی از کس دیگری یاد مکن
دل خانہ کی کعبہ است ویران مگذار - ویرا بہ جز از یاد وی آباد مکن

کوردی

بو غهیری خودا ئه م دلّه قهت شاد مه که
یادی له دلت بو کسی بهر باد مه که
وهک که عبه یه دلّ حه یفه که ویرانی که
بو ئه و نه بی ئه م که عبه یه تاباد مه که

(شه رافهت)

چوارينه كاني

سرى خوراسان

شيخ ابوسعيد ابوالخير

ديوانىكى تەۋاۋ عىرفانى، ئەدەبىي، ئەخلاقىي.

ۋەرگىپ: ئەلف تەرافەت

*** **

نەزەت ئىش

سرشناسه
عنوان قراردادی
عنوان و نام پدیدآور
مشخصات نشر
مشخصات ظاهری
شابک
وضعیت فهرست نویسی
یادداشت
یادداشت
موضوع
موضوع
شناسه افزوده
رده بندی کنگره
رده بندی دیویی
شماره کتابشناسی ملی

ابوسعید ابوالخیر، ۲۵۷- ۴۴۰ ق .
رباعیات . کردی
چوارینه‌کافی پیری خوراسان/ابوسعید ابوالخیر
وهرگیر نەلف شه‌رافەت.
اشنویه: شاری‌شنو، ۱۳۹۶.
ص: ۳۲۵، ۱۴/۵×۲۱/۵ س.م
۷-۲۸-۷۵۷۴-۶۰۰-۹۷۸
فپیا:
کردی.
کتابنامه
شعر فارسی- قرن ۵ق. ترجمه شده به کردی
th century- ۱۱ Persian poetry -- :
Translations into Kurdish
شرافت، اسد ۱۳۳۶ مترجم
PIR۴۵۵۴/۲۰۳۸۷۱۴۹۶:
فا: ۲۲/۱۸۸:
شماره کتابشناسی ملی: ۵۰۳۴۶۶۵:

انتشارات شاری سنو

آذربایجان غربی شهرستان اشنویه
۰۹۱۴۱۶۶۴۱۱۸ همراه: ۰۴۴ ۴۴۶۳ ۰۰۰۵

ناشر:

استان:

تلفن:

ناوی کتیب :
دانه‌ر :
وهرگیر :
پیت چینین :
ناماده‌کردنی :
ته‌رراحی جلد :
تیراژ :
نۆبه‌ی چاپ :
چاپ و سه‌حافی :
قیمت :
چوارینه‌کافی پیری خوراسان .
شیخ (ابوسعید ابوالخیر).
نەلف - شه‌رافەت.
سروه واژی .
سید محمد صادق واژی .
صابر حاجی معروفی .
۱۰۰۰ نسخه .
هه‌وه‌لی ۱۳۹۷ هه‌تاوی .
شنۆ - چاپه‌مه‌نی ئاریا .
۲۲۰۰۰ تومهن - ۱۵۰۰۰ تومهن .

شماره شابک: ۷-۲۸-۷۵۷۴-۶۰۰-۹۷۸

ISBN - 978 - 600 - 7574 - 28 - 7

بەرەت

رۆژی دووشەممە ۱۷ی خەزەلۆهری ۱۳۹۵ی هەتاوی،
بەرابەر لە گەڵ ۷ی نوامبری ۲۰۱۶ی زایینی، لە شاری ورمی
دەگەرێم، بە عادهتی جاران سەردانی کتیب فرۆشه کانم کرد.
کتیب فرۆشیکی برادەرم بە ناوی (حامد) خاوەنی کتیب
فرۆشیه ک لە چوار پێیانی سیروس، چەند کتیبیکی
کوردی دەستی دووی کرێبۆوه و لە ناویاندا جلدی ۲ی
بەرەمه کانی (پیره میزد)ی رەحمەتی نەمر، که برای
خۆشه ویستم (تۆمید ئاشنا) کۆی کردبۆوه و لە سالی
۲۰۰۱ لە چاپخانهی ئاراس لە ههولێر، لە چاپی دابوو
کهوتە بەر چاوم. کتیبه کانم کپی و گەرێمه وه مالی
خۆمان، دوای چەند رۆژیک کتیبه کهی پیره میزد
دەخویندەوه لە ناکاو چاوم بە چەند شیعیری بە تام و سرنج
راکیش کهوت.

شیعره کان له باری مه‌عنا و موحته‌وا زۆر پر و
 قوول و به‌تام بوون، به جوړیک مچورک به له‌شم دا
 هات، شیعره کان شیعی شاعیر و خواناسی به ناو
 بانگی سه‌دهی چوار و پینجی ئیرانی شیخ (ابوسعید
 ابوالخیر) بوون .

من خۆم زیاتر له ۳۷ سال بوو دیوانی شیعی ئه‌م شاعیره‌م
 له کتیب‌خانه که‌ی خۆم دا هه‌بوو، که نووسه‌ریکی ئیرانی به
 ناوی (سه‌عید نه‌فیزی) له سالی ۱۳۳۴ ی هه‌تاوی لیروله‌وی
 کۆی کردبووه و به‌بۆنه‌ی پینجه‌مین سالی کۆچی دوابی
 خوالی‌خۆشبوو (سه‌عید نفیزی) دکتۆر (محمد دبیرسیاقتی) له
 سالی ۱۳۵۰ ی هه‌تاوی دووباره له چاپی دابووه. به‌لام من
 هیچکات وه‌ک ئه‌و شه‌وه‌ی که کتیبه‌ که‌ی پیره‌میردم خۆینده‌وه
 سه‌یری چوارینه کانی (ابوسعید ابوالخیرم) نه‌کرد بوو.

هه‌ستم کتیبه‌ که‌م دیته‌وه و ده‌ستم کرد به خۆیندنه‌وه‌ی
 چوارینه کانی ئه‌م خواناسه‌.

ئه‌مجاره شیعره کانی (ابوسعید) به ته‌واوی سرنجی
 منیان راکیشا و شییت و شه‌یدای شیعره کانی بووم و

(ابوسعید) گوته‌نی په‌تکیان له ئەستۆ کردم و منیان به
 دوای خو دا راکیشا، (ابوسعید) له یه کێک له‌چوارینه‌کان
 له بابەت عیشقی خودایی دەلیت .

رۆژیکێ هه‌لام له‌غهمی دهردی تو
 ویستم که ره‌هه‌بم له‌غهمی عه‌شقی تو

عه‌شقی تو که هات له نیوه، رپی پێ گرتم
 وه‌ک جانی له ئەستۆمی کرد زنجیری تو

فارسیه‌که‌ی:

بگریختم از عشق تو ای سیمین تن

باشد که ز غم باز رهم مسکین من

عشق آمد و از نیمه رهم باز آورد

ماننده خونیاں رسن در گردن

(ئێستا بزانیڤ پیره‌می‌رد و ئەبووسه‌عید ع)

پێوه‌ندیان بێکه‌وه له‌یه .)

پیره‌می‌ردی نه‌مر له‌کو‌تاییه‌ کانی شه‌ری دووه‌می

جیهانی ٦٥ چوارینه‌ی ئەبووسه‌عیدی لێ و له‌وی ده‌ست

که وتوو و کردوونی به کوردی، زۆریش به دوایانه وه گهراوه تا به لکوو بتوانی کوّیان کاته وه و ههر هه موویان بکا به کوردی، زۆریش به ئاره زوو بووه شیوهی ئه ده بیاتی کوّنی فارسی به تایبه تی شیوه ئه ده بیاتی ئه بووسه عید بخاته نیو زمان و ئه ده بیاتی کوردی.

به لام به داخه وه کات و مه رگ ئه م فرسه ته ی پی نه داوه، چونکه له زه مانى ئه و، چوارینه کانی ئه بووسه عید نه کوّ کرابوونه وه، نه له چاپ درابوون، به لام هه شت سالّ دواى شه ری جیهانی دووم واته: له سالی ۱۳۳۴ به ریژ (سعید نفیسی) به دوایان دا ده گه ری و سه رچاوه و کتیبه کوّنه کانی کتیبخانه کانی ئیران له سه نگ و سووژن ده دا و ۷۲۰ چوارینه لی و له وی کوّ ده کاته وه و له چاپیان ده دا، که ئه و ده م پیره میژدی ره حمه تی نه مابوو و فه وتی کرد بوو. دواتر له ۱۳۵۰ دووباره له چاپ دراوه ته وه.

وه من له رووی نوسه خه ی چاپی سالی ۱۳۵۰ ئه م چوارینه به نرخانه ی ئه بوو سه عیدم کردوون به کوردی.

پیره میزدی نهمر بو ئه و ۶۵ چوارینه ی وه ریگی پراون،
 پیشه کیه کی بچکولانه ی بو نووسیون، ئیستا لیژه دا
 عهینی پیشه کیه که ی پیره میزد ده خه مه پیش چاوی ئیوه ی
 خوشه ویست: (له زمانی خۆی و به قه له می خۆی).

(پیشه کیه که ی پیره میزد بو ۶۵ چوارینه کانی شیخ نه بوو سه عید)

(زفر ده مینک بوو روباعیاتی شیخ نه بوو سه عیدی (ابو
 الخیر) م لهم لاو لهو لا نه بیست، یا له لهندی گۆشه ی
 به یاز و که نکۆ له کاندای بهر جاوم نه کهوت.

له دوو سنی جیره ته وه، ته ئسیری نه کرده دلته وه، جارئ
 له نوقته ی نه ده بیاته وه، لهندی نوقته ی وای تیایه من له لهج
 شاعیریکی ترم نه بیستوه. دوا ی نه وه لهندی مونا جاتی
 ههیه، بهر انسه مرعنه ویات و ئیلا هیاته، که نه گه که سنی
 به دل و دهروونیککی پاک بیخو ئیتته وه له باره گای خوادا،
 دهنگ نه داته وه و فریشته کانی عالمی بالا نه بنه هاونا له و
 هاودهنگ، له بهر نه وه که ده تهیه که له نه هلی ئیمان بو
 هه مره پادیککی دنیا بن، روباعیه کی نه ویان دانا وه که نه گه
 نه ونده جاره بیخو ئیتته وه خواستیان دیتته دی، نه م نه وه
 زاتانه که وا له بهرده ی بهرانییدا زوله د و ته قوا و له
 دوا ییدا ئی پرئاد نه کهن، مه لکه و پرا و ته ریه تی
 موخته لیه بیان ههیه که هه ره که به ناویک ناو نه برین.

مه‌له‌ه‌بی ئەبووسه‌عید سو‌فی بووه که له ئەبی ل‌فه‌زلی کو‌پی
هه‌به‌نی شا‌گردی ئەبی نه‌صری به‌را‌جی وه‌ر‌گر‌تووه.

ئەو‌یش ئەه‌ج‌یت‌ه‌وه سه‌ر (ه‌ن‌ید) ی به‌غ‌دا‌دی. به‌ل‌نی ئەم نه‌وعه
به‌ر‌ت‌شه چون‌که به‌نه‌ر‌ان‌یه و پ‌تی پ‌ستی شه‌ر‌یه‌تی
ئ‌س‌لام‌یش ئ‌اک‌رایه، ه‌ه‌ل‌ک له‌و مه‌ع‌نه‌وی‌اته‌ی (ت‌ص‌وف) ه
نا‌گ‌هن. نه‌شه‌زان، ز‌فر‌تر به‌ (ز‌ند‌یو) یان ئەز‌م‌ی‌رن. ته‌ناه‌ت
ش‌یخ ئەبووسه‌عید ش‌ی‌ان به‌وه ئ‌یت‌ت‌یر‌ام کرد و ل‌ای
(مه‌هم‌ودی غ‌ه‌زه‌وی) ش‌ک‌ایه‌ت‌یان ل‌نی کرد، که ئەمه له‌سه‌ر
پ‌ی‌گ‌ای شه‌ر‌ع نا‌روا و ئەم‌یش گو‌ایه به‌ ئەبووع‌ه‌لی ئ‌ی‌ب‌نی
س‌ین‌ای و‌ت‌وه ک‌اف‌ره و ئ‌ی‌ب‌نی س‌ین‌اش به‌و پ‌وب‌اع‌ی‌به
مه‌شه‌رو‌ره جو‌ابی داوه‌ت‌ه‌وه، که له ئەده‌بی‌اتی فر‌س‌دا ش‌ی‌وه‌ی
(ر‌باع‌ی) جو‌ار ه‌ش‌ته‌کی ز‌فر به‌ه‌نده، له پ‌وب‌اع‌ی‌ات‌یش‌دا دوو
ز‌ات له پ‌یش له‌موو ش‌اع‌یره‌ک‌انه‌وه‌ن. ش‌یخ ئەبووسه‌عید و
عو‌مه‌ری ه‌م‌ی‌ام. ئەو پ‌وب‌و‌ی‌ایی ز‌فر‌تر‌ین ئەد‌ی‌به‌کان‌ی ئ‌ینگ‌لیز
پ‌وب‌اع‌ی‌اتی ه‌م‌ی‌ام‌یان له لا به‌ه‌ند‌تره. که به له‌موو ز‌ب‌انی
ته‌ر‌جه‌مه ک‌راوه، به‌لام له ع‌اله‌می ئ‌س‌لام‌دا دیاره ش‌یخ
ئەبووسه‌عید پ‌ن‌ش‌تره و ق‌ی‌اس‌ی له‌گ‌ه‌ل ه‌م‌ی‌ام‌دا نا‌ک‌ری، ئەم
به له‌موو مه‌ع‌نا‌یه‌که‌وه پ‌یا‌وی خوا و پ‌یری ته‌ر‌ق‌ه‌ت بووه.
جو‌ارده سا‌ل به جه‌زه‌ی (ف‌نا فی الله) وه له ده‌شت و ب‌یا‌ب‌انی
خ‌اوه‌ران‌دا به‌نا‌له‌ی مه‌ه‌به‌به‌تی ئ‌ی‌لا‌ه‌ی‌یه‌وه سه‌ه‌را نه‌ورد
بووه و به‌گ‌ز و گ‌یا زی‌اوه.

پوباعیاته کانی له موو فیوضاتی عهئقی خوای تیابه و
 والاصل ئهم نوعه اعظمه وهك (فارابی) و (ابن سینا) و
 (شیخ ئه بووسه عید) فلسفه و تهسه ووفیان له شهرفدا
 هیناوه ته مهیدان. كه عوام له كوشی ناگا و ههزرتی
 مهولانا خالیدی خومان كه (مجددی تهریقته نه قشبه ندیه،
 ئه فرموی: هه تهریقته تار و پۆكهی نه هیته وه هه
 تهریقته، ئیلهاده. بۆیه ئیجه كه خوا و لهیمه تی مسایخان
 فرستهی داین دیوانی مهولهوی و مهولانا خالیدمان كردوه
 به كوردی ئه مانهوی پوباعیاتی شیخ سه عیدی ئه بوالضیریش
 بکهین به كوردی.

پوباعیاتی خهییام زۆر كهس به له موو زبانی
 ته ره به بیان كردوه. ته نانهت شیخ ئه هه دی شیخ سه لام له
 پێشدا و شیخ سه لام له یاندا كردویانه به كوردی به لام
 ئهم روباعیاتی شیخ ئه بووسه عیده نه كراوه.))

وهك له نوسراوه كهی پیره میرد دا ده رده كه ویت زۆر به
 تاسه و تامه زرۆی شیعره کانی ئه بووسه عید بووه، نیازی وا
 بووه كۆیان بكاته وه و بیان كات به كوردی و به ته واوی
 سرنجی پیره میردیان را کیشاوه، به لام وهك له پێش دا
 ئیشاره م پێ کرد: هه لۆی مه رگ ئهم فرسه تهی پێ

نه داوه، ئە گەر خودا یار بی ئیستا من گەرە کمه خواستی
پیره میڤرد بە دی بینم.

پۆیسته بلیم هەر ئەو ههست وئیحساسه ی له کاتی
خویندنه وهی چوارینه کان بو پیره میڤرد په یدا بووه بو منیش
رپوی دا، نزیکه ی سی چوار رۆژان دەم خویندنه وه تا
زیاترم ده خویندنه وه زیاتر شی و شه یدایان ده بووم، هەر بۆیه
منیش ویستم بیانکه م به کوردی به لام ئاخر چۆن؟
ئە گەرچی من له سه ره تا وه عه لاقه یه کی تایبه تیم به میژووو
ئە ده بیاتی کوردی وئیسلامی به تایبه تی ئە ده بیاتی کوردی
هه بووه، به لام قهت شیعرم نه نووسیوه وئە گەر تاک و ته راش
شیعریکم نووسی بیت شایانی ئە وه م نه زانیوه نیشانی که سی بدهم.
دهست و قه له میکی ئە و تو شم نییه که بتوانم ئە م کاره
قورسه ئە نجام بدهم ئە وه نده نه بیته به دهست و قاچی شکاو
ده نووسم و به س.

پهس خواجه چاره چیه. خو ئیستا شاعیری کلاسیک
به ده گمهن ماون، ئیستا زۆربه ی شاعیرانی هاوچه رخی

کورد وه ک: عه بدولا په شیو و شیر کو بی کهس و... شیعی
نوی دهنوسن وه خته بلیم شیعی کون فهرانموش کراوه.

له م چه ند رپوژه دا هیندی ک له چوارینه کانم کرد به
کوردی و به شهوق و زهوقه وه بو هیندی ک له براده رانم
ده خوینده وه، شیعه کانیان بو سرنج راکیش بو، ته شویقیان
ده کردم درپژه به کاره کهم بدهم، دیاره هیندیکیش گالته یان
پی ده کردم. راستی خوشم زور باوهرم به خوم نه ده کرد
بتوانم هه تا سهر برپوم و ئەم ریگایه بپریم.

چونکه تا زیاتر ده چومه پیشه وه کاره که قورستر
ده بو، به راستی شیعه کانی پیری خوراسان یه کجار زور
قوول و پر مه عنان، وه له باری عیرفان و خواناسی و
فهلسه فه و حکمهت وه ک ده ریای بی بن و سیلاوی
به هاری وان، قوولایی خودا پهرهستی و ئە خلاقیان لی
هه لده پرژیت. خو ئە گهر وشه یه ک و پیتی ک ئەم لاو ئە ولا
بیته مه عنا کانیان ده گورپیت و به پیچه وانهی مه به ست دا
ده رپون، پیوستیان به دیقتهت و تیروانینی تایبه تی هه یه.

دیسان خوایه جار حیه:

دهتوانم بلیم له ماوهی ده پوژی یه کهم دا ده جار زیاتر لییان سارد و نائومید دهبووم و بی هیوایی بالی به سهر دا ده کیشام و وازم لی دههینان، بهلام ههر ئه و سهعات په شیمان دهبوومه و دووباره ده گه رامهوه سهریان، تا زیاتر نائومیدتر دهبووم زیاتر شیّت و شهیدایان دهبووم. ههر بویه ماوهی سی مانگ له شهوه کانی پاییز و زستان شه و تا بهیانی نه خه وتم و کارم له سهر کردن.

هیندیک له شیعره کانی ئەم زاته پایه بهرزه ئه وهنده نزا و پارانه وهی به سوزیان تیدایه مچورک به لهش دا دینیت و خورپه له دلّ دهدهن، وهک سیخورمه و نه شتهر دلی مروّف ئه نجن ئه نجن و کون کون ده کهن.

من خۆم کاتییک هیندییک له و شیعرانه م وهرده گیرا له ناکاو فرمیسک به چاوم دا دههاته خوارهوه، شه و نه بوو له هه ست و سۆزی ئەم شیعرانه دوو سی جار نه گریم و ئاخ و حهسرهت بو ته مهنی بیهوده گوزهراوی خۆم هه لّ نه کیشم، ههستم ده کرد له دنیاو له دین دؤراوو بی خیر ماوم.

بهلام تا ده گریام ههستم ده کرد له شم سوو کتر و دهروونم ئاسووده تر و فکرم زیاتر ئاوه لا ده بیته وه، کاره کهم ئاسانتر به ره و

پیشه وه ده پویشته، ئیستا به کرده وه و ته جره به بۆم مه علوم
 بووه که گریانى نیوه شه و کاتیک خه لک له خورپه ی خه و
 دان له خزمهت باری ته عالا ته واو ته ننگ و چه له مه ی
 دهروونی مرپوف چاره سه ر ده کات، وه من ئه م ئه زمونه م
 له سایه ی چوارینه کانی پیری خوراسانه وه دهست که وتوووه.
 سوپاس بۆ خودا به ره مه می ماندوو بوونه که م هاته دی
 هیوادارم بۆ خه لکی تریش به سوود بیت ئه گهر چی که م و
 کوورپی زۆر تیدایه.

(کورتە باجێک لەو ۶۵ چوارینە ی پیرە میژد)

پێویستە بڵێم چەند چوارینە یە ک لەو ۶۵ چوارینە ی پیرە
میژدی رەحمەتی وەری گێراون چەند دانە یە کیان ئەسلەن
شیعری ئەبووسە عید نین، بەلام شیوەی شیعرە کانی ئەو دەدەن.

هەر بۆیە ئیستتا دوو لە چوارینە کانی پیرە میژد بە
کوردی و فارسیە کە ی دەخەمە پێش چاوی خوینەرەن. لە
زمانی خۆی و فارسیە کە ی خۆی.

یە کە م:

با سر تو هر سوخته رازی دارد
با راز تو هر بنده نیازی دارد
ای رازق بخشنده تو نومید مکن
آنرا که به درگهت نیازی دارد

سووتاوی لیاقت هەر یە کە رازیکی هە یە
هەر بەندە یی بە و رازە نیازیکی هە یە
بەخشەندە کە تو بی ناھومیژدی ناکە ی
چونکە بە هەوات سۆز و گودازیکی هە یە

دوو م:

ای برآمدیت تو شاید همه ذات
تشکیک مشکک نکند نعت صفات
ذات تو در آن دمیکه آید به صفت
هم ذات تو را ذات تو باشد مرآت

ته نهاییه کهت به زاتت باوهر دینیی
 شوبههی ئهوی نه تناسیی ئه سهر نانوینیی
 بو ئه و که سه و الهه رووی سیفاتت ده گهریی
 ئاوینهیی زاتی خو ته زات ئه نوینیی
 به ههر حال پیره میرد ناحهق نه بووه چونکه له زهمانی
 ئه و دا شیعره کانی ئه بووسه عید چاپ نه کرا بوون، وه ک
 بوخوی ده لیت له ناو کتیب و به یازه کونه کان چاوی
 پیکه وتوون و پیی وا بووه شیعریی ئه بووسه عیدن، دهستی
 دهرد نه کا و خودا خیری بو بنوسیت.

به لام من خوم له کتیبی دائرة المعارف ئیسلامی ئه م
 چوارینهی خواره و هم چا و پیکه وت که تابلو نووسیکی ئیرانی
 له سهر تابلوییه ک ۴۰۰ سال پیش ئیستا به خهتییکی جوان و
 رهنگین نووسیویه تی و پیم وایه شیعریی ئه بوو سه عیده و تام
 و چیژی شیعریی ئه وی تیدایه و خستومه ته نیو ئه م کتیبه،
 ئه ویش ئه مه یه.

زاهد نکند کاری که قهاری تو ما محض گناهییم که غفاری تو
 او قهارت خواند و ما غفارت آیا بکدام نام خوش داری تو

زاهید هه له یه پیی وه یه قه ههاری تو
 من پر له هه له م پیم وه یه غه ففاری تو
 ددهت ناسی به قه ههاری و به غه ففاریش من
 کام به نده یه لایق تره بو کاری تو

کورتە باسێک لە زانی ئەبووسەعید (ابوالخیر)

باس و خواسی ئەم خواناسە پایە بەرزە لە ناو کتییی
 میژوویی و (تذکرەکان) یە ک جار زۆرە و هەر یە کە ی بە
 جۆریکی دەگیرێتەوه. هیندیکی لە پیرانی تەریقەت بو
 ئەوێ نیسبەتی (ابوسعید) بە تەریقەتی خویان بدەن یا خویان
 بە ئەو هه لواسن، زۆرتەری قسە و باسیان لە سەر نووسیوه،
 ئیستا من لێرە دا ئەوێ زیاتر هه موویان لە سەری کۆکن،
 بی ئەوێ ئاماژە بە سەر چاوه کان بکەم و بلیم فلان و
 فلان ئاوا و ئاوا دەلیت، بە کورتی دەخەمە پیش چاوی
 خۆنەری خوشەویست.

(ابوسعید ابوالخیر)

ناوى فضل الله (ابوسعید) كورپى ئەحمەد (ابوالخیر) كورپى
موحه مەمەد كورپى ئىبراھىم خەلكى شارى مېھنەيە.

لە سەرەتای سالی ۳۵۷ی كۆچی لە شارى مېھنە، كە
ئەو كات بە شىك بوو لە خوراسانى گەورە لە دایك بوو.

وہ لە سالی ۴۴۰ی كۆچی لە تەمەنى ۸۳ سالی
كۆچی دووایی كردوو و ھەر لە شارەكەى خۆى نىژراوہ
كە ئىستا شارى (مېھنە) دەكەوتتە پارىژگای (عیشق
ئاباد) پىتتەختى حكومەتى تور كەمەنستانى ئىستا.
ھىندىكىش دەلین ۸۷ سال ژیاوہ.

(ابوالخیر) باوكى ئەبووسەئید كابرايە كى دەواو دەرمان
فروش و (عطار) بوو. ژيانى بنەمالە كەى لەم رېنگەوہ دابىن
كردوو، بەلام پىاوہ كى ئايىنى و ئەھلى عىلم و دىن بوو و
زۆر سەروكارى لە گەل زانا و پىاوہ ئايىنە كانى سەر دەمى
خۆى ھەبوو و ھامووشۆى ئەھلى تەرىقەتى كردوو.

ئەبووسەئید شەويك لەسەر داواى دايكى لە گەل
باوكى دەچىتە كۆرپى زىكرى ئەھلى تەرىقەت.

ئەبووسەعید ئەو کات تەمەنی ۵-۶ سالان بووه، له کۆری زیکر دا یه کێک له سووفیه کان قەسیدەیه کی عیرفانی دەخوینیتەوه. ئەبووسەعید گەرچی منال بووه و عەقڵی به مانای قەسیدە که نه گەیشتووه، به لام هەر بهم یه کجار گوی راکرتنه هەموو قەسیدە که ی له بهر کردووه، باوکی که دەبینی ئەم منالە ساوایه بیر و هۆشیکی تایبەتی تێدایه و زۆر زیرەک و خاوهن هۆشه، هەر لهو ساتهوه دەنیڕیته لای شیخ (ابومحمد عنازی) و دواتر لای شیخ (ابوسعید عنازی) و خویندنی قورئان و کتیبه سەرەتاییه کان لای ئەم دوو مامۆستایه به رێک و پێکی تەواو دەکات.

دوای ۳-۴ سال باوکی (ابوسعید) دۆستایه تیه کی گەرمی له گەل زانا و خواناسی به ناوبانگی ئەو زەمان شیخ (ابوالقاسم بشر یاسین) هەبووه و داوای لێدەکات کۆره که ی بنیڕیته لای ئەو و دەرسی عیلمی و فیهقی پێ بۆیت و ئیرشادی بکات، هەر بۆیه ئەبووسەعید تا تەمەنی ۱۷ سالی لای ئەم زانایه ماوه تەوه و دەرسی له خزمەت خویندووه و دل و دەروونیشی زاخا کردووه.

به لām له نا کاو (ابوالقاسم بشر یاسین) فهوتی کردووه. ئەبووسه عید یه کجار زۆر مامۆستا و رێبه ره که ی خۆی خۆش ویستوو، تا ماوه یه کی زۆر هه موو رۆژی سهردانی گۆره که ی ده کرد و بۆی ده گریا.

دوای ماوه یه ک ئەبووسه عید شاری میهنه ی به جی هیشتوو و پرووی له رۆژاوا ی خوراسان کردوو و له شاره کانی تری ئەم ولاته وه ک شاره کانی مه رو و سه ره خس و نه یشابوو ر تا ته مه نی ۷۳ سالی ماوه ته وه و درێژه ی به ته وا و کردنی خویندن و ده رس کو تنه وه و ئیپر شاد و رینمای ی خه لک داوه. به لām له سالی ۵۳۰ له نه یشابوره وه یه کسه ر گه راوه ته وه شاری میهنه و ده سالی تریش له وی ژیاوه و کۆچی دوای کردوو و ئیستاش گۆره که ی مه زارگه ی خه لکی ئەو ولاته یه.

(ابوسعید ابوالخیر) ته نیا ۲۷ سال له شاره که ی خۆی میهنه ژیاوه واته: ۱۷ سالی ئەو وه ل و ۱۰ سالی کۆتایی ژیا نی، باقی ته مه نی واته: ۵۶ سال له مه رو و سه ره خس وه زۆر تر له نه یشابوو ر ژیاوه.

(ابوسعید) که خوی موسلمانیکى شافعی مه زهه ب بووه، ماوهی ۵سال دهرسی فیهی شافعی لای شیخ ابو عبدالله خضری شافعی خویندوووه، به لام کاتی ئه و مامۆستایه شی فهوت ده کات ده چیتته لای زانای به ناوبانگ شیخ (ابوبکر قه ففالی مروزی) دهرسی (صیح بخاری) و (اصول فقه) و حدیس و ته فسیری لای ئه م زانا ناوداره ته واو کردوووه، دواتر هیندیک دهرسی عیلمی لای شیخ (ابوعلی زاهیر سرخسی) خویندوووه. ئیستا (ابوسعید) له ته مه نی ۴۰سالی دایه و به ناوبانگ و خاوهن نه زه ره، وه له باری عیلم و زانسته وه که س ناویری قه ره ی له قه ره ی بدات.

به لام (ابوسعید) به وه له خو پازی نه بووه، چونکه پرووحی عیرفانی مامۆستای ده ورانی جه وانی واته: شیخ (ابو القاسم بشری یاسین) به جوړیک ته ئسیری له سه ر پرووحی عیرفانی (ابوسعید) دانا بوو، ئارا و قاراوی لی هه لده گریت، ناچار بو زاخا کردنی دل و ده روون و خویندنی زیاتر پروو له خانه قای شیخ ابوالفضل سه ره خسی ده کات.

شه ويك له ميانى كوڤرى زيكر دا (شيخ ابوالفضل)
 باسيكى عيرفانى و عيلمى له سهر نيوى موباره كى
 (الله) ده كات، (ابوسعيد) له ميانى باسه كه دا له هه بيه تان
 بيهوش ده بيت و شوڤر و غه و غاى عه شقى خودايى شيت و
 شيداي ده كات و واز له خوڤندن و دهرس ديتت و تاواره ي
 چول و بيابان ده بيت و گويا ماوهيه كى زور به گز و گيا
 ژياوه و هينديك له شيعره كانى گوياي ئه م حاله ته ي
 ئه ون، كاتيك كه ده ليت:

له و مه نزلې خوڤ شوين و مه كانى پيډام
 بو به زمى ئه وين جيگه وو بانى پيډام
 دوا جار كه دلې بردم و عه شقى كردم
 بو ده شت بيابانى نيشانى پيډام

له جيلايه كى تر ده ليت:

رؤژيک له نه کاو ديم كه ئه وين پهيدا بو
 پيم و ابوو ده گم به مه نزلې لهيلا زوو
 دوو مه نزل كه رويشتم و مه وجم بييني
 قاچم له هه وا فراندمى دهريا زوو

(ابوسعید) له کۆتایی سه دهی چوار و سه رهتای سه دهی پینچ، روو له شاری نهیشابوور ده کات، که چی پیش چوونی خۆی ناوبانگی له خوراسان و نهیشابوور پیش خۆی که وتبوو، ههر بۆیه خه لک پیشوازی گهرمی لیده کهن و رپژ و حورمه تی تایبه تیان بو داناوه، وه تا سالی ۵۳۰ له ئه وجی خۆشی ژياندا ژیاوه و کۆتایی به چه رمه سه ری ژيانی هاتوو و دهستی کردوو به رینمایي خه لک و جه ماوه ریکي زۆری له دهوری کۆ بوته وه و به ته بیعه تی حال، نه یاری زۆریشی بو په یدا بووه.

زۆربه ی خه لکی خوراسان له و سه رده مه دا حه نه فی مه زهه ب بوونه، به لام ئه بو سه عید خۆی که شافیعی مه زهه ب بووه. جاریک له ئیمام و پیشنوئیزی مزگه وت تووره ده بیته که بوچی له کاتی ته حیاتی یه کهم و قنوت دا سه له وات به ته واوی نالیته. پیویسته بلیته: (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ) به ئیمامه که ده لیته: خه لک نابج ئه وه نده قرنوس بیته و سه له وات به ته واوی به ری نه کات و ئیمه له گه ل کاروانیک نارۆین ئالی موحه ممه دی (د خ) تیدا نه بیته.

به هوئی ره فتاری جوان و شایسته‌ی (ابوسعید) سه‌دان
 کهس له مه‌سیحی و یه‌هوودی و زهرده‌شتیه‌کان وازیان له
 ئایینی خوئیان هیئاوه و موسولمان بوونه.

(ابوسعید) سالی ۴۳۰ده‌گه‌رپته‌وه میهنه، ده‌سال له‌وئی
 ژیاوه و له ۴۴۰ی ک، کوچی دوایی کردووه و کور و
 کچ و نه‌وه‌گه‌لیکی زوری له‌دوای خوئی جی هیشتوه و
 هتتا ژنانی بنه‌ماله‌کشی له‌رپی ته‌ریقه‌ته‌وه‌رینمایی و
 ئیرشادی خه‌لکیان کردووه.

۱۰۹سال دوای فوتی (ابوسعید) واته: له‌سالی ۵۴۹ی
 ک، هیرشیی تورکانی (غوز) که له‌درنده‌گی دا‌رووی
 مه‌غووله‌کانیان له‌میژو دا‌سپی کردوته‌وه، رووی داوه و
 زیاتر له‌۱۰۰کهس له‌بنه‌ماله‌ی (ابوسعید) و هه‌زاران کهس
 له‌خه‌لکی شاری میهنه‌کوژران و خه‌لک به‌ره‌و‌پوژ
 ئاوی ئیران ئاواره‌بوونه و هیندی‌ک له‌بنه‌ماله‌ی
 (ابوسعید) یش‌ویپرای خه‌لک‌روویان له‌پوژئاوای ئیران و
 کوردستان و به‌غدا کردووه و هیندی‌کیان له‌شاری قه‌زوین
 گیرساونه‌ته‌وه و هندی‌کیشیان هه‌تا به‌غدا رانه‌وه‌ستاون و

له وی گیسوانه ته وه، که شیخ (ابوالبرکات محمد بن عبدالمنعم) ۵۹۶ی کۆچی، شیخی رهباتی به ستامی، وه شیخ ابوالفضل احمد بن عبدالمنعم شیخی رهباتی خه لیفه ی عه بیاسی، له سالی ۶۱۴ی کۆچی، کۆچیان کردووه و ههردووکیان له تۆرهمه ی (ابوسعید ابوالخیرن).

ئه مه بوو کورته یه ک له ژیانی پیری خوراسان و بنه ماله که ی. به لام بو زیاتر ناشنا بوون به خسووسیاتی (ابوسعید) کتییی (اسرارالتوحید) که به دهستی یه کیک له نه وه کانی (ابوسعید) به ناوی (محمد بن منور) له سالی ۵۷۰ نووسراوته وه، باشتترین سه رچاوه یه و به تیر و ته سه لی باسی ژیانی (ابوسعید) ی نووسیوه ته وه.

ده کری بگوتریت زۆرتترین ناو بانگی (ابوسعید) له م چوارینه ی خواره وه دایه که ده لیت:

حۆریان که بو سه یری یاری من سه فیان به ست ده ی خسته سه ری له هه یبه تان (رضوان) ده ست دای خالی رهشی به سه ر روخان دا په رده عه ودال له ترس، بو (مصحفان) بردیان ده ست

فارسیه کھی:

حورا به نظاره نگارم صف زد رضوان ز تعجب کف خود بر کف زد
 یک خال سیه بر آن رخان مطرف زد ابدال ز بیم چنگ در مصحف زد

به دریزایی ۱۰۰۰ سالی رابردوو ئه م چوارینه هه همیشه
 جیگای مشت و مری خانه قانشین و پیاوانی ته ریه ت بووه،
 وه من لیله دا ناوی چه ند کهس و کتیییک که شهرح و
 شروقه یان له سهر ئه م چوارینه نووسیوه ته وه له زمانی خوا
 لیخوشبوو (سعید نفیسی) که له شهرحه فارسیه کھی
 ئیشاره ی پیکردوو به کورتی ده خه مه پیش چاوی خوینه ران.

۱— شهرحی شیخ ناصرالدین عبیداله بن محمود شهاب
 الدین احرار شاشی که به شیخی ئه حرار ناوبانگی هه یه و
 یه کیک بووه له مه شایخی ته ریه تی نه قشبه ندی و له
 ۸۰۶ له دایک بووه و له ۸۹۵ ی ک، کوچی دواپی
 کردوو، ناوی کتیبه کھی ناوه (رساله حورائیه).

۲- شیخ محمد مغربی که له سه ده ی ۹ ژیاوه و ئه ویش
 پهیره وی ته ریه تی نه قشبه ندی بووه، شهرح و شروقه ی
 ئه م چوارینه ی کردوه و ناوی ناوه (رساله حورائیه) و
 سه ره تا کھی ئاوا ده ست پی ده کات:

بسم الله الرحمن الرحيم بعد الصلوة.... اما بعد قال الشيخ
 العارف المحقق المدقق صاحب البسط و الشهود و الجمع و
 الوجود متمم دايرة الصلوة بالقيام عبدالله الباسط المسافر
 الباطن شمس الحقيقة و الطريقة و الشريعة ابو سعيد بن ابي
 الخير قدس سره. قال الشيخ العالم العارف ... محمد بن
 المغربي قدس سره اما بعد... الخ.

۳- شانعمه الله وهلى کرمانى (۷۳۱-۸۳۴) که به ریبهرى
 تهريقه تى نيعمه تيه ناسراوه. شا نعمة الله شهرح و شروقهى
 چوارينه کانى (ابوسعيد) کردووه به لام بو چوارينهى (حورا)
 به تهنيا رساله يه کى نووسيوه و ناوى ناوه (رساله حورائيه).
 ۴- رساله يه کى تريش هه يه که شه ويش هه ربه (رساله حورائيه)
 ناو نراوه به لام نوسهره که ي مه علووم نيبه و سه ره تاکه ي
 تاوا ده ست پى ده کات:

..... قسه ي ئيمه گه يشته شه وه ي که ده رويشيکى
 خو شه ويست پاراوه و داواى مه عناي چوارينه ي شيخ
 الإسلام قدوة الأنام الشيخ العالم قطب المشرقين و تاج العارفين

صفوة العالمين شيخ ابوسعيد ابوالخير قدس الله روحه العزيز، که ده فهرمویت: حوریان که بۆ سهیری یاری من سه فیان... الخ. جگه له و چوار رساله دوو رساله ی تریش هه ن که نووسهره کانیان مه علوم نییه. به لام له نیو زۆربه ی ته ز که ره فارسیه کان دا شه رح و شرۆقه یان بۆ چوارینه کانی تری (ابوسعید) نووسیوه.

(ابوسعید ابوالخیر و ابن سینا و عمر خیام)

ئه م سێ زانا به ناوبانگه گهرچی هاوچه رخ بوون به لام وا وی ناچی له نیزیکه وه یه کتریان ناسییت.

گويا ابن سینا له نامه یه ک دا ئه م چوارینه ی خوواره وه بۆ ئه بووسه عید ده نووسیت و ده لیت:

بینی و بینک فی الموده نسبه مستوره عن عین هذا العالم
نحن اللذان تعارفت ارواحنا من قبل خلق الله طینه آدم
(ابوسعید ابوالخیریش) به م چوارینه جوابی ده داته وه که ده لیت:

جانا من و تونمونه پرگاریم سرگرچه دوکرده ایم یکتن داریم
بر نقطه روانیم کنون چون پرگار در آخر کار سر بهم می آریم

گیانه من و تو ههر دوو سهری خه تیکین
لک گهرچی دووه به لام له په یوه ندیکن
ئیستا که له سه رهیل و مه داری جغزین
دوایی هه ست ئه که ی له ماکی په یوه ندیکن

هەر وهها ده‌لین عومه‌ری خه‌ییام ئەم چوارینه‌ی خواره‌وه
بو (ابوسعید) ده‌نوسیت که ده‌لیت:

دارنده‌ چو ترکیب طبایع آراست
از بهر چه افکندش اندر کم و کاست
گر نیک آمد شکستن از بهر چه بود
ور نیک نیامد این صور عیب کراست
مامۆستا له‌هزاری په‌همه‌تی ئاوی کردووه به کوردی:

ئەم خه‌لکه له کارگای خودا دینه‌ ده‌ری
هەر کاری ئەویشه سیس ده‌بی و هه‌لده‌وه‌ری
ئە‌ی خویه‌ ئە‌گه‌ر باش بووله‌ پای چی نه‌ته‌ه‌شت
گه‌ر پووج و چرووکه کییه کردوووه به‌ری
گویا ئە‌بووه‌ عه‌یرینی ئاوی جوواب داوه‌ته‌وه:

خه‌ییام به‌ده‌نت سنه‌وبه‌ری روو به‌ هه‌وا
فه‌رمانده روچه و مه‌نزی ئە‌و داری به‌قا
داری له‌شی تو ده‌رزی که مو‌رکه‌ی لی‌دا
ده‌یخاته ئە‌رز کاتی که رووحت ده‌روا
فارسیه‌ که‌ی ئە‌مه‌یه:

خیام‌تنت به‌ خیمه‌‌ای ماندراست
جان سلطانی که منزلش دار بقاست
فراش اجل ز بهر دیگر منزل
نه خیمه بیفکند چون سلطان برخاست

به لّام ویناچیتّ (ابوسعید) و خهییام هاو ته مه من بووبن.
 چونکه (ابوسعید) له سالی ۴۴۰ یا ۴۴۷ ک، کوچی
 دووایی کردووو و خهییام له ۵۲۰ ک، کوچی دوایی کردووو،
 وه ئه گهر خهییام ته مه نی به قه د ته مه نی (ابوسعید) بوویتّ،
 واته ۸۳ سال ژیا بوویتّ ئه و کاته خهییام ته مه نی ۶ و ۷
 سالان بووه.

به لّام شیعره که، شیعری (ابوسعید) ه، له وانهیه به کاربایه کی
 خهییامی واته چادر درووی کوتبیتّ. یا ههر به باوکی
 عومهری خهییامی گوتوه، چونکه باوکی خهییام (ابوسعید)
 ههر دوو له نهیشابوور ژیاون. وه عومهری خهییامیش ئه م
 نازناوهی خهییامی له باوکییه وه پیگه یشتوو و باوکی
 عومهری خهییام چادر دروو بووه و ئیستاش له نیو
 عه ره به کان ههر به (خیامی) ناو ده به ن نه ک به خهییام.

خالّی هاوبه ش له نیوان (ابوسعید) و خهییام ئه وهیه که
 هه ردوو کیان خاوهن یه ک زهوق و قه ریحه ی شیعری به دوو
 ئاراسته ی جیاوازن و ههر دوو کیان باشتین چوارینه سه رای
 ئیرانین که تا ئیستا هیچ یه ک له شاعیرانی ئیرانی نه یان
 توانیوه چوارینه ی ئاوا به تام و بلند و پر مانا بهؤنه وه.

به لام له باری دهروونیهوه تهواو لیک جیاوازن چونکه
 خهییام پیاهه کی خوش گوزهران و سهه به بنه ماله ی
 حاکمانی سهه لجویقی بووه و زور جار له سهه مووچه ی
 سالانه ی له گه ل حاکمانی سهه لجویقی دهه مه قاله ی بووه و
 له باری زانستیش خهییام زانایه کی بی وینه ی فه له ک
 ناسی و نجوومی بووه و له باری روانگه ی مه زهه بیهه وه
 زانایه کی موخته زیلی و عه قل گه را بووه.

به لام (ابوسعید) به پیچه وانه ی نه، زانایه کی ته سلیمی
 خواخواز و خو نه خواز بووه، دل و گیان ودنیای خوی به خودا
 فروشته وه وشه قی له دنیا داوه و بنه مای ژیانی دوا ی مه رگی
 له بهر چاو گرتووه. به لام زاهید مه سه له کیش نه بووه، چونکه
 کاتیک دیتته نه یشابوور زور کوک و پو شته ژیاوه، به و
 حاله شه وه له ته واوی ژیانی دا دهستی له راست حا کمان و
 غهیری خودا پان نه کردو ته وه و زور بی منته ژیاوه.

له کو تاییدا ده بی نه وهش بلیم که هم (ابوسعید) و هم
 خهییام خاوه نی به هیژترین قسه ورا و بو چونن به دوو ناراسته ی
 جیاوازا دا که هه تا هه تایه ناویان له ئاسمانی عیلم و
 نه ده بیاتی ئیرانی دا رور به رور دره وشاوه تر ده بیته.

دروایین قسه

خویننه‌ری خو‌شه‌ویست ئه‌وه‌ی له‌به‌ر ده‌ستت دایه‌ نژی‌که‌ی
۷۲۰ چوارینه‌ی پیری خوراسانه‌ که به‌م قه‌له‌مه‌ شکاوه‌ی
 خو‌م به‌ کوردی وه‌رم گێ‌راون، ئه‌ گهر‌ خوای گه‌وره‌ قه‌بوو‌لی
 بکات، من خو‌م زۆر له‌ کاره‌که‌م رازی نیم‌ به‌لام‌ هه‌ر
 ئه‌وه‌نده‌م له‌ ده‌ست هاتووه‌. هیوادارم‌ ئیوه‌ش به‌ رووح‌ به‌رزی
 خو‌تان قه‌بوو‌لی بکه‌ن، وه‌ ئه‌ گهر‌ که‌م و کورتیشی هه‌بی‌ت و
 به‌ یه‌قین هه‌یه‌تی: هه‌له‌ کانم‌ بو‌ راست بکه‌نه‌وه‌ و چاو
 پۆشی له‌ عه‌یبه‌ کانم‌ بکه‌ن.

- ئومیده‌وارم‌ ئامانجه‌ کانی خو‌م پیکا‌ بی‌ت که‌ بریتین‌ له‌:
- ۱- هینانه‌ دی ئاواتی مامۆستای رۆژنامه‌ گه‌ری و شی‌عر و
 ئه‌ده‌بیاتی کوردی پیره‌می‌ردی نه‌مری ره‌حمه‌تی.
 - ۲- خزمه‌ت به‌ زمان و ئه‌ده‌بیاتی کوردی و گوازتنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بیاتی
 فارسی بو‌ نیو‌ ئه‌ده‌بیاتی کوردی، چونکو‌ به‌ راستی
 ئه‌ده‌بیاتی زمانی فارسی زۆر ده‌وله‌مه‌ند و به‌هره‌ داره‌.
 - ۳- خزمه‌ت به‌ ئه‌خلاق و فه‌لسه‌فه‌ی ئه‌خلاق و دینی و
 کو‌مه‌لایه‌تی کوردی.

۴- مستیک بی له ده می ئه و که سانه ی دهیان هه ویّت هه ژار
 گوته نی: به تۆپه قور رۆژ دا پۆشن. زورنا له سه ری
 گوشادیه وه لی ددهن و ده لّین: زمانی کوردی سی چوار
 هه زار ووشه زیاتر نییه و ته نیا زمانی ئاخاوتنی تور که
 کیویه کانه، وه من به راشکاوی ده لّیم که زمانی کوردی
 زۆر خوشترو ره وان تر، هه ست و سوژی زمانی ئه ده بیاتی
 عیرفانی پی شوّقه ده کریّت.

۵- هه ره وه ک ده زانین شیعر له سه ره وه زنی (لاحول
 ولا قوّه إلا بالله) که وه زنی تایبه تی چوارینه یه له نیو
 شیعی کوردی دا زۆر که مه وه جگه له چوارینه کانی
 خه بیام که مامۆستا هه ژار کردوویه به کوردی، دیوانی
 ترم نه دیوه. وه ئه م شیعرانه ی پیری خوراسانیش هه موویان له
 سه ره کیشی تایبه تی چوارینه ن، به هیوای ئه وه ی
 کتیبخانه ی کوردی پی ده وه مه ند بکریّت و له مه و دوا
 شیعی زیاتر له سه ره ئه م وه زنه به نوێته وه.

هه وه لم داوه له وه رگیڕانی چوارینه کان له مه عنا و
 ناوه روکی شیعره فارسیه کان لانه ده م و ئه گه ره له هیندی

شوین دا مه‌عنای نامۆیان لی وهرده گیریت گوناھی من
نییه و عه‌ینی ده‌قه فارسیه کهم وهرگیراوه.

به‌لام له‌بهر ئه‌وه‌ی چوارینه کان عیر فانیین تو‌زیک له
باری مه‌عنایی قورس و گرانن و پی‌ویستیان به شه‌رح و
شرۆفه هه‌یه، وه ئه‌سلی کتیبه فارسیه کهش شه‌رحی بو
هیندی‌ک له شی‌عه قورسه کان نووسیوه‌ته‌وه، منیش ته‌گهر
خوا یار بی‌ت و خه‌رجی چاپ ئی‌جازهم پی بدا شرۆفه‌یان
ده‌که‌م.

پی‌ویسته ئه‌وه‌ش بلی‌م که به دری‌زایی ۱۰۰۰ سالی رابردوو
خه‌لک هیندی‌ک له و شی‌عه‌رانه‌ی که نزا و پارانه‌وه‌یان تیدایه
له‌به‌ریان کردوو و له کاتی نه‌هامه‌تی و ته‌نگ و
چه‌له‌مه‌ی رۆژگار و خو پاراستن له زولمی زالم و ستمکار
و ترس و دل‌ه‌راوکی و نه‌خو‌شی و سه‌ره‌ئیشی و ددان ئی‌شان
و چی و چی... له‌بهر خو‌وه خویندویانه‌ته‌وه.

هیندی‌ک له شی‌عه‌ره‌کان له مه‌تنه فارسیه که دا ئادایی
تایبه‌تیان بو نووسراوه‌ته‌وه، مه‌سه‌له‌ن: ته‌گهر شه‌وه‌س نو‌یژ
بگری و دوو رکه‌عه‌ت نو‌یژ بخوینی و سه‌له‌وات لی‌بده‌یت

و پاشان له کاتی دووعا دهست له بهر خودا پان بکه یته وه و
 ئەم شیعره بخوینیتته وه و به چاوی فرمیسکه وه چهند جار و
 چهند جاری که یته وه خوای گه وره دووعات قه بوول ده کات
 و کاره که ت راست دیت.

وه له ئەسلی فارسیه که دا چهن لاپه ره بو ئەم مه بهسته
 تهرخان کراوه و بو ههر چوارینه یه ک دهستووری تاییه تی
 بو نووسراوه ته وه. هیوادارم بتوانم ئەم ههر دوو کاره ئەنجام
 بدهم ئە گهر خودا یار بیت.

له کوۆتاییدا سپاسی هه له گیری و پیداچوونه وه ی برای
 بهرێزم کاک (شاروخ حسن زاده) ده که م.

شنۆ ۱۸ ی جوژهردانی ۱۳۹۶ ی هه تاوی

ئه سعه د شه رافه ت

پستی (۱)

۱

ئەى عابىد لە بەر داغى تۆ پر نالە وو ئا
غەىرى تۆ جىهان كىى هەىە تا ناوى بىا
كەس نىە كە لە دەستى غەمى تۆ گىانى بىا
ىە كىكى لە ناكاو دە كوژى ىە ك بە نىگا

۲

خۆزیا که میان له ناو نه فت وهردابا
نهم به خشن و ئاگر له له شم به ربووبا
خئی یان له هه موو کاتی له چاوم کردبا
دابیران و جودا بوونه وه قهت نهم دیبا

۳

دل کاتی سه ما بوونی له دل داری دهبا
ئیمه بو سه راپه رده ی ئه سراری دهبا
ئهم زه مزه مه یه ئه سپی مرادی تو یه
به م ئه سپه یه دل به خزمه تی یاری ده گا

۴

تا شه معی دل م بو غه می دووری سووتا
گیان و دل و دیدم له سه بووری سووتا
ئهم شه معه چ دل پاکه له تاوی دهردم
نه کوژایه وه تا جه رگی له نووری سووتا

٥

ئەو رۆژە کە دیم چاوی لە چاوم لا دا
 ئاوری لە دەروون و لە هەناوم بەر دا
 وا ئیستە سەدان جارە لە عەشقی ئەو دا
 نە ک زیندوو دەلین: مردوو لە تاوم گریا

٦

قازانجی دە کەم خو لە سەفم دا ئە عدا
 کە ی مستی لە خاک فرسەتی پێدا دەریا
 شمشیری قەزا تیژە لە دوو لا دەبری
 بیگانه ئە گەر خو لە دلەم دا فەوتە

٧

بوون، گەر نەبی ئاماده لە نیو کاری دا
 پرکارە، نە بیکارە لە هەر ئانی دا
 (كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ) نوکتیکە
 پێویستە بزانی لە هەموو حالی دا

۸

ئه و کەس لە ستەم خیمە و و بانى هەلدا
چۆن خووی لە دوعا و ئاهى به یانى لادا
ئەى رینگەر و مینگەر به سه هوشیكت بى
گەردوون وه کوو تووی زۆرى به لاوی بادا

۹

گەر بمرم و سىی سأل بى به سەر مەرگمدا
دهیینی ئه وین ماوه له نیو گۆرمددا
گەر دهستی به خاکی گۆره کهم داکیشى
دی دهنگی دهلی خۆزگه که مەعشووقم با

۱۰

سیخوومه به دەس یارم و له دلی مندا
رپۆژانه له جەرگی من و له دلی مندا
ترسم له وهیه چونکه له دل جی تەنگه
لیی تیکچى له خووی داتهوه له دلی مندا

١١

دوی شهو که پوخی هات و نیشانی مندا
نه یه پششت که دلّم له شوینی تر پوشن با
ئه و کاته که پرووی نواند دلی من پوویی
چارم بوّ نه ما هه ر ده بوو ئه و بوّ من با

١٢

هه ر چه ندی گونا هت هه یه لای باری خودا
غمه دانه گری له گه ردشی چه رخی به لا
گه ر ماندوو له زور بوونی گونا هی ئه مرؤ
بی غه مبه که نا خودایه له م چه رخی خودا

١٣

ئه م پرشته که تاقه تی ره وانم له و دا
ئارامی دلّ و راحه تی گیانم له و دا
گیانم که بکیشی بوّ سه ری لیوانم
په یوه سته له گه لّ رووح و ره وانم له و دا

١٤

یارم له دلم دایه له دل، پێوه ده دا
 هه رچه ند که ده لیم پێوه ده دل، پێوه ده دا
 خووی خاوه نی شهشدانگی مه قامه له دلم
 ترسم لهوه، خوین بیتهوه دل، پێوه نه دا

١٥

به ختم سهری بی به ختی له خوشی تیدا
 دل مهیلی له زیکر و شره پۆشی تیدا
 کاتییک به سوئالیکی بههه شتم پیدهن
 سهروهت ئهوهیه سهری خه مۆشی تیدا

١٦

دوو دیده له جیی خه و ئهوه ئاوی تیدا
 بو دیتنی تو خوینی هه ناوی تیدا
 ئیژن بخهوه به لکه له خه و بیینی
 ئه ی بیخه بهران یادی حه یاتی تیدا

۱۷

په رتووکی ئەوین که سیکی نیوی تیدا
 فرمیسک و کلو و دیمه نی زهردی تیدا
 بو دەوری سهری تویه که شوری تیدا
 قوربانی دلی پر غمه دهردی تیدا

۱۸

ئیزن که قیامت شه ره چه قه ی تیدا
 خوا تووره له ئەم خه لکه یه گرزی تیدا
 خوا خیره له خیریش جگه خیر روو نادا
 دل تهنگی مه به ئاخیری خیری تیدا

۱۹

عاشق هه موو دەم له فکری دلدار ی دا
 دلدار له کروشمه و له سهری نازی دا
 ئیمه یین که گونا ده که یین و ئەو لوتف و که رهم
 هه رکه س بو شتیک قایبله ئەنجامی دا

۲۰

به نیدیکی گوناکارم بـزەت لـه کویدا
 دۆراوه دلّم به خشینه کهت لـه کویدا
 بو کردهوه کانم گەر بهه شتم پیـدهی
 سه و دایه کی یه کسان، که ره مت لـه کویدا

۲۱

تاوان و گوناهن هه یه سه حرا سه حرا
 لای ره حمه تی تو سوو که وه کوو تووز و با
 هر چندی گوناھی مه یه که شتی که شتی
 غم مان نیه تو ره حمه تی ده ریا ده ریا

۲۲

له و پیشتر که تاقی چه رخی ئەعلا به سرا
 ئەم باره گه وو که وانی مینا به سرا
 دل لـه عه ده م ئابادی ئەزەل رازا بوو
 عه شقی تو به بی من به قه دم دا به سرا

۲۳

له و رۆژه وه رپووناکى سورپهيا به سـرا
 ئەم ناوچه به يه کجارى له جهوزا به سـرا
 وهک ئاگرى سهر شه م له نه بوون ئاوادا
 عه شقى تو به به ژن به قه دم دا به سـرا

۲۴

ئە و رۆژه بلنديايى له کيوان به سـرا
 ههم به ژنى بلنديش له چناران به سـرا
 پا به سته له زنجيرى ئەوينت من بووم
 شه يدايم له جهرگ و له ده ماران به سـرا

۲۵

يا رهب به موحه ممد و عه لى و زه هـرا
 يا رهب به حوسه ين و حه سهن و ئالى عه با
 به و رهمه تى خو ت بهينه دى حاجاتم
 بى مننه تى عالم ئەى بلندي ئەعلا

٢٦

به و به ژنى ته پرى نازى له چاوان ده پڙا
له و ته ختى روخى گول بوو له دامان ده پڙا
بو ماچى بهرى پيى تو گولى نه و رهسته
هه سهرهت له دل و ناخى هه ناوان ده پڙا

٢٧

له و كوفرى سهرى په چه مى ئيمان ده پڙا
له و ليوى ته پرى چه شمه يى هه يوان ده پڙا
وهك كووترى خه رaman كه به سه د ره عنايى
رؤيشت و له خاكى قه ده مى گيان ده پڙا

٢٨

شيرينه ده ميك، له ليوى نه و گيان ده پڙا
كوفرى له سهرى زولفى په ريشان ده پڙا
گه ر شيخى له كوفرى زولفى نه و حالى با
خاكى قه ده مى نه وى له ئيمان ده پڙا

۲۹

رۆیشتم و خوینی دل له رییان دهرژا
 ئاگر له هه ناوم بهه بلیسان دهرژا
 تا هاتم و شه وقت له جیهانم بینى
 داوینى گولانم له گوناھان دهرژا

۳۰

دیوانهیی تو دووری له سه حرا ناکا
 شهیدایی غه مت فه رقی سه ر و پا ناکا
 هه رکهس که به تو ده گاله خو داده بری
 ئه و کهس که ئه تو ی ناسی ته ماشا ناکا

۳۱

کویره ئه و چاوه که سهیری خلقت ناکا
 لاله ئه و زاره که گفتوگۆی هه ق ناکا
 ئه و جهرگ و دلای بوونی وه فاله و دووره
 گه ر بو سه گی دانایی ده می قه ت له و نادا

۳۲

گیانیک که له ده‌رگاهی تو جوّیه ک ناکا
 کاروانی له ده‌رگاهی تو جوّیه ک ناکا
 بو ژوانی تو جیهانیک به نرخى جوّیه ک
 جینسى مه، هه‌موو نیوه له جوّیه ک ناکا

۳۳

له و ده‌ستی غه‌می تو دلّه، شادی ناکا
 لای تو غه‌م و ناله‌ی منه، سودی ناکا
 نالینم له ده‌ردیکه چ که‌س نازانی
 گر گرتمی ئەم ئاگره دودی ناکا

۳۴

ئهی ناله‌ ئە‌ گهر ده‌میکه قه‌یدی ناکا
 ئەم غافل و مه‌سته ئە‌سه‌ری لی ناکا
 دل عاشقی له‌یلایه‌ عه‌جایب ماوم
 به‌م مووی سپی سه‌یره که شه‌رمی ناکا

۳۵

گاوریٔک له سهرم دا ههیه شهرمی ناکا
 دهی وی که سهرم بیٔری له ناخی ٲاکا
 ئیمانی سهدان جاره به گوئی هه لٔدینم
 شهرمی نه له من، شهرمی له خوشی ناکا

۳۶

عاشق که ٲیا نه کاله بهر تؤ چ بکا
 شه وگاری به غهم رانه بؤری چ بکا
 گهر ٲه رچه می تؤ شاننه کئهی چ بکا
 شیٔتی تؤ که زنجیری نه جاوی چ بکا

۳۷

دل ته نیا ئه وینی تؤ نه ٲیکئی چ بکا
 گیان ده ولٔه تی وه سلئی تؤ نه خوازی چ بکا
 ئه وکاته که روژ شه وقی له ئاوینٔه ی دا
 ئاوینٔه (انا الشمس) نه بیٔری چ بکا

۳۸

گه نجي من له ناو قاسه يي گه نچينه شكا
 رازم هه موو له م سینه يي بي کينه شكا
 هه شوعله يي ئاره زوو که له گيان هه ستا
 وهک شوشه يي ئاوينه له نیو سینه شكا

۳۹

جوان تر له ئه وهی که سيک خه يالی تو کا
 يا وينه منيک فکری ژوانی تو کا
 شايد که به ئافرانی بکا شانازی
 يه زدان که ته ماشايی جه مالی تو کا

۴۰

چه نگالی پلنگ ئه گهرچی له ش پاره ده کا
 ناگا به دوعای هه ژاری دل پاره ده کا
 ئاهی دلی بينه وا وه کوو شمشیره
 گهر خوئی نه بریت، براوه که ی پاره ده کا

۴۱

نه ققاشی ئە گەر، لە موویچ پەرگاری کا
 ئەو دەستی نییه لە لیوی توو کاری کا
 ئەو تهنگی و ناسکیهی که زارت ههیتی
 ترسم لهوهیه هه ناسه زاماری کا

۴۲

کوژراوی ئەوین ئیمه جیهان کوشتارگا
 بی ئاوو شهراب لی ره جیهان خواردن گا
 بو ئیمه نییه هه وایی فیردهوسی بهرین
 بالاتر له ئەم دۆزه خیه سهیران گا

۴۳

پیّت وا نه بی هه ر تاعه ته بهر بهستی به لا
 ئازاری دلّی گیانله بهری کاری خه تا
 توو چاکه بکه و بیبه له چۆمی هاوی
 هه ر دیته وه ری رۆژی له ده رباری خودا

۴۴

ئەو خویایە هەموو چێژی لە سەر را دانا
 بوو پرووت و ڕەجالانی لە دنیا دانا
 ئەو کەس کە لە خۆی دوور و بەرەو دوو ڕۆیی
 زانستی لە ناو ڕان و لە ناو پا، دانا

۴۵

دوینێ لە دوو عابووم بە دوو چاوی مینا
 پارامەو بەو دیدە وو چاوی مینا
 کام دیدیی بەدکارە لە چاوی داوی
 دەک کوێر بی دوو چاوی بە شکاوی مینا

۴۶

گەردوون توو گەلیک (لیل و نهارت) هینا
 گا فەسلی خەزان، جاری بەهارت هینا
 مەردانی جیهان گشتی لە ناخت ڕاکرد
 نامەرد و دەغەل، ئەووی بە کارت هینا

۴۷

بوو ديّره كه چووم حازرى دهستيان هيّنا
 لهم كوّنه مهيه ساغهرى پريان هيّنا
 تامى مهيه كه خوّمى له من بى من كرد
 برديانم ههر ئهو دهم يه كى تريان هيّنا

۴۸

ديدهم كه سروشكى تهر و سوورى هيّنا
 بو ههر موژهيه ك قه تره بى خوئى هيّنا
 ئيستا له ته ماشاي تو دلى پر خوئيم
 سينه ي قه له شان دوومه دهروونى هيّنا

۴۹

هاتى له شهش و چوارى زهمانت برپوا
 بو هه شته له دوو، ئه گهر به مانت برپوا
 له هوت و له سى رپوژى پهيامت بو دى
 پينجى تو له نو بو يه ك و گيانت دهروا

۵۰

چۆن ده کری له دل مه یلی ئەوینت برپوا
 یه کدهم هه وه سی پرووی مه هینت برپوا
 هه کس دی به لای تووه ده بی دل دانئ
 چۆن ده کری له گه دل، له که مینت برپوا

۵۱

عاشق بو ده بی غه م له هه ناوی برپوا
 تا گیانی له بهر بی ته ب و تاوی برپوا
 وه ک جیوه ده بی ئەو دلی نه رم و شل بی
 خوینیشی برپژی ته ب و تاوی نه روا

۵۲

دنیا که ده روا مهینه تی دنیا ده روا
 بو باوک و کوران نه ماوه دنیا ده روا
 تا تینت هیه له خزمه تی حق دابه
 ئەم داسی فه لکه ده مان دوری بی په روا

۵۳

ئەم ژینە کە هەر دەمی کە دیت و دەپروا
 زۆرتەر بە غەمە، کەم بە دلی تو دەپروا
 بو بوون و نەبوون نابی شەمۆلە ی بگری
 گەر ژیر و بە بیر بی، بە دلی تو دەپروا

۵۴

هەر کەس کە لە ئەم دەرگە یە دیت و دەپروا
 هەر باری غەم و دەردە لە گەل ئەو دەپروا
 لەم رازە کە سێک نیشانی پینە دراو
 ماستا و شلە کان دەیکە نە بگرە و برپروا

۵۵

گەر بایی بە عومری بە تەبێکی دەپروا
 گەر شایی بە گەنجی بە شەویکی دەپروا
 زۆرداری مە کە رەنج و دل ئازاری تو
 ژیر لیوی کە سێک بە یارەبێکی دەپروا

۵۶

خه بيايم به دهنت سئنه و بهرى روو به ههوا
 فرمانده رووچه و مه نزلئ ئه و دارى به قئا
 تو دارى له شت ده رزى كه مؤركه ي لئدا
 ده خاتمه ئه رز كاتئ كه رووحت ده پروا

۵۷

مه نسوورى حهلاج تا قه نه ههنگى ده رئا
 وه ختئك له به دهن گيانى جئا بووه جئا
 ئه و روژه (انا الحق) ي له سه ر لئوى هات
 مه نسوور نه بوو ئه م جاره خودا بوو، خودا

۵۸

هئچ كهس له سته م بئ بهش و بئ وهى نه ژئا
 كهى پئكه نئ گول، ئاگر له جه ستهى نه درا
 بئ برانه وه هه ر دئن و ده چن ئه م خه لكه
 جوايئك له سه ر ئه م باس و ولامه ي نه درا

پستی (ب)

۵۹

دووری چ غه میکه که منی کرده که باب
ده خولیمه وه لهو به حری غه مت عهینی شه هاب
وا ئیسته وه کوو خار و خه شی دهریامه
جار جاره له سه ر ئاو ده گهریم عهینی حوباب

٦٠

ئەه ی زات و سیفاتت هه موو پاکن له عیوب
 یه کدانه له سه د ناوی تو عه للامی غیوب
 روحمم پی بکه تاوو ته من بهر با چوو
 نووح نیمه ئەمن نه لامه سه بری ئەییوب

٦١

ئەه ی ئاوینه یی جوانی له روخسارت زیب
 گهرداوی سه دان که شتی گه لی سه برو شه کیب
 هه ر ئاوینه یه ک به دهر له روخسارت بی
 عه قله که ده لی هه ر ئەوه سه حراییی فه رب

پیتی (ت)

۶۲

ئەو مانگەيە خاكنشىنى قەدرى دەرگات
دەستى مە لە بو دامنەنى وەسلت ناگات
من ديم و لە كۆلانى تۆ خانوو دەگرم
بو ئاسوودەيى خەيالى دوورى رېگات

۶۳

گیانم بو سهری لیوم له تو را بو هات
لهم خونچه دهه مه ی تو بوو که مه رگم بو هات
بیستوومه ده لاین ناله له گوئی تو دایه
نالهی دلی من مه گهر له بهر گوئی تو هات

۶۴

ئهو دهسته له یه زدان که خه بهریان بو هات
رازی سه ره کی بوون و نه بوونیان بو هات
خاوهن نه زهران حه لقه له گوئی یه زدان
مهردان له نزیک بوونه نه زهریان بو هات

۶۵

تیری ک له که مانخانه یی ئه برۆی تو هات
پیکان دی دل و خه یالی وه سلّم بو هات
رهد بوو له دلّم تیر و به ناز زوو فه رمووی
دیوانه نه بی مانه وه لای تو هه یهات

٦٦

تا په‌رچه‌می ئەو شاییت و پ‌وخساری ته‌خت
 ده‌یخاته م‌لم په‌تکی ه‌موو کاری سه‌خت
 خستوویه د‌لم له باره‌گه‌ی ته‌ختی پ‌وخی
 پ‌وژیک د‌ی ب‌لیم بوومه‌ته ک‌وژراوی به‌خت

٦٧

ئازادی له گ‌ه‌ل د‌ه‌ردی ئەوینم نه‌خواست
 ب‌ۆ به‌نده‌گی دامنا له ه‌موو لایه‌ک خواست
 ئەم‌جاره ب‌ۆ وه‌ی رازی له من ب‌ی یارم
 زارم له ه‌موو باس و ه‌ه‌رایه‌ک پاراست

٦٨

ده‌رگ‌اهی وه‌صل بوونی له‌سه‌ر من داخست
 د‌ل گیانی له غ‌ه‌م ب‌ۆ خ‌ه‌وی مردن پ‌اخست
 ئیستا که من و ده‌رگ‌ه‌یی به‌سه‌راوی ئەو
 چ‌یژی لی ئەبا خ‌ۆشی به‌ پ‌ووی من داخست

۶۹

ئەمپۆ دەمی مار و دەمی دوویشکم بەست
 زار و دەمی دوو بوونە وەران لیکم بەست
 شەجنی قەرنەینم لە سەر خویندن و پزگارم بوو
 بو نووحو نەبی ریز و سالوم هەلبەست

۷۰

خۆریان کە بو سەیری یاری من سەفیان بەست
 دەیخستە سەری لە هەیبەتان (رضوان) دەست
 دای خالی رەشی بە سەر روخان دا پەردە
 عەودال لە ترس بو (مصحفان) بردیان دەست

۷۱

رینگایە کە ئەم کەعبە دەمان باتە مەبەست
 لەو لاوە لە مەیخانە دەروێن باده بە دەست
 رینگا لە هەموولایە کە پەر ریبوارە
 ساقی ئەجەل و مەی لە دەس و پیالە بە دەست

۷۲

کاتیک که نییه چی ههیه ههه بایه به دهست
 ئه و کاته ههیه له چیدا نییه نوقسان و شکهست
 وه بزانه نییه ههه چی له عالم دایه
 وا بیرکه وه چی نیه له عالم دی به دهست

۷۳

دوینێ بوو منالی پیر و بیژینگی له دهست
 دهیدا به سهه و رانی به مستان و به دهست
 نالی بوو به هاوار و فغان و رۆ رۆ
 مستیکم نه بیژت له نۆبه، نوبه م چوو له دهست

۷۴

ئهی برههمن ئهی لاله عوزار لاله په رهست
 رۆخساری جوانی چوارده سالانت په رهست
 ههه نه تبوو عهقل تا تو خودا پهیدا کهی
 رۆژت نه په رهست سهیره که گوئیلپارت په رهست

٧٥

ئه و کەس کە لە ڕۆی عەشق و ئەوین خوینی ڕشت
 ئازادە لە مزگەوت و لە دێر و لە کەنشت
 دیوانەیی عەشقی توو لە دوور و نێزیک
 دۆزەخ چ بەهەشت سازه لە گەل کاری سرشت

٧٦

زیوینە هەواو و ڕهنگی ژهنگاوی دەشت
 یارم وەرە دامناره لە بەر توو سەر و تەشت
 گەر مهیلی وەفات ماوه ئەمه گیان و دل
 قازانجی دەکم دووباره مشت پر بی لە هەشت

٧٧

ئەم بوونە هەموو ڕۆژی لە کردارە لەشت
 پیت خۆشه لە بوون بزانی لەم کارە لەشت
 توو سهیری بلۆقی مهی که ببینه که چوون
 ئەومەي لە نیومەي، ئەو لە نیومەي ئەو هەشت

۷۸

يارهات و وتى ههستهوه ماندوو كه دلت
 خانهى منه ئه و ئومپدهوارى كه، دلت
 ئيمهين كه دلى شكاو له بهر چاو ده گرین
 ئيمهت كه دهوى هه ميشه بشكینه دلت

۷۹

پیت وانهبی تا سهر بی بهری مهیدانت
 ئهنبارى بکهى مال و خهله و خهرومانت
 رۆژیک دى به ناچارى به جیان دىلى
 رۆوسووریه ئه و رۆژه سهر و سامانت

۸۰

بى پا و سهرانى دهشتى خوین بارانت
 مردوونه له تاو دهد و غه مى جارانت
 مپحنهت زده گانى خىلى له یلابى تو
 بى ئابرو دهبن دینهوه بهر دهستانت

۸۱

گەر توۆ له زوهد یارمهتی دهی ئیمانته
 زیندانی بکهی له پشتی پهردهی گیانته
 ئازاری بهدهن نه زوهد و دینه، زاهیید
 دووری له عهقل، توۆ که فریادهی گیانته

۸۲

نیشان مهده دهردیکی نهبی له گیانته
 خو پیش مهده کاریکی نهبی مهیدانته
 هووی بی هونهری و شهرمه له گهڵ گهوههریان
 بایی بی به کانزایی نهبی له میانته

۸۳

لهش ساغی گولی عهشقه که دهپرژا له تهنت
 سهد شوکر، به گولزاری وهفادا بهدهنت
 تهب هات به ههله بهلام که ریی کهوته لهشت
 وهک عارهقی گول وا بوو که دهپرژا له تهنت

٨٤

عومرێک به هه وهس بادی هه وام پالائوت
بو دهرده سه ری خوینی دل م پالائوت
بو هه رچی ده سم برد غه می دل زیاتر بوو
کی شامه وه ده ست هاته قه دی لاو لاوت

٨٥

بوچی له قسه ی ئه م و ئه و ناکیشی چ خه ت
دوو بوون نه ده لیلی دوور بوونی به خه ت
له و گشتی هه بوون و ئه و جیهانی بی غه لته ت
تاکیککی به حه ق بزانه زاتیکی فه قته ت

پستی (چ)

۸۶

ئەى دىار و نەھىنىيى و مەكان بۆ تۆ ھىچ
خالى لە گومان، بوونى گومان بۆ تۆ ھىچ
بۆ زاتى تۆ نىشان و مەكان ناگونجى
لەو جىيە كە تۆى، بوونى نىشان بۆ تۆ ھىچ

۸۷

ئەى له گەل ڤووت نوورى ئەنوەر هەموو هەيچ
 بو لئوى توۆ سه لسييل و كهوسەر هەموو هەيچ
 زۆر باشم دەديت بەلام كه چاکم ڤووانى
 بينيم كه هەموو ئەتۆى، ئەوہى تر هەموو هەيچ

۸۸

دەرويشى ئە گەر، پەنجە مەبە توۆ بو هەيچ
 شادى مە كه هەيچ، چنۆك مەبە توۆ بو هەيچ
 ڤازى بە بەوہى ئيسته له ملكى ئەو دای
 دنيات كه دەچى ئاخيره تە بو توۆ هەيچ

۸۹

دەرويشى بكە و هەقالەتى شامە كه هەيچ
 توۆ دامەنى فەقرت هەيە قەت مەيدە بە هەيچ
 بو زارى نەهەنگ برۆ بژيۆ پەيدا كە
 دانيشە له مال مەقامى مەخوازە بە هەيچ

پیتی (ح)

۹۰

شوگری توّده کهم له، گشت (مَسَاءٍ وَ صَبَاحِ)

ئهی خوییه نه جاتم ده له غم ، (مِنْكَ فَالَاحِ)

لای توّیه کیلی، (كُلُّ بَابٍ رَبِّي)

دهی بۆم بکهوه ده رکی، (فُتُوحِ وَ فَتَاحِ)

پیتی (د)

۹۱

یادی توّ ده کهم دی له دلی من فهریاد
ناوی توّ ده بهم تیکه لی داد و فهریاد
رؤیی ته مه نم گشتی له سه ر بیه ووده
چهنه خاکه سه رم تازه ده کهم توّ فهریاد

۹۲

غەم دام ئە گری کاتی هەلەم دیتەو یاد
 بو شەرمی گوناھانە کە توۆم دیتەو یاد
 دای دەنگی لە غەیبەو هەی دەرویش
 ئازاد دە کەم توۆ کە منت دیتەو یاد

۹۳

پۆژم بە غەمی دەردی دەروونم رابرد
 شەو بو هەوەسی بوون و نەبوونم رابرد
 ژینم کە لە ئەو دەمیکی دنیای دینا
 بیھوودە و بوی دەراوی روونم رابرد

۹۴

ئە فسووس کە پۆژگاری جووانی رابرد
 دەورانێ نیشات و کامەرانی رابرد
 تینوو لە پەنا جوگە و دەریا نوستم
 تا ژین و ژیانم بە نەزانی رابرد

۹۵

گول نه خشی له پرووی تو بوو که بو بهرگی برد
 ئاوینهیی پرووی تو بوو که دل وینهی برد
 هر مالی که شه معی پرووی تو بوو چوو
 رۆژ چوو به دزی له رۆژنه وه نووری برد

۹۶

گهر دوژمنی من عهیبی له من پهیدا کرد
 مه منونم که ئه و کاری له جیی خو دا کرد
 تاجی سهرم ئه و خاکه له ژیر پیی مهردی
 دیدی منی ئه و به عهیبی من بینا کرد

۹۷

ئه ی دیده منت بوچی ئه وا ریسوا کرد
 دیوانه له تاو چاوی رهشی لهیلا کرد
 کارنکت به من کرد که له زارم نایه
 رۆژت له سهر ئاسویه له من ئاوا کرد

۹۸

لانه‌ی دلّه‌کم به و غمه نیشانت کرد
 فیّری تهره‌ب و عاشقی ئیماننت کرد
 شه‌ش دانگی دلّم پر له سه‌فایه ئیستا
 خاوه‌ن سه‌نهم و خاوه‌نی سامانت کرد

۹۹

یاره‌ب، من ته‌گه‌ر گوناھی بیّ حه‌ددم کرد
 گشتی هه‌له بوو هه‌رچی به ناحه‌ققم کرد
 ئیستا که له هه‌ر کارئ دژی مه‌یلت بیّ
 هاتوومه بلّیم، به روو ره‌شی توّبهم کرد

۱۰۰

هه‌ر چه‌نده که دلّ له وه‌سله شادانم کرد
 بینیم ئه‌وه خاترت په‌ریشانم کرد
 خووم گرتووه به دووری توله به‌ر خوشی توّ
 زه‌حمه‌ت بوّ منه، له به‌ر توّ ئاسانم کرد

۱۰۱

ئه ودهم که له رپی عاشقی مه نزلمان کرد
 سۆزیک بوو له ئاگر له دلی خویمان کرد
 له شاره له ئیستاوه له چاوم ده گرن
 ئەم ناوه هه موو له عه شقه په یدامان کرد

۱۰۲

ئیمه سه فه ری رایه خی هه ستیمان کرد
 خویمان نه شکاند خودا په ره ستیمان کرد
 مه ی وصلی تو بو ئیمه به چاکی ده ی خوا
 ئە ی تفببی له رووی مه ی، که زوو مه ستیمان کرد

۱۰۳

ئه م چاوه منی عاشقی یاریکی کرد
 عاشق به ده می لاله عوزاریکی کرد
 کاریکی به من کرد که له زارم نایه
 الله ، الله ، وه ک شه وه کاریکی کرد

١٠٤

داغت له دلم دابوو دهننا دهمدۆراند
 دوو دیده له ریی تۆبوو، دهننا دهمکۆلاند
 دل مه نزلێ تۆیه ئهر نه رۆژی سه د جار
 بو تۆ به وینهی مزه لله کی دهمسووتاند

١٠٥

ئهو رۆژه که یار هاته وه په یمانی شکاند
 دوو دهستم به گریانه وه دامانی ستاند
 فهرمووی مه گهر ئهم جاره له خه و بمبینی
 مه علوم بوو له دیدهم خه وی یه کجاری ر فاند

١٠٦

بیشک ئه لیفه ئه حه د له ئه و خوازه مه ده د
 ئه حه د له ئه وه شاهیده له م کاره ئه حه د
 بو ئیمه موحه ممه د بوو که رۆیی مه حموود
 فه رمانی ئه وه بلین: هُوَ اللهُ أَحَدٌ

۱۰۷

لایهک له روخت، أَلَسْتُ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ
لاییککی تری، اِنَّ عَزَابِي لَشَدِيدٍ
دهوری قه مهرت کتیبی، يُحْيِي وَيُمِيت
عاشق له ئه وین بمری، فَقَدْ مَاتَ شَهِيدٍ

پیتی (ر)

۱۰۸

تا کهنگی قسهی قامهت و دوو زولفی نیگار
تا کهی به هه‌وای ماچی دهم و لیوی نیگار
گهر ناکه‌ی درۆ عاشقی بو چاوی خومار
بو عیشقی خودا لاده له دل به‌زمی عوزار

۱۰۹

وا هاته وه لام قاسدی ئه و به ژنی چنار
 دهس خالی نه بوو دامه نی پر بوو له هه نار
 هاتم روومه تم زوو له هه ناری مالی
 یانی که ئیتر بوومه ره قه م بو دلی یار

۱۱۰

به رمال به سه ری ئیمه له من ده گری که نار
 ناقوس ژه نی بیچاره له من هه لدی به غار
 وا چاکه منیش تو له له وان بسیتیم
 ته سیحه که نیو ئاگر و ئاگر خه مه زننار

۱۱۱

هه ر قه تره له گریانی شه وم دیته خوار
 وه ک ره سته له نه ستومی ده کم گه وه ره وار
 کو یان که مه وه گشتی له سه ر ده ست دانیم
 ده یه ونه وه به ئومی دوه ده یبه م بو یار

۱۱۲

چاوی منه بی نووره له تاو دیتنی یار
 یاقووتی رڙا دیده له تاو شوخی عوزار
 روخساری له ناو سهیلی سروشکم بینی
 نه خشیکی عه جیب دهرچوو له تاو ئاخری کار

۱۱۳

بو زیگری خودا چی؟ له زمان چاتر
 تاعهت به دزی نیوه شهوانن چاتر
 گهر پردی سیراتت گهره که، لهو دهرچی
 تییرکردنی ئەم خه لکه به نانن چاتر

۱۱۴

پشتت چ گهرم کردوه به سامان و به زور
 یه کسان له مه زاقی تو چ شیرین و چ شور
 لهولا له ئەوین هه رایه گوئی تو بووه کهر
 لهم لاوه جیهان پر له هونهر بوویه ته کور

۱۱۵

ئەى لە تاوى توۆ لە عالەم شەپ و شوپ
 زل هیز و نەبوو کى هەيه توۆ نەبخەيه گور
 ئەى لە گەل هەموو لە گفتگوو، گوئی هەموو کەر
 وەى لە گەل هەموو لە کوپ و دیدەى هەموو کور

۱۱۶

ئە مپوکە مەنم بە زوری باهو مەغپوور
 بى وینە مەنم ئیستە لە عالەم مەشهور
 هەر وینەى زمووتم، نە یارم ئە فەى
 پروانى لە مەن بوۆتە زوغالى کافوور

۱۱۷

رپوژ کاتى لە ئاسمانى دەدا پەرچەمى نوور
 پەشەنگى ئەو خیرە دە کا دیدە لە دوور
 کاتیک لە هەر دیتە دەرى پەشەنگى
 فَالْناظِرُ يَحْتَلِيهِ مِنْ غَيْرِ قُصُور

۱۱۸

یاره‌ب، به دوو ئه‌ولاد و نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر
 یانی به دوو شه‌معی خانه‌واده‌ی حه‌یدهر
 دۆراوه‌ دلّم، توّ به‌که‌ره‌م سه‌یرم که
 چاوم له‌وه‌یه‌ به‌مخه‌یه‌ ژیر چاوی نه‌زهر

۱۱۹

هیناویه شه‌مال گولگ له‌ گولشن له‌ سه‌ههر
 یا رووحی قدوس شاپه‌ری کیشاوه به‌ سه‌ر
 یا له‌تکی له‌ رووی مانگه‌ بووه شه‌قتی قه‌مه‌ر
 یا نامه‌یی ئه‌و یاره‌یه‌ هیناویه‌ خه‌به‌ر

۱۲۰

بوّ به‌زمی شه‌وت لی‌ره منم لال و ئه‌سیر
 بوّ کوشتی من نیته به‌ زاهیر ته‌قسیر
 له‌و لاره‌ قسه‌ت یانی له‌ داخت به‌ره
 روو ناکه‌یه‌ من، یانی منم دیل و ئه‌سیر

۱۲۱

شمشیره که مانى چاوى ئه و شوخى مونيير
وهک بيوه له شير خوين مژه له جياتى شير
لايهک وه کوو شير لايهکى وهک شمشيره
هاوار له دلم له زارى شير و شمشير

پستی (ز)

۱۲۲

ئەي پازت لە ناسىنگى ئەوئى مەحرەمى پاز
دەرگەئى كەرەمت والەئىه بو پاز و نىياز
هەر كەس كە بە گریانەوئە دئ بو دەرگا
دەستى كەرەمت پازى دە كا دەستى نىياز

۱۲۳

گەر چاوى جوان بگيرى ئەو شوخه به ناز
 بيمارى وه خو ديتته وه بو راز و نياز
 جوانى تو ته گەر جيلوه بكا بو عارف
 هوشيارى ده كا نوورى حهقيقهت له مهجاز

۱۲۴

دوى شهو من و ئەو بوتهى بهنده نهواز
 پارانه وه ئى من بوو ئەهويش چهنده به ناز
 شهو شهق بوو رهوايهتى ئەوين بى كوئا
 شهوگار چ گوناھى كه منم تشنه به راز

۱۲۵

هەر رۆژ سهحهرى ديمه وه بو عهرزى نياز
 لهو دەرگهيبى تو پانى ده كهم دهستى نياز
 بى ميننهتى بهنده گانى خووت بهنده نهواز
 قهت پيوهمه ده له رووبه رووم دهركى نياز

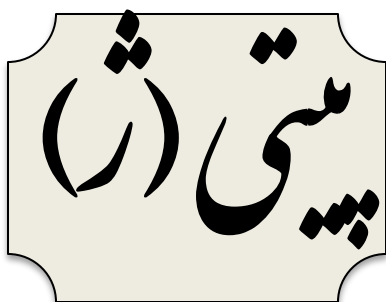
۱۲۶

تا دیاره له من صوره تی ئەو شه معی نیاز
 تاعهت به که لک نایه، له بهر رازی نیاز
 ئەو کاته له گه ل تۆمه موجازم نویتزه
 ئەو کاته که بی تۆمه، نویتزه گشتی مه جاز

۱۲۷

عه شقی تۆ نه بی، نایه به دلما هه رگیز
 باسی تۆ نه بی، نایه به دهم ما هه رگیز
 سه حرایبی دللم کردوه به شۆرستانیک
 تا عه شقی که سی نه روی له ئەو دا هه رگیز

۱۲۸

دلّ خهسته وو زامدار و مژؤلک خوین ریژ
ویستم بگه ریّم تاویّ جیهانی خوین ریژ
گهرمم نه کرد جیگا، به سهرم دا گهردوون
نه پراندی، وتی: کاتت به سهر چوو ئهی گیژ

پیتی (س)

۱۲۹

(الله) یه بو هاواری منی بیكس بهس
چاکه و کهره می ئه و بو منی بیكس بهس
هەر کس به کس و به هه زه تی شانازه
هەر هه زه تی الله، بو منی بیكس بهس

۱۳۰

نه ورۆزه جیهان هاته وه بو گیانی نه فهس
 خه ملانندی له باغ لاله سه ری عهینی جه رهس
 کاروانی به هار هاتوو به ماتی پۆیی
 هه ر غه م بوو به هاری ته مه نم حاصلی بهس

۱۳۱

بو هه ر که سی کهس، له ناکه سانیش را کهس
 قه تریک که ره مت له ئاسمانیش را بهس
 ئه ی خویه له راست گه وره یی تو چه ند کالم
 نه ک قه تره به زه رپه له جیهانیش را بهس

۱۳۲

بو بی که سی کهس، هه ر تو که سی بو ناکهس
 قه تریک که ره مت له عاله می دنیا بهس
 من بی که سم و تو بی که سان راده گری
 یاره ب، تو بو هاواری منی ته نیا بهس

۱۳۳

ئەى ئاوينە لە جوانى تۆ زاتى ھەر كەس
 نەينووكى سيفاتى تۆ سيفاتى ھەر كەس
 لە ستۆم دەگرم ژەنگى گوناھى ھەر كەس
 بينوسە لە سەر شانم، گوناھى ھەر كەس

۱۳۴

ئەى ئاگا بە گشت رازى دەروونى ھەر كەس
 ھەر تۆى كە دەگەى زووتر بەيارى ھەر كەس
 يارەب، تۆ بە من تۆبە بەدە و بمبوورە
 تۆ، تۆبەدەر و تۆبەبەرى بۆ ھەر كەس

۱۳۵

ئەى ئەوكە ئەتۆى مەحرەمى رازى ھەر كەس
 شەرمەندەبى نازى تۆ نيازى ھەر كەس
 چون دوژمن و دۆست ھەر دوو نیشانەى تۆبە
 ئەيكيشم لەبەر رپىزى تۆ نازى ھەر كەس

۱۳۶

هاوار که له ئەم ناله وو تاسەم بی کهس
 هاوڕێم نییه لەم رێیه درێژەم بی کهس
 ناخی دلی من جەواهیراتی تیدا
 بو مەحرەمی ئەم رازە بە تاسەم بی کهس

۱۳۷

ئەو چاوی دلم، ئەگەر توو بیناییت هەس
 بوو کاری جیهان گشتی که سەودایە و بەس
 دانیشە لە گوێشەیه ک لەم و لەو لادە
 هەر ئەو بەسە بوو توو بی، لە تەنیاییت بەس

۱۳۸

کەو لە زەرەری کار و عەمەل ترسم هەس
 کەو لە هەلەکانی تەمەنم ترسم هەس
 ترسم لە گوناھم نییه بەخشین زۆرە
 لەو سایبێقەیی رۆژی ئەزەل ترسم هەس

١٣٩

پیٔت وانه بیج من له ئه و جیهان ترسم ههس
یا مردن و رۆژی ئه جهلم ترسم ههس
مردن که له ریگامه لهوی ناترسم
من خو دهپه رهستم و لهوهی ترسم ههس

پیتی (ش)

۱۴۰

زاتی تو نهرینی بووه ئه‌ی خاوه‌نی هوش
نیسبته مه‌ده تو، کرده به‌لای خو، خاموش
شیرین وته‌یه‌ک هه‌یه‌ ده‌بی بیزانی
ئه‌وکه‌س که نه‌بی شه‌رمی له‌ حه‌ق زاتی نه‌خوش

پستی (ع)

۱۴۱

ئاگا بووی به زانستی مواقف ، قانع
بووه (قصد)ی مه‌رامت له (مقاصد) مانع
تا هه‌لنه‌گری په‌رده بو شه‌رمت، نابیی
پر شه‌نگی حه‌قیقه‌ت له‌سه‌ر ئاسوؤ طالع

پستی (ق)

۱۴۲

بۆم بۆته به ئایین و به دینم هه‌موو عه‌شق
رایه‌خ له غه‌م و دهرده، سه‌رینم هه‌موو عه‌شق
سُبحان الله، پروویه‌ک و گشتی جوانی
اِنَّ اللهَ، یه‌ک دَل و ژینم هه‌موو عه‌شق

۱۴۳

بهر تارى دلم خشاوه يهك نه غمه له عه شق
 يهك جارى دهروون، پرپووه بهم نه غمه له عه شق
 خو تازه له ژير بارى منهت دهرناچم
 بو جوابى سوپاسگوزارى ئه و نه غمه له عه شق

۱۴۴

دل كردى گه ليك سهير له ناو ده فته رى عه شق
 رووى يارى نه بى نه يدى چ روو، شايه نى عه شق
 هيندهى كه جوانتر بى له وهى ئيستاهه
 شهيدايه دلم ئه وين ده خاته سه رى عه شق

۱۴۵

تو بليى كه بىي لىياسى بوون، روژى شق
 نوورانى بىي جه مالى وه جهى (مطلق)
 بى شوين بى دلم له نوورى ئه و دا ون بى
 گيانم له ته وژمى شه و قى ئه و دا بى غه رق

پستی (ک)

۱۴۶

گهر لوتفج بکھی نیمه له عالم هیچ باک
گهر داد بکھی دهبم به جاری هیلاک
رؤژانه ده پاریمه وه ئهی خالقی پاک
مستیکم له خاک، چی دی له دهست مستی خاک

۱۴۷

ئەو خەلکە لە دەرگاھی تو ئەی خالقی تاک
 وەستاون لە تاو دلۆپەییەک ئاوی پاک
 فەرمان بکە بەم هەورە لە لوتفی تو پرا
 ئاویکی بریژی بو سەری مستی خاک

۱۴۸

پاک هاتوو ئەم عەشقه بە داوینی پاک
 ئەم نووره نیازی نییه بو مستی خاک
 خوئی جیلوه گەر و هیژ و ووزهی گشتی بوون
 ئیمەش که نهیین ئەو لە هەموو شت بی باک

۱۴۹

سەودایی دلی بی سەر و سامان لایهک
 بی رەحمی زەمان و چەرخێ دەوران لایهک
 خویناوی دلی لەت لەت و زوینلەم لایهک
 گشتیان لە لایهک ، غەمی تو مان لایهک

۱۵۰

من کیمه؟ له خو تازه وه تهنگ هاتوویه ک
شیتیکى له گهلّ عه قلی به شهر هاتوویه ک
دوی شهو بوو له کولانی تو غیرهت گرمی
بو ناله ی دلی زووتر له من هاتوویه ک

۱۵۱

ئه ی ئه و که هه موو حاجهت و پرووم (بییدیک)
بامداوه له هه رچی هه یه پرووم کرده (علیک)
خو کرده وه هه ر نیمه (لاستظهر به)
بو توّم هه لینا هه ر دوو دهسم (خذ بییدیک)

۱۵۲

قهت نه مدی غه میک که م بی له بو من جاریک
غهم بو هه موو که س قه تره له بو من باریک
هه ر شادی له عالم پروو له شاری من کا
بو عالم وه کوو به حره له بو من خاریک

۱۵۳

گيانه له ولاتى خاوه ران كوا خارىك
 من سوورم نه كرد بي تن له خوین دا جارىك
 من چاوم له روحم و له جه مالى تۆيه
 چۆن لارى دهبم له دانى دلدا جارىك

۱۵۴

له گولاله و حه مرين و له مهندهل خارىك
 نه رواوه مه گهر بو دل و بو دلدارىك
 ههر جيه هه بى خونچه دهم و گول روخسار
 شايانى ئه وين ئيمه و موشكىل كارىك

۱۵۵

ئهى خالقى ههر جانه وهر و بوونه وهرىك
 ئهى رازقى ههر باخه بهر و بى خه بهرىك
 بهستومه ئوميد به تۆو له دهر گاهى تۆم
 دهرگا بكه وه له خووه نيمه هونهرىك

۱۵۶

يا بو مى رۆزگار و زه مان زنجيرىك
يا ملهور و زوردارى زه مان ته دبيريك
زور به رزه فرن قاله قرانى ئىستا
به رديك له ده ميان يا له هه وا نيم تيرىك

۱۵۷

رېبه ره له دعاي خه لكى موسلمان ترسيك
له و سوۆزى دل و ئاهى به يانان ترسيك
به م هيۆز و سپا و له شكره بايى مه به تو
بو هاتنى سيلاوى په ريشان ترسيك

۱۵۸

بو به حرى يه قين تاقه ريگايىك و كه سيك
هه ره مه وجه كى گه رداوه كه، كه شتى نه فه سيك
هه ره گوئ سده فئى حه لقه يى چاوى پر ئاو
ئامازه يه هه ره مه وجئ به ئه برويى كه سيك

۱۵۹

ئەى ناو دلى ھەركەس لە خەيالت ھەوھەسيك
 بى مەيلى تۆ دەرنايە لە سينەم نە فەسيك
 مە فرۆشە من و بە ھيچ نە كەى ئازادم
 تۆ بەندە گەليكت ھەيە من خواجە يە كيك

۱۶۰

لايىداوھ نىگارى من، نقابى تەرەفيك
 رايمايى بەيان پەردەيى تاريكە شەويك
 گەر نابى قيامەت ئەمە چيە روويداوھ
 مانگى تەرەفيك خۆر و ھەتاوى تەرەفيك

۱۶۱

يا پەست و بلنديى زەمانە کوتکيک
 يا خار و خەش و زۆلى زمانە گەسکيک
 گىراوھ دلم لە زولمى زالم يارەب
 گۆرپين و لە ناو بردنى وانە سووکيک

۱۶۲

چرپاندى له غهيبه وه له بهرگويم دهنگيک
ماندووى مه که دل بينه دهريکه سووکيک
ئهى خوييه له بهر خاترى دؤستانى خوت
مهستينه وه ليم بى ئهوى ناژيم ساتيک

۱۶۳

ئهى بو هەر گوليک له باغ له تو را رهنگيک
ئهى بو هەر مهليک سهدا و له تو را دهنگيک
بهم کيوه له بهر غه مى تو ره مزيکم وت
هەر ناله بو وهستا له دلى هەر سهنگيک

۱۶۴

سهرتاسهرى خاوهر نييه بهرد و سهنگيک
له خويى دل و ديدنه بهى له ورهنگيک
ئىستا له هه موو شار و هه موو کولانيک
داماوه له تاوى غه مى تو دلتهنگيک

۱۶۵

گەر کۆی تهمه نی تۆیه فریویک و ده مییک
 هاوار مه که زوو، گهره موو لایه ک سته مییک
 بایش که مه به، ته واوی ژیانی من و تو
 شوعلیک و نه سیمیک و غوباریک و ته مییک

۱۶۶

ژین ده مییک و ژان ده مییک و دنیا تاویک
 بو په ست بم و گوی له مستی هه ناپیاویک
 کارم به دوعا سه ری نه گرت وا چاکه
 رابویرم به سه ره رزی به نان و ئاویک

پیتی (گ)

۱۶۷

بۆ عەشقی تۆ ئەي نیگاری پرکین و جەنگ
سوورامەوہ لەم جیہانہ گیژ و دل تەنگ
دەست شل بوو لە کار و قاچە کانم بی ہیژ
هەر دام لە سەرم تا کوو سەرم پیکای سەنگ

۱۶۸

دهستم که له زولفی توّ به ناز بردی چەنگ
چاوم که به دیتنت له دلّ بردی ژەنگ
به ستوومه به خوین بی توّ له ئیستا چاوم
ئیستا که، له سەر خوومی ئەدەم دەستی سەنگ

۱۶۹

بەم رەنگه وه نیمه له موسلمانى رەنگ
ئەى چاتر له من سەگانی خەلکانى فەرەنگ
ئەو روورەشەمە پیم وهیە ئەو رۆژەم دى
دۆزەخ ئەلى من عارم له سووتانى نەنگ

پستی (ل)

۱۷۰

یارہب بہ عہلی ئیبنی ئہبی طالب و ئال
ئہو شییری خودا و خاوهنی ویژدان و کہمال
فریام بکہوہ لہ سی مہکان و سی شوین
کاتی سہرہ مہرگ و گوپ و ہم کاتی سوئال

۱۷۱

هەر سیفته ته کی نایه ژماری له که مال
ئه و تایبه ته بو زاتی به ریژی موته عال
وه سفیک له حیسابی سته م و شهر دابی
لایق به قسووری عه ده مه ئه و له مه ئال

۱۷۲

بو بچمه وه باغ که له و دهنالی بولبول
بی تو م بو چیه جیلوهی سهر وو سونبول
به ژنی تو وه کوو سه روی بلند و به رزه
بی نرخه له راستی تو گول و بو نی گول

پستی (د)

۱۷۳

کاتیځ که ده سووړیته وه گهردوون سهری سال
دالانپهړی رازاوه ده کال لاله یی ئال
ئو کاته که یار له پهرده خو دهنویئ
وه ک وینه له حالی منه ئو وینه یی حال

۱۷۴

ئەى چوارده تەمەن تازە گەشتوو بە جەمال
ئەستا کە وەکوو هەيڤى چواردهى بە کەمال
ياره‌بى نە گا بە جوانى ئەم حورە زهوال
لە چوارده‌وه عومرو تەمەنت بى سەد سال

۱۷۵

دەى پرسى کەسەىک مەنزلى ئەو ياره لە دل
پەيم وت کە بو ئەو ياره سەرپەرديه دل
دەيوت کە دلت لە کوپه پەيم وت لای ئەو
دەيوت کە ئەوت لە کوپه پەيم وت: کە لە دل

۱۷۶

گەر بو غەمى عەشقى تو بە کار بێتەوه دل
سوار چاکە سوواری ئارەزوو بو تەوه دل
گەر بى و دل نەبى ئەوين لە کوى هەلنیشى
عەشقىش کە نەبى بو چى بە کار دیتەوه دل

۱۷۷

چه ندم پئی وتی چاوت مه گپه ئه ی دَل
 ئه م رپیه مه رۆ فیتنه له رپیه ئه ی دَل
 ئیستا که بوویه عاشق و رۆژت ئاوا
 گیانت بده با جگهر بسووتی ئه ی دَل

۱۷۸

بوون، هه ر جی و جوودی هه یه سه یه ئه ی دَل
 سه ر قاله به خیر کاری به خیره ئه ی دَل
 هه ر شه ر له نه بوو دیت و نه بوو، غه یری بوون
 په س شه ر هه موو هۆی هه وایی غه یه ئه ی دَل

۱۷۹

بو عه شق چیه چاتر له سه بووری ئه ی دَل
 گوئی راگره با نه سیحه تت کهم ئه ی دَل
 هه ر چه ندی که یارت تیره بارانت کا
 تو کاری نه که ی وه رووی بینى ئه ی دَل

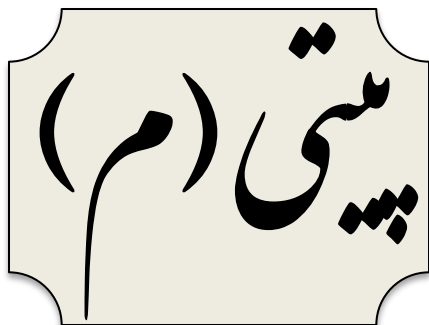
۱۸۰

دیوانه‌یی تو رووحی به قیمت مه‌نزل
شه‌یدایی غه‌مت عه‌قلی به ته‌نیا مه‌نزل
شه‌وگه‌ردی جیهانی مه‌عریفه‌ت یانی دل
بو به‌حری غه‌مت قاچی له قور ده‌ستی له گل

۱۸۱

بابائدهم به ئەم عه‌شقه بوو خاکی بووه گول
ئاشوویی ئەوین بۆمه له ئەو بوو حاصل
سه‌ر نه‌شته‌ری عیشقیان له ره‌گی رووچیک دا
قه‌تریک که له خوین تکاوه هه‌ر ئەو بووه دل

۱۸۲

لهم ته كيه قهله ندهران كه به نگیان پیّدام
وهك وهی كه بلیّن لووته به سه نگیان لیّدام
وتمان كه چ قه وماوه ده بن ئابروومان
ریشم له گرهو خسته وه چه نگیان پیّدام

۱۸۳

له و مه نزلێ خووم شوین و مه کانی پییدام
 بو به زمی ئه وین جیگه وو بانێ پییدام
 دوا جار که دللی بردم و عه شقی پییدام
 بو ده شت و بیابانی نیشانی پییدام

۱۸۴

ئه و رۆژه که جامی ناشنایی پییدام
 دوایی به ستهم ژه هری جو دایی پییدام
 ده مکووژی ده فرموی ئه مه کوشته ی کییه
 دادم که ده ویست دادی وه فایی پییدام

۱۸۵

دوی شه و که له دوا ی مه نزلێ یارم ده گه رام
 ده یزانی که بو چیمه له کارم ده گه رام
 قوربانی خیلافی وه عده که ی یارم بم
 له دوا ی سه ری ئه و وه عده یی پارم ده گه رام

۱۸۶

بو دیتنی ئەم یاره که مهردانه گه پرام
 له وجود و له خووم یه کسه ره بیگانه کرام
 زانستی نهویست یارم له من ییدهنگ بووم
 کرپار نه بوو بو عه قلم و دیوانه، کرام

۱۸۷

پوژیک سه حه ری له دووی گولاوی گه پریام
 وه ک تلتته گوئیکم دی له ئاوی گریام
 لیم پرسى گوناخت چ بوو گریا فه رمووی
 رازامه وه له م باغه سه ر ئاوی نریام

۱۸۸

هه ر چه ندى به روخسارم له دوورت دابم
 پیم خو شه له ژیر ره وشه نی نوورت دابم
 بو عه شق و وه فای تو من ته گه ر خاکیش بم
 پیم خو شه له ژیر پییت و حزوورت دابم

۱۸۹

چۆن ده كرى بلىم به سه رگه رى تو ناي
 نامانجى توانجى گفتوگوئى تو ناي
 ليو به ستن و پى به ستنم قهيدى ناك
 چۆن ده كرى بلىم له ئاره زوى تو ناي

۱۹۰

ئاسانه ئه گه ر بو تو له ژير خه نجه ر بم
 بو ژوانى تو پيم خوشه ئه گه ر بى سه ر بم
 هاتووويه ده لىن قه راره كافر قه كهى
 غازى گه ر ئه توى چ خوشه من كافر بم

۱۹۱

جار جاره له عه شقى تو كه بىگانه ده بم
 بو خوشگوزه رانى ده مى هاوخانه ده بم
 ئه و كاته كه گولبه دهن به لام را ده برين
 بامداوه ته وه سه يره كه ديوانه ده بم

۱۹۲

هه رگیز نه بووه شکهستی کهس ئاواتم
 ره نجاو نه بووه دلێک له من تا هاتم
 مه منونم که چاوم به خهشی نایینئ
 شادم که زه ویم عه شقه و غه م داهاتم

۱۹۳

میرووله که چی هه لده گری جئ ره ختم
 سه ر کایه دریژ بم ده چه می پئ ته ختم
 ئەم خوړه به یه ک پاروو ئە گه ر قووتی دەم
 تاریک ده بی ئەم سینیه چه ند بی به ختم

۱۹۴

هیلاکم له ژیرباری هه لدم پئ په ستم
 گه ر تو نه بی ئەی خویه به دەس کئ هه ستم
 گه ر کرده وه کهم چه وت و پری زیزانه
 خو تو که ره مه ت زوره که بگری ده ستم

۱۹۵

ئەم عەشقه غەمی کۆنی بە سەر دا ڕشتم
 پۆل وو شەرەری ئاگری پی دا ڕشتم
 خوینی دل و ریشەیی بەدەنی سووتاندم
 ڕوندک هەموو سووتوو بوو لە پا دا ڕشتم

۱۹۶

ئەم عەشقه کە هات غەمی بە سەردا ڕشتم
 وەک کۆنە کەوان دەست بە عەسا ما پشتم
 نەیی پرسی کەسیک حالی دلی شیواوم
 چاوم نەبی فرمیسیکی لە پێدا ڕشتم

۱۹۷

تەب هات و لە گەرمی ئاگرم دا کوشتم
 چەن جاریش بە تەعوید لە نزا دا کوشتم
 ئەم جاره لە ناخی عەرەقم غەرەقم کرد
 وەک لەشکری فیرەونی لە ئاو دا کوشتم

۱۹۸

چەند ساله که بو تیری به لا ئاماجم
 ئه ی خۆزگه له غه م قهت نه کرابا تاجم
 گهرچی له هه ژاری و له فه قر بی وینه م
 بی منه ت له هه موو کهس به خودا ئاتاجم

۱۹۹

عه شقت که پیدام له ئه هلی ده ردت کردم
 بیگانه له خو بووم و له عه قلت کردم
 به رمالم له سه ر شان و له مزگه وتی بووم
 مه ی خو ره وو ره ند و کووچه گه ردت کردم

۲۰۰

بی مال و هه ژار و بی فلووست کردم
 بی خزم و کهس و ژن و منالت کردم
 له م حورمه ت و ریژه ی تو گه لی مه منوونم
 ئاخو به چ خزمه تیکی قه ردت گرتم

۲۰۱

ئەى دڵ وەرە تۆ بوچی شەلاّت کردم
 ھەى لە خوین شەلاّل بى کۆلەوارت کردم
 ئاوارە لە کۆلان و گەرىدەت کردم
 ئابرووم کە نەما، بو لە ژيانت کردم

۲۰۲

ئىستا بە کەرەم خاترى غەمگین کردم
 موحتاجى بە ھەر نانیکى جوین کردم
 ديارە ئەو لوتفیکە لە گەل من دەیکا
 تۆ بلیى بە کىھا خزمەتى سەنگین کردم

۲۰۳

من کیمە کەوا سادە دڵ و بى گەرەدم
 عونقارەوش و کىوى بلىد و مەرەدم
 دىوانەيه کى بى خودى بىبان گەرەدم
 دڵ پر لە سەفایک و سەرۆپى دەرەدم

۲۰۴

ئەى سۆزى سەحەر، بە مستە فابى سۆيندم
 باران، بە عەلىي مورتەزا بى سۆيندم
 ئەم خەلگە ھەموو فغان و رۆ پۆييتى
 دەريا، بە شەھىدى كەربەلا بى سۆيندم

۲۰۵

لەم تىكەلى گيان و دل ئەتۆي مەقصوودم
 بو مردن و ژيانەوهم ئەتۆي مەقصوودم
 تۆ تۆيى، لە جىي خۆت و منم رۆيشتوو
 گەر من، من ئەلیم لە من ئەتۆي مەقصوودم

۲۰۶

گوفتارى جوانم ھەيە، بى كردارم
 دەيلیم ھەو ھە بى كردهو ھە، بى زارم
 پيوسته كە كردار و وتارم يەك بى
 ئاسانم مە گەر چەندەيە؟ بى دژوارم؟

۲۰۷

پیّم وت سه نه مم، لاله روخم، دلدارم
 پیّم خو شه له خه و جارّ بیینم یارم
 فه رموی ده خه وی بی مه وو، ئیستا سهیره
 نیازت ته وه یه له خه و بکه ی دیدارم

۲۰۸

چاویکم هه یه هه ر ئه وه بو دلدارم
 خو شم که ده وی جیگه یه بو دلدارم
 جیاوازی له نیو دیده و دل بهر ناکم
 چوون یارم له ناوی ته وه، ته و دلدارم

۲۰۹

جار وایه فرشته م له غه می دلدارم
 جار وایه وه کوو ئازه له خورد و خارم
 جار وایه رقم، وه کوو درنده و کیوی
 ئه ی خوایه خه جاله ت له هه موو ره قتارم

۲۱۰

تا دوورم له دیداری روخی نیگارم
 سووتاو له دهروونم له میانانی نارم
 تا روژی نه بینم له پهنا دلدارم
 وهک دهنگی هه نار له خوین شه لال و زارم

۲۱۱

یاره بکه وه گری له حالی زارم
 روحمیک، که عقل عاجزه بو هه رکارم
 دهرگاهت نه بی دهرگه یه کی شک نابم
 ئەم دهرگه له رووم پیوه نه دهی، غه فقارم

۲۱۲

چهند ساله دلم داوه به غم بو یارم
 هه ر خووم بو غم و دهردی به دل کریارم
 فهرمووته تزیکی دل شکاوانم، من
 دامماوی هه له هم شکاوه دل، دلدارم

۲۱۳

گەر کوشتنی من دوو چاوی مهستی یارم
 ییشک که سروشتی بوتپه رهستی یارم
 بخوای له من ده بی جووایم چی بی
 بوئه زیه تی نازی په نجه دهستی یارم

۲۱۴

ساقی ئه گهرم مهی پی نه دهی من ده مرم
 ئه م ساغهره گهر له دهست بخهی من ده مرم
 په یمانه یی هر که سیک که پر بوو ده مری
 په یمانه یی من خالی بکهی من ده مرم

۲۱۵

ئه ی دل بهری من گهرچی ده بهی دل له بهرم
 تو دل بهری من چاتر له سه د دل له بهرم
 ئیستا نه دل م ماوه، نه دل بهر ماوه
 دل بهر نه بی، دل، بوچییه سه د دل له بهرم

۲۱۶

هەر تووی له سه فه ر یار و ږه فیقی سه فه رم
 هەر تووی له سه زه ر یار و ئه نیسی سه زه رم
 کاتی له ژیار کاتی له سه حرا گوزه رم
 کام ناوه له غه یری توؤ بمینی له به رم

۲۱۷

پر ئاوه دووچاوم، پر له ئاگر جگه رم
 هەر باله ده سم ماوه مه لی خاکه سه رم
 ئەم عه شقه چ بوو هات و له ئابرووی کردم
 چهند سه یره له جیهانی غه میش ده ربه ده رم

۲۱۸

ئهی خوییه ته وافی ماله کت ده خوازم
 ماچ کردنی ئاستانه کت ده خوازم
 بی منه ت له خه لک تووشه یی ئەم ږینگایه
 ته نیا هەر له توؤ و خه زینه کت ده خوازم

۲۱۹

نه ک باغ و نه بیستان نه چه مهن ده خوازم
 نه ک سه روو نه گول نه یاسه مهن ده خوازم
 ویستم له خودای گه وره یه رپوژیک بو من
 هه ر من بم و نه و کهس بی که من ده خوازم

۲۲۰

دهیزانی له کوئی و له کی و چی ده خوازم
 ژوانی تو منی بی سه ر و پی ده خوازم
 فه ریاد و فغان و ناله کهم ده تزانی
 یانی که له تو و نه تو و له تو ی ده خوازم

۲۲۱

کوڤانی تو له و دلای حه زینم ده دزم
 ناوی تو له عه شق و له نه وینم ده دزم
 هاوار نه کهم و قفل له زارم به ستن
 ده گریم و له تاوان له برینم ده دزم

۲۲۲

به ر چاوو ونم له گهنجى ده قيانوسم
 سوو سوو ده كه م و له شه معى ناو فانوسم
 ئيستا كه له ناو چه مهن، وه كوو دارى بى
 لاران وه مه له پيش رهوى مه عكووسم

۲۲۳

بى باكى غه مم دل به خودا ده فروشم
 كالاي منه ده رويشى سه فا ده فروشم
 رزقم له خه زينهى كه ره مى ئه و بو دى
 وه ك هه وتى (كهف) خو به وه فا ده فروشم

۲۲۴

شه شدانگى جيهان به لوتفى تو ده فروشم
 من تو م هه بى هه رچى هه مه بو نه فروشم!
 سى تارى دل م نه ژي رى ماوه نه به مى
 تا كه نكي قه له ندر بم و بو نه فروشم!

۲۲۵

لۆمەم مه كه ئەى خواجه ئە گەر دەینۆشم
 بو عاشقى و باده دەبى تىكۆشم
 هوشيارم و دانىشتوو له گەل ئە غيارم
 بیهۆش كه دەبم به يادى ئەو دلخۆشم

۲۲۶

له نوینی مەرگ، کاتی كه من بیهۆشم
 ئە کوژیتهوه شه معى ته مەن و خامۆشم
 حەشرم مه كه يارەب، له پەنا بى دەردى
 دوورم كه لەوان، چيم پى دە كهى دلخۆشم

۲۲۷

تا تو قەدەمت نایهوه سەر خاکی لەشم
 دل هاتەوه خوین گەراوه بەند بەندی لەشم
 پرووحم له زەمان، نالە و دەردى کیشا
 هەر بهو قەدەمەت هاتەوه کاو لاشى لەشم

۲۲۸

گەر زولفت له دۆزهخ بکه ویتته چه نگم
 چیرۆکه بههشت با نه که ویتته چه نگم
 گەر بی تو له ئیستاوه بههشتم پی دهن
 رهنگ زهردی له ئیستاوه ده بیتته رهنگم

۲۲۹

یاره ب، ئاورم لیده وه سه رگهردانم
 ئالووده به دهس نه فس و هه وهس دامانم
 کاریکی نه که ی شایه نی تو له ی من بی
 داپۆشه به لوتف و که ره مت تاوانم

۲۳۰

رۆژیکی بکه وی تو له سه ری مه یدانم
 ئه و رۆژه به دایم له خومی چۆگانم
 چه ند ره مزئ هه بوو کاتی ئه و انت فه رموو
 کوشتیان من و منیش غولامی وانم

۲۳۱

زامیکی به ژانتر له هه موو زامانم
 یه کیکی له ئەوان هه سره تی بی پایانم
 داغتر له ئەوهش وه کوو گلینه ی چاوم
 بووم بوویه به چاو، نایه وه بهر چاوانم

۲۳۲

له و پوژه وه بردیانم له سه ره دهه رانم
 له م حو جره وه بو و حو جره وه سه ره گه رانم
 ئیستا که له دوا ی ئەم هه موو هاتوو چۆیه
 وه ک تفلی ده بستان له ئەلف بی یانم

۲۳۳

ئه و پوژه ئەوین هات و فراندی گیانم
 هاواریش بلن د بوو له ده ره و جیرانم
 ئیستا که، که نالەم که مه گر گرتوومی
 بی دوو که له ئەم ئاگره من هه یرانم

۲۳۴

دهستیک نیه ههتا، له سیوی دارت بچنم
 قاجیش که نه ما بیم له حسارت بمرم
 دیدهش که نه ما بیم و له تاوت بگرم
 رووشم نیه سهحر له خاکی مالت بسررم

۲۳۵

به ختم نیه ته گهر جاری به گیان بتبینم
 یال له ریژه ویکی به سهلام بتبینم
 ژوانی تو به هیچ جوړی وه دهستم نایه
 ههر نیوت دهنووسم و به نیو ته بتبینم

۲۳۶

گهر دهستی دوعا من له خودا هه لبینم
 ریشه و رهگی ئەم شاخه له پا دهر دینم
 ئیستا له په نای لوتف و سهفای مه عبوودم
 بو سهبری جه میل دهس له خودا هه لدینم

۲۳۷

با هه ولّی بدهم دلّ له گیان بستیتیم
 با خوّم له په نای دلّ بهری گیان بمریتیم
 وهک په رده له نیوانی دلّ و دلّ دارم
 با هه ستم و خوّم له نیوان ده ریینم

۲۳۸

پرووی تو یه ده بینم، ده می چاوه لیدیتیم
 لهش دیتته دلّم، من که دلّم ده دوینم
 نیوی تو نه بی ولامی خه لکی نادا
 کاتیک، که به ناویکی تری ده دوینم

۲۳۹

یاره ب، من به یه ک بوونی تو ئیمان دینم
 ئیمان به خودای عالم و حه یوان دینم
 وشک و ته ری دنیا یه هه ر ئه و دوهم لایه
 دوو لیوی وشک، چاوی به گریان دینم

۲۴۰

بۆ حورمهتی ناوی تۆ سه‌ر و گیان دینم
 بۆ عه‌شقت ئه‌گه‌ر لازمه‌ جیهان دینم
 رۆژیک که بزانه‌ ئه‌وه تۆم لی رازی
 ئه‌و رۆژه نه‌ هه‌ر گیان، دل و ئیمان دینم

۲۴۱

له‌م باده‌یه‌ بۆ شیخی به‌ ره‌نگی دینم
 ئیسلامی له‌ ئه‌ترافی فه‌ره‌نگی دینم
 ناقووس له‌ کلیسایه‌ وه‌ده‌نگی دینم
 ته‌نیا مه‌به‌سم تۆیه‌ به‌ چه‌نگی بی‌نم

۲۴۲

یادت ده‌که‌م گه‌ر شاد و ئه‌گه‌ر غه‌مگینم
 ناوت ده‌به‌م گه‌ر غایب و گه‌ر بتیینم
 به‌م یاده‌وه‌ خووم گرتووه‌ ئه‌ی دلدارم
 هه‌ر چه‌ند ده‌رووانم هه‌ر ئه‌تۆی ده‌بیینم

۲۴۳

داخم ئەوہ رۆژئیک دئ کہ من نامینم
 فرمیسکی به خوڤ دیتەوہ کن دامینم
 ئەہی خوایہ لہ بہر خاتری یارانئ رئ
 فہریام بگہ زوو، درہنگہ من نامینم

۲۴۴

دەردئیکم ھەییە و سینیہ کی بـرژاوم
 عەشقیکم ھەییە و دیدەییە کی گریام
 ئەم عەشقە چ عەشقیکہ گپری سووتینەر
 دەردیشم بەژانہ لہ بہرۆکی داوم

۲۴۵

یارەب، لہ ھەلان و لہ تەلان ئالام
 ئەہی خوایہ لہ ژیربارئ گوناھان مام
 نوورئیک بو دلم لہ عالمی پاکئ را
 برژینہ سەرم لہ ژیر غەمان، تاسام

۲۴۶

یاره‌ب، له دهسی نه فسی گلاوم ماوم
 یارهب، له قسه و کاری خراپم ماوم
 روحمم پی بکه ئیسته گهلی موحتاجم
 ئیستا به دل و دهستی شکاوم ماوم

۲۴۷

لهم بازنه‌یه دا بهنده‌یه کی بی ناوم
 به ئومییدی بزهم حه‌لقه له گویدا ماوم
 بملاویننه‌وه جۆشم له دلدا ماوه
 مه‌ملاویننه‌وه بهنده‌یه کی فه‌وتام

۲۴۸

بو خزمه‌تی تۆم رابرد هه‌موو عومری خۆم
 هیوام ئه‌وه بوو بییه‌وه هه‌م سۆزی خۆم
 نه‌مزانی له دوا‌ی ئه‌م هه‌موو ماندوو‌بوونه
 قه‌ت ناگه‌م به‌تۆ، ماندوو له ده‌ست شۆری خۆم

۲۴۹

غەمبارم لە دەرگەى تۆ لە گەلّ غەم ناپرۆم
 تا نەیکەمە ئاھەنگى دلّ و دەم ناپرۆم
 کارسازى کەریم نەمدى لە دەرگاھى تۆ
 دەستىكى بە تالّ بێتەوہ ھەر دەم ناپرۆم

۲۵۰

دوى شەو بوو لە کۆلانى نەیارم دابووم
 سەرقالى غەم و دەرد و لە کارم دابووم
 شوڤار و سستەمکارە نەیار و دوژمن
 دەیزانى لە دووى پێرەوى یارم دابووم

۲۵۱

بو ژوانى تۆ دوینى بوو لە گولشەن دابووم
 نالەم بوو لە دوورى تۆ لە شیوەن دابووم
 پیم وت بە دوعا دوژمنى تۆ چاوى کویر
 ئەى خویە مەگەر لە ریزی دوژمن دابووم

۲۵۲

له و ده رگه یی تو که سیکی سووتا من بووم
 یه خسیری له سه رما و له گه رما من بووم
 ئه ی دل بهری من، دوینی له سه ربانت بووم
 فه رموت که دزه، دز نه بوو ئه و، نا، من بووم

۲۵۳

ئاخ، چه نده له ری ناسینه و هم ماندوو بووم
 بو خویندن هه موو شوینه ک و قوژبن چوو بووم
 ئیستا له سه ری پیری و هه شتا سالی
 وه دیاره که چوار بهندی ته من خه وتوو بووم

۲۵۴

له م باره گه یه چیغی ئه مانه ت نابهم
 له و دهستی غه مت گیان به سه لامه ت نابهم
 ده ی لاده نقاب و زووبه روو بنوینه
 به م چه سه ره ته وه گیان بو قیامه ت نابهم

۲۵۵

گەر بوۆ توۆ نه بیخ خوییه سهرم داناخه م
 سهر تاله ته نه، بی غه می توۆ بانادهم
 گهر توۆ سهری من بی سهر و سامانیش که ی
 چوۆن بوۆ توۆ سهر و گیان و دلّم پاناخه م

۲۵۶

سهرمایه یی غه م له دهست به ئاسان نادهم
 دهست هه لگری توۆ نیمه هه تا گیان نادهم
 دهردیکت وه کوو یاده وهری پییداوم
 ئه وه دهرده به ملیاریکی دهرمان نادهم

۲۵۷

گهر هه لبدری له شم له سهر تا به قه دەم
 گیان دیته وه به م عه شقه له توۆ پرا له عه دەم
 گیانیکم هه یه به دهستی توۆ نه خشاوه
 پیت خوۆشه به شادیم به ره سهر یا نه به غه م

۲۵۸

تا بردی له ئەم ولاتە تەشریفی قەدەم
 بۆ شەوقی دڵم شەوقی ئەوم کردە رەقەم
 دیوانە کرام لە کاتی مالاوایی
 لە دەولەتی دیدارە بوو من بوومە رەقەم

۲۵۹

غەمبارم لە بەر تۆ لە دڵم دا سەد غەم
 بێ گەوهەری پرووت نامەوی دنیا هەر دەم
 ئەم ژینە دەمیکە لە دەسی دامام
 پیم خۆشە مەرگ بێ بە دوام دا هەر دەم

۲۶۰

ترسم لە رەقیبە کە تەوافت ناکەم
 تانەم لی ئەدا بۆیە کە باست ناکەم
 بەستووێ دەم و قاچم بە ناحەق ئەمما
 دڵ تۆی دەوی هەر بۆیە لە یادت ناکەم

۲۶۱

بی سەروی تۆ ئەندیشه له قامەت ناکەم
هیچ کەس بە هەوای تۆوە مەلامەت ناکەم
لەم هەولێ گەیشتنم بە تۆ، ناوەستم
بۆ ژوانی تۆ تۆبە، تا قیامەت ناکەم

۲۶۲

سەودایی غەمت تازە له دل دەر ناکەم
بەم دەردە دەبی تازە دلەم ریسوا کەم
پیم خۆشە دلەم مەیلی یەکی تر کا
من نەمەهوی، دل دەیههوی خۆ شەر ناکەم

۲۶۳

بۆ ژوانی تۆ ئەندیشه له مەرگم ناکەم
بی سەبری له دووری تۆ له دەردم ناکەم
نالەم دی له مەحرۆمی له دووری تۆ دا
ناشووری له بەر نالە و دەردم ناکەم

۲۶۴

بو دهردی تو ئه ندیشه له دهرمان ناکه م
 بو په رچه می تو فکری له ئیمان ناکه م
 گیانی من ئه گهر، گیان ده خوازی فه رموو
 ئه ندیشه له گیان بو دلی گیانان ناکه م

۲۶۵

یاره ب، کهسی من تو ی و له کهس پروو ناکه م
 بو ههر کهسی کهس، کهس به کهسی تو ناکه م
 لوتف و که ره مت ریشی منی چه رموو کرد
 به م مووی سی بیجگه له تو پروو ناکه م

۲۶۶

دل جیی تو نه بی به جاری خویناوی ده که م
 چاو بو تو نه بی به جاری سیروانی ده که م
 به ئومیدی ژوانی تو یه گیانم ئه ی نا
 له م لاشه یه دا به جاری کیو مالی ده که م

۲۶۷

هەر يادت ده كه م بۆيه به چاوى تهر ديم
 له م باده به هوڤش نايه مه وه بى سهر ديم
 رپوژانى جودايى ئەمه كۆتايى هات
 ريم پى بده ديم ديم به لام بى سهر ديم

۲۶۸

تا چه نده له دووى باوهر و ئيمان بگهريم
 كاتى ئەوه ييه كرده په شيمان بگهريم
 خاكم له كليسا يه وه ئاوم له شه راب
 كافر تر له وه م وه كوو موسلمان بگهريم

۲۶۹

چهند ساله له دواى مه نزلې له يلا ده گهريم
 جارى له ژيار، جارى له سه حرا ده گهريم
 ترسم له هه موو كهس هه يه بى هاوالم
 هەر بۆيه هه تا ئيسته به ته نيا ده گهريم

۲۷۰

ویستم له خودا بگم به جه ناتی نه عیم
 زاهید به عمهل، منیش به ئاواتی (عظیم)
 من دهستی به تال دهرۆم و ئه و دیاری به دهست
 له م دووانه کیها رازی ده کا تبعی که ریم

۲۷۱

نیوان دوو برۆی یارم له نوونی تا میم
 لووت ئه لقه که کیشراوه له سهر سه فحهیی سیم
 ئه و مانگه له ئاسمانی که تو دهییینی
 کردوویه به ئامازهیی قامکی به دوو نیم

۲۷۲

گهر بو تو ملام له نووکی خه نجهر دانیم
 بو عه شق و ئه وینی تو ئه گهر سهر دانیم
 نامهردم ئه گهر له دل ئه وینت لادهم
 ئه م عیشقه هه میشه وه کوو ئه فسهر دانیم

۲۷۳

زانستت کواله ریژی ئینسانت نیم
دهست ئاوه له نیی، له ریژی سه خیانت نیم
چاکه و ئه دهه و شهرم و حهیا هه ر نیته
تو خوا به کیها سه وزه له سه ر خوانت نیم

۲۷۴

من لایقی عه شق و غه می عه شقی تو نیم
ئه ی داد که شایسته به عه شقی تو نیم
گه ر ئاگری عه شقی تو بلیسه ی هه لدا
ئه و کاته ده بینی که له ریژی تو نیم

پستی (ن)

۲۷۵

ئەى جوانتر لە ھەر جوانى و لەعلت مەرجان
مىو و عەنبەر، سەدەف زارت و دوردانە دەدان
گنجى پيشانى شەپۆل و دوو كەشتى برۆ
گەرداوى بەلا ژيړچەنە، چاوت تۆفان

۲۷۶

ناوه خسته له دل لاده و جوود و پهردان
 زاخاوی بکه دل له دهروون بو دهردان
 بایی به وتن مه به بزانه یه کبونی خودا
 یه ک دیتنه نه ک یه ک وتنه بو مهردان

۲۷۷

هه رچه ند گله ییم زوره له ژانی دهردان
 پیرانه سه ریم خوشه له کوچه ی ره ندان
 دور و هه ره تی لاوی به خورایی چوو
 مه حکووم له ئیستاوه به کووت و زیندان

۲۷۸

تا که نگه بکیشم منه تی نامهردان
 بمکهن به مقاشی ده قهری ئاگردان
 وا چاکه له ئیستاوه بژیم مهردانه
 سی بهرده ئه نیم دهس فه له کی سه رگهردان

۲۷۹

هينده چ ده كهى ليّره له دهورى مهيدان
 ئيّره دههمى حهزياييه برينى فيلان
 ههركهس بيّ دهبيّ گيان و دلى خووى دانى
 بيّ كار چ ده كا ليّره له دهركى رهحمان

۲۸۰

يارهبي عيلاجى به پهلهى بيماران
 ئهه رۆزى دهر و خاوهنى به فر و باران
 ليّو وشكى بيابانى ههژارين ئيمه
 بو ديمى ئوميدى مه بريّژى باران

۲۸۱

گهر توّ نهه بي ياريددههري گولناران
 ميوان چ دهبيّ خونچه له درك و خاران
 ههه توّى كه دههه غهه ره به دهرياي كهه رهه
 دووباره دههه مليّنى چيا و كووساران

۲۸۲

هه‌ولێ بده په‌ند وه‌رگه‌ر یه‌ک دوو، رۆژان
پیش تر له مه‌رگ رێکه‌وه یه‌ک دوو رۆژان
دنیا که وه‌کوو پیره‌ژنه و بی تامه
حه‌یفه به دنوک پێوه بی بو دوو رۆژان

۲۸۳

هاوار و فغان دووباره هه‌ستا له موغان
مه‌ی خۆره له مه‌ی نه‌ماوه ناوی نه‌نیشان
به‌م جوّره له ناو چوونه له به‌ر چاوی جیهان
بو ئیمه ئه‌وان پیشقه‌ده‌م و په‌ندی زه‌مان

۲۸۴

هیزت که هه‌یه راکه به دل باری دلان
توانات که هه‌یه به دل بیه یاری دلان
ئازاری دلیک مه‌ده نه‌وه‌ک تو دانایی
خیری دوو جیهان به خاتر ئازاری دلان

۲۸۵

بۆ ژانی دلم چوممه ته بیبکی دلان
 فه رموی: که له حه ق و یوه، بوهستی نی زمان
 پیم وت : چ بخۆم غه زا ؟ وتی: خوینی جگهر
 وتم، پاریزم له چی؟ وتی: باسی جیهان

۲۸۶

ئه ی رووی تو دلۆفانی و هیوای گشتمان
 وهصلی تو هه موو کاتی ته مه نای گشتمان
 بو گشتی که چاتر بی له من وای له من
 گهر بو هه موو وه ک من بی، ئیتر وای گشتمان

۲۸۷

ئه ی خالقی عالم رینمایه ک بو مان
 بو به نه دهی بینه و نه وایه ک بو مان
 کاری منی بیچاره عه جه ب به سه راه
 روحمکی بکه گری گوشایه ک بو مان

۲۸۸

یاره‌ب، له تهره‌ف تووه عیلاجیک بۆمان
 بو نمروده‌کان پیشووله فیلیک بۆمان
 فیرعه‌ونی زه‌مان پوحمی به خه‌لکی ناکا
 مووسا وو عه‌سا وو چه‌می نیلیک بۆمان

۲۸۹

یاره‌ب سه‌به‌بی ژییانی حه‌یوان بۆمان
 له خوانی که‌ره‌م نیعمه‌تی سامان بۆمان
 بو لیوی کزی سه‌وزه گیای نه‌و ره‌سته
 له‌م هه‌وره ره‌شه ریژنه‌یی باران بۆمان

۲۹۰

زیندانی منم له کونجی زیندانی غه‌مان
 گشت غه‌م له جیهان هاوده‌می غه‌م خانه‌که‌مان
 یارهب به که‌ره‌م هییدی بکه‌ده‌دی ده‌دان
 ئارامی بکه‌به‌ حورمه‌تی وه‌یسی قران

وه‌یسی قه‌رهن له یه‌مه‌ن کاتیک گوی بیس بوو که ددانیکی پیغه‌مه‌به‌(دخ) شه‌هید
 بووه له تاوان ته‌واوی ددانه‌کانی خو‌ی ده‌ره‌ینا، قران: به خاتری وه‌زنی شیعه‌.

۲۹۱

ژير پيى توئه گهر ژانى ههبي حورى جوان
 دهردى منه ئهه و دى نهه وه كى دهردى ژان
 ئهه و دهردى منه روحمى به حاله دادى
 ئهه و دى كه بپاريتته وه نهك بو رهنگان

۲۹۲

تەسيح بو مهلهك، كهيف وسه فا بو (رضوان)
 دوزوخ بو رپاكاره، بههشت بو پاكان
 ديبا بو جهم و قهيسهر و هم بو خاقان
 بو ئيمه گيانان و گيان بو گيانان

۲۹۳

ئهى پرومهتى جوانى تو دل ئاراي ههموان
 وهى گه وههري ناو ليوى تو هيواى ههموان
 گهر بو ههموو چاتر له منى واى له من
 گهر بو ههموو وهك من بى!! سهلاى ههموان

۲۹۴

ئەى چاوى تۆ سەرچاوهيى چاوى ههموان
 بى چاوى تۆ نوور نايه ته چاوى ههموان
 ئەم خەلكه ههموو چاوى به رهو رووى تۆيه
 ئەى چاوى تۆ رهوشهنگهري چاوى ههموان

۲۹۵

پوخسارى تۆ ئەى تازه گولى رووح و رهوان
 هيند ناسك و نازداره چ رۆژ و چ شهوان
 گهر بى به خهيال گوزهر له سهر چاوم كا
 شه مزاوى ده كا سيبهري ههر دوو چاوان

۲۹۶

ئەى خاوهنى سيفاتى نه رمتر له رهوان
 هيىزى تۆ نه بى كهى ده گهري خوين له رهگان
 فه رمانت به ههر كارى كه ئەو لايق بى
 بهم جوړه كه پيوسته بهدى دى له جيهان

۲۹۷

نالهم دئ له دهس زهنگی و شه و دهنگی وان
 له و چاوی رهش و دیمه نی شه ورهنگی وان
 سهرتاسه ری شه و به بی وچان و وهستان
 یه کسه ر له سه ما دانه منیش چهنگی وان

۲۹۸

پهیدا له دهسی قودره تی تو کاری جیهان
 لوتف و که ره مت راگری ئارامی جیهان
 ئه ی خوییه به لوتف و که ره مت تا سه ر بی
 نیشانه یی موری تو له سه ر بانی جیهان

۲۹۹

هۆشی من نه بیگانه، نه خزمان بردیان
 ئهم خونچه دهمانی موو په ریشان بردیان
 ئیژن که چ قه و ماوه دلّت زوو پیدان
 وه لّاه ی به دهس من نه بوو هاتن بردیان

۳۰۰

ئەو یارە غەم و دەردی، بەلا بوۆ دل و گیان
 وەک مشکێ بە با دەدا غەمی خەرمەنی گیان
 لە دەوای دەگەریم دەربەدەر و ئاوارە
 ئەو لە نیوانی دل و دەس لە مل و ویڵە گیان

۳۰۱

گیانیک و زمانیک و زمان دوژمنی گیان
 گیانت کە دەوی لازمە رابگری زمان
 پەندیکە هەموو کاتی دەبی بیزانی
 سەرپووش و گەلادارە زمان بادی خەزان

۳۰۲

هۆزیکێ کە حەق بیژییە گفتی دەمیان
 هاو دەم بە لەگەڵیان و بچوۆ خزمەتیان
 هەرکەس لە زەمان رەنج و عەزابی کیشا
 تاییەت مەندی تریاکی هەییە سوحبەتیان

۳۰۳

چوون حەق بە درێژایی هەموو شت بوو بەیان
 نیشانەت درا عالەمی پەر سوود و زیان
 قەت نەبوو لە عالەم کە خەتایەکی پروودا
 فەرمانی ئەزەل هەر بوو کاتی خو عەیان

۳۰۴

پیم وت بە گۆلی خونچە دەمی سووری بەیان
 مەیشارەووە ئەم پروومەتە سوورە لە میان
 دایە ژێر خەندە کە من بە عە کسی جوانان
 بی پەرەدە ونم، هەمیشە ژێر پەرەدە عەیان

۳۰۵

زانست و عەمەل ئە گەر لە رێژیک دابن
 خوۆشی دوو جیهانی مە وە کوو یەکی نابن
 قەت بایی مەبە بە خویندەووی پەرتووکیکی
 لەو رۆژە بترسی کە وە کوو یەکی نابن

۳۰۶

خاوهن دهسه لات مهستی ته ماع و پهستن
 مووسا کوژ و فیرعه و نی له عین و پهستن
 عه هه د و په یمانی خودایان که شکه
 پیش هه ق ده گرن چونکه به خو ناوهستن

۳۰۷

پردیکی له سه به حری سپی هه لبهستن
 رپی گه ردشی ته ستیره خشو وکی بهستن
 زار و ده می مار و ده می ژووژک بهستن
 ئاسان تیره لام، له زاری خه لکی بهستن

۳۰۸

مهردانی خودا له خو ل و خاکیکی ترن
 زور به رزه فرن له ئاشیانیکی ترن
 پیست سهیر نه بی به رهنگ و روو داماون
 بی منهت له ژیانن له جیهانیکی ترن

٣٠٩

گهر دوژمنی مهردان له پهنا را بمرن
 لهم بهر قهد و گۆرانه له خه و دا برزن
 چوار پا به مهسهل بچیتته ناو دهریاوه
 دهریا ههر وهکوو خۆیهتی سهگ با بمرن

٣١٠

ئهم خه لکه سهدان دهستهوو جوورا جوورن
 جار وایه ئهلف جاریکی خوار و نوونن
 بو خزمهتی دهرگاهی خودا بی وازن
 سوورماوه سهرم مهستن و یا مهجنوونن

٣١١

عاشق من و دیوانه من و شهیدا من
 بی ئابرو من و بی لهزته و ریسوا من
 کافر من و بت پهرهست من و تهرسا من
 ئه فسانه من و لهوهش خرابتر کوا؟ من!

۳۱۲

بۆ مه تلەبی عەشقی توۆ قەوی دەستم من
 خاوەن نەزەر و بە ناوی توۆ مهستم من
 هەل نایەم لەبەر ئاگری عەشقت مەردم
 نەک هەر «بووسە عید» خاوەنی هەلۆیستم من

۳۱۳

پەنجام لە دل گەرچی کەم ئازارم من
 بی یار و دیار گەرچی وەفادارم من
 هەر کەس بە وەفا و سەبرەو، کارم بۆ کرد
 سبحان الله، لە چاوی ئەو خوارم من

۳۱۴

کوا بە ختم لە گەل یارم کە تێک ئالیم من
 سەبریش کە نەما لە عەشقی رابویم من
 دەستیەک کە قەزا دوورخەمەو هەر نیمە
 قاچیش کە نەما لێرەو راکویم من

۳۱۵

دووباره ئەمه بۆنێ له مهی دی بۆ من
 ئاوازی نهی و دهنگی ده فهی دی بۆ من
 ناخی دلی من رازی خودایی ههر دهم
 هه ققم پی ئەلی به لام له نهی دی بۆ من

۳۱۶

ئهی گیژ و سه راسیمه له به حری تۆ من
 ئهی ون بوو له تۆ، له من له یادی تۆ من
 قهت ناگه م به تۆ له بهر سیفات و زاتت
 من دیارم له تۆ ههر تۆ نه دیوی بۆ من

۳۱۷

ئهی ئەو کهسی پیت عه یبه بیینی تۆ من
 رۆحمی تۆ له جیی رۆوح و ره وانه بۆ من
 به و ده سته نیگارینه له گویم پرا کیشی
 خوینی ده هه زار کوشته ئە خه م له ستۆ من

۳۱۸

زانستی ئەزەل نە توۆ لەوت زانی نە من
 وەک کوێرە گری نە توۆ لە ئەو حالی نە من
 ئیستا کە لە پشت پەردەییە باسی من و توۆ
 پەردەش کە نە ما نە توۆ لە جی ماوی نە من

۳۱۹

ئەو خالقی زول جەلال و ئەو پەیبی من
 تا چەندە برۆم دەر بەدەر و بی جی من
 یا دەرکی ئومیدم لە سەرم والا کە
 یا قفلێ موھیم ماتم بەدە دەستی من

۳۲۰

رازیکی کە بە شەو دەبخەییە سەر یادی من
 ھەر چەندە دەکەم نایەتە سەر زاری من
 ھەر بۆییە، بە رۆژ لارە مل و شەرمیون
 فرمیسکی وشک نایتەوہ چاوی من

۳۲۱

دابیرن له من نیگاری هاومالی من
 بدرینن له من لیباسی ئەشرافی من
 مه جنوون بو نه سیحت له دلّم پهیدا بوو
 سهیری که به کوئ گه‌یشتووہ کاری من

۳۲۲

ئەه‌ی زولفی بلاوی توّ به‌لا بوّ دلّی من
 وه‌ی له‌علی دوو لیوی توّ سه‌فا بوّ دلّی من
 من ناده‌م به که‌س دلّم به‌خاتر، دلّی توّ
 توّش مه‌یده به که‌س بیکه‌چرا بوّ دلّی من

۳۲۳

ئەه‌ی یادی توّ ئافه‌ت و سکونی دلّی من
 دووری من له توّ پ‌ژان‌دی خوینی دلّی من
 من ده‌زانم و دلّ، له فیراقت چوونم
 کی با‌خه‌به‌ره له ناو ده‌روونی دلّی من

٣٢٤

چاوم بوو به رینوینی ئەوینی دلی من
 ئەو کردی تەژی لە غەم دەروونی دلی من
 هاوارە ئە گەر دلم بمینی رۆژیـک
 لەو چاوه دەسیینتەوه خوینی دلی من

٣٢٥

گر دای لە دل و دەروونی سووتاوی من
 خارج بوو لە ئەندازە تەب و تاوی من
 ناچارم ئە گەر جاری قسە ی چەوتیش کم
 مەعلووم بی مە گەر حالەتی شیواوی من

٣٢٦

ئە ی رەوشەن لە دیداری رۆخت چاوی من
 رۆحمی تو سەبەب رەوشنی رۆخساری من
 شەمعی رۆخی تو خۆری لە بەر داگیرسا
 وە ک خوین لە رەگان رەوان بووە کاری من

۳۲۷

ئەى عەشقى تۆ سەرمايه له بهر چاوى من
 عەشقى تۆ گەرى داوه له خەرمانى من
 دەمزانى كه من قەت به ژوانت ناگەم
 ئەوكاتە كه ديم شكاوه هەنگاوى من

۳۲۸

سولتان، كه دەلى: له كوييه گەنجينهى من
 سوڤيش كه دەلى، له كوييه پەشمينهى من
 ئەى داد، له عەشق و غەمى دێزىنى من
 سوتمان و گەر و ئاگرە نيو سینهى من

۳۲۹

ئەو پۆره فرشتهى له سهراى سولتانن
 وهك ئيمه له كاران و له كار هەيرانن
 هەوسارى جيهان گشتى له دەست تۆ دايه
 نهك ئيمه ئەوانيش چ له ههچ نازانن

۳۳۰

گەر دوو کهسی ناو کۆمه‌لی سەرگەردانن
 نابن به عەیب چوون نە لە رپی مەردانن
 تەقلیدی مەلاو شیخی بە زاهیر زانا
 رپی ون کەرە وەک شینە پەرۆی سەرشانن

۳۳۱

مەردان لە بەیان دین و لە سەر مەیدانن
 دەگرین بە دوعا ماندوو لە سەر سوژدانن
 هەوساری هەوەس تا لە دەسی نە فسەن بی
 لیو خونچە دەمان نایەنە بەر فەرمانن

۳۳۲

خۆر و فەلەک و ئەوێ لە ئاسمانانن
 فەرمانبەرن بەم حالەوێ سەرگەردانن
 ئەرواحی بەرپێزیش که لە ژیر فەرمانن
 بو تۆ دەگەرین و چ لە هیچ نازانن

۳۳۳

ئەم خەڵکە هەوائیک لە دەروونم یین
 پیت وایه وه کوو ئادهمی نیوم یین؟
 گەر بییم و دەروون لە روو بەروو والا کم
 هەل دین لە بەرم دینەوه بمسووتین

۳۳۴

سەوزایی بەهەشت و نەوبەهەرت دین
 لیت بو بەهەشت بە یادگارت دین
 کوردان هەموو فالی رۆژگارت دین
 لەو چینهوه دین نەخش و نیگارت دین

۳۳۵

گەر چاکە بکە ی بە چاکە ناوت دین
 زولمی کە بکە ی رۆژی بە دارت دین
 چاوی عەقلت بکەوه و ببینە
 لەم دوانە بە کام کردەوه ناوت یین؟

۳۳۶

پۆژێک دێ به‌رهو گۆری نه‌مانم دینن
 کۆتایی به‌دهرد و غه‌م و ژانم دینن
 ون بوومه له‌خۆم زه‌رپه له‌خۆری تۆمه
 وه‌ک زه‌رپه له‌خۆر ناو و نیشانم دینن

۳۳۷

ئێستا، که‌خه‌لک، به‌چاکه‌ناوم دینن
 بۆسو له‌ده‌روون و له‌هه‌ناوم دینن
 گهر بێم و ده‌روون له‌پوو به‌پوو بنوینم
 سه‌گ مه‌رگم ده‌که‌ن خوین له‌دوو چاوم دینن

۳۳۸

هیندیک له‌خه‌یال و له‌غپووڤ دا ماون
 هیندیک له‌تاو خونچه‌ده‌مان فه‌وتاون
 زۆریک له‌گومان که‌میک له‌راستی ماون
 دوور بوونه له‌یه‌زدان و له‌دوور داماون

۳۳۹

ئازاری دَل و ژانی ژیان و گهردوون
 دوو دیده له گریانی شهوو پوژی روون
 سووکیله له شیک و ئاگری خه‌رمانم
 سه‌د خۆزگه نه‌هاتبام نه‌دیامی بوون

۳۴۰

مه‌ردانی خودا دلان به‌دنیان نادهن
 ده‌میان له شه‌ر و فیتنه وو هه‌للا نادهن
 له‌م بازنه‌یه دا ئه‌هلی وه‌فا په‌رگارن
 سه‌ر داده‌خهن و له‌خه‌تتی تو‌لانادهن

۳۴۱

له‌و مه‌درسه‌ه ئه‌سبابی به‌ده‌لمان پێ‌ده‌ن
 له‌م مه‌یکه‌ده له‌زه‌تی ئه‌زله‌لمان پێ‌ده‌ن
 ئه‌م شو‌ینه ولاتی ئاره‌زوومه‌ندانه
 سه‌رمایه‌یی ئیمانی ته‌سه‌لمان پێ‌ده‌ن

۳۴۲

له و دەرگهیی تو گیانی به جوئیکی ئەدەن
 کاروانی، نه هەر گیانی به جوئیکی ئەدەن
 بو ژوانی تو جیهان هەموو نرخى جوئیەک
 جینسی مە هەمووی به نیوہ جوئیکی ئەدەن

۳۴۳

شەو هەستەوہ عاشق بە شەوان داوا کەن
 دین دل دەدەن و هەر لە شەوان سەودا کەن
 شەو هەەرچی دەر و پەنجەرەییە دادەخەری
 دەرگاھی خودا قەت لە شەوان دا ناخەن

۳۴۴

مەردانی خودا مەیل بە مەستی ناکەن
 خۆیان کە دەبیینن خۆپەرەستی ناکەن
 ئەم دەستە لە یادی حەق و مەستی یارن
 خەخانە بە جی دێلن و مەستی ناکەن

۳۴۵

گەر بانى ههوا بيته ئاوينه يى چين
 رهق تر بى له پولا وو له سەنگ پرووى زەمین
 پرزقى تو ههتا ماوى له كورتى نادا
 رۆژى بهرى نووسىويه بهديهينهرى ژين

۳۴۶

رۆژيكي ههلاتم له غەمى لهش زيپرین
 ويستم كه دلم له غەم رهها بى مسكين
 عەشقى تو كه هات له نيوه رپى پى گرم
 زنجيرى وه كوو جاني له ئەستۆ كردين

۳۴۷

لەم جەور و جەفای تو فەلەكى ئاوينە شين
 لەم گەردشى ئەم كەوانى خاشاک نشين
 لەم چاوه روخيكم هەيه خوینى لى دى
 لەم سینه دلليكم هەيه پر ناله و شين

۳۴۸

بی سووده هه تا کهنگی له مال دانیشین
چارهن ئه وه، داوینت له داوین بهستین
ئه و رۆژه که دهستی مه له داوینت دا
چۆن ده کری له داوینی تو دس هه لبرگین

۳۴۹

گیانه من و تو هه ر دوو سهری خه تتیکن
لک گهرچی دووه به لام له په یوه ندیکین
ئیس تاکه له سه ر هیل و مه داری جغزین
دوایی هه ست ئه که ی، له ماکی په یوه ندیکین

۳۵۰

یاره بی له بهر خاتری فه خری (ثَقَلَین)
ئه ی خوییه له بهر ریزی شه هیدانی حونه یین
تاوانم به دووله تکه، له رۆژی قیامت
نیوه ی به حه سن به خشه نیوه ی به حوسه یین

۳۵۱

گا زاهیدی سەد دانە بە دەستم پی دەلین
 گا رەند و خەراباتی و مەستم پی دەلین
 ئیستا که لە پشت پەردەیه کار و بارم
 رۆژیک بدری پەردە لە رووم چم پی دەلین

۳۵۲

بو بەزمی تو، بوتخانە پەرهستم پیدەلین
 جار وایه خەراباتی و مەستم پیدەلین
 بیباکی خەلک، سازم و مەستی یارم
 ئیرویی دەبەن هەر بە مەبهستم پیدەلین

۳۵۳

ئە لە هەر کات و زەمان، دووری لە شەین
 بی وینە لە کردار و عمەل دووری لە مەین
 عەقلە که دەلی هەموو جودا، تو تەنیا
 زاتی تو سیفاتی تو بە زانست و بە عەین

۳۵۴

ناچارین دهبی رومان له یه ک ریگا کهین
 ئەم رایه خی عاشقی دهبی چەند لا کهین
 چاومان نه له تاعەت و له چاکە ی خۆمان
 هەر لوتفی خودا گەورە له چاوی دا کهین

۳۵۵

داخە ئەوە فکریکی له مردن ناکهین
 پۆشاک ی هەژاریکی بە کردن نادەین
 هەر فیز و هەوایه بە دلی دەفرۆشین
 شەرمی له خوداوەند و له خۆشن ناکهین

۳۵۶

بو بەندەگی تو، خودایی سوپحان، ئیمهین
 بەرجەستە له نیو جغز و له مهیدان ئیمهین
 پەیمانی (لِیَعْبُدُونَ) ئەنجامی دەین
 ئەوکاتە جیهان نمایی جیهان ئیمهین

۳۵۷

پِر نالَه له هه یوانی گه دایان ئیمهین
 به دناوی له ناو ریزی گه دایان ئیمهین
 له خراپ و خراپ تران که تو دهییینی
 گهر سهیری بکهی له بی حه یایان ئیمهین

۳۵۸

گهرچی له مهی و له باده خو ده بویرین
 بهم فیز و هه وایه به دهروون ناویرین
 بو کاری ستهم کاری به بی مهی مهستین
 ههر بویه له دنیا و له دین بی خیرین

۳۵۹

نالهم دئ له دهست تو فهله کی ئاوینه شیین
 لهم جهور و جه فای تویه دلم بوتته برین
 رپوژی به هه زار غهم هه تا شه و دادئ
 دووباره وه خو دیه وه دهیگوری سهیرین

پستی (و)

۳۶۰

کیشتاوه ههوساری سه بووری له هه ناو
 تا قوول بوو وه کوو رکیف هه لقه یی چاو
 چون تازه له حوکی تو سه رم هه لده برم
 تا دهستم که وی ده وله تی پابوسی هه ناو

۳۶۱

ئەو دەم خەبەری ئەوین لە گویئ من دابوو
گیان و دڵ و دیدە، نە لە دەست من دابوو
پیموابوو کە مەعشووقە وو عاشق دوونە
دووینی لە ناو گیان و دڵی من دابوو

۳۶۲

لەو رۆژەوێ عاشقی لە دڵ پەیدا بوو
دڵبەر گەری سووتانی لە عاشق دابوو
هەر ئەو بوو کە مەیلی بە کەبابی دڵ بوو
پەروانە لە ناو چوو کە شەمع پەیدا بوو

۳۶۳

رۆژێک لە نە کاو دیم کە ئەوین پەیدا بوو
پیموابوو دە گەم بە مەنزلی لە یلا زوو
دوومەنزلی کە رۆیشتم و مەوجم بینی
قاچم لە هەوا فراندمی دەریا زوو

۳۶۴

ئەم گاۋرە ستەمکارە لە کوی پەیدا بوو
 ئەم وینە لە گۆرخانە لە کوی پەیدا بوو
 ئەم خۆرە چیه پەردە بە رووم دادیئێ
 ئەم هەورە رەش و لیلە لە کوی پەیدا بوو

۳۶۵

لەو نالە لە نوینی غەمی دوینم دابوو
 غەم مۆتە کە بوو لە جەرگ و ناخم دابوو
 یارانم هەموو شاھیدی حالی من بوون
 یاریک کە بە ئەو زانی لە نیو گویم دابوو

۳۶۶

تائاگری ئەم عەشقه لە دل من دابوو
 هۆشم نەبوو عەقلم نە لە گەل من دابوو
 تاهاتە بەرم سێ وەرەقی عەشقی تو
 سێ سەد وەرەقم چوو کە لە دەس من دابوو

۳۶۷

لهم لوتفى توّ كام بهندهيه بىّ هيووا بوو
 لوتفى توّ به يه كجارى له روو پهيدا بوو
 ئەو رۆژه كه روحى توّ له سەر من بارى
 سهودايه كى وا، بۆمه سهدان سهودا بوو

۳۶۸

گەر تير بىّ وه كوو ئەوهى بپيكي يه ك موو
 مهردانه بوهسته راگره روومتهت و روو
 ههاى مهردان ، جوانميران ههاى
 ئامان ئامان، له ئەو مهسوورپين روو

۳۶۹

من شيرى ژيان بووم و پلنگ راوم بوو
 نيچير هه موو دهم حازرى بهر چاوم بوو
 عه شقى توّ كه هات باوهشى پيداگرتم
 رپوى شهله ئاماده له بوّ راوم بوو

۳۷۰

عەشقی تو بە لا، بو دڵ و گیانی من بوو
 بردوویە لە گەڵ خو، دەلی خزمی من بوو
 ویستم سە فەریکی لە غەمی تو هەلیم
 هەر جییه هە لاتم، ئەو لە پیشی من بوو

۳۷۱

ئەو کاتە کە ئەم ستیر و ئاسمانە نەبوو
 ئەم ئاو و هەواو و ئاگر و خاکە نەبوو
 ئەسراری یە کایه تی لە سەر لیوم بوو
 ئەم قالب و ئەم نەواو و ئیدراکە نەبوو

۳۷۲

دوێ شەو لە خەوم جەمالی یارم دی بوو
 ویستم کە گولێ بچنم و کارم پئی بوو
 ئاوازی سەحەر خەوی لە چاوم هەلگرت
 ئەی خۆزگە لە خەو دەمام و یارم دی بوو

۳۷۳

دوینیم به که یف بوو که بی دل تهنگی بوو
 سهیرم هه موو بوؤ عالهمی یه ک رهنگی بوو
 ناشتی له هه موو لایه ک و ئازادی بوو
 من بووم و سکوتی من و بی دهنگی بوو

۳۷۴

لهم شاره که نیشتی ک و کلێسه ی لی بوو
 باسی تووم له نیو باسی ئه وان گوئی لی بوو
 بوؤ یادی جه مالت سه ری بوتخانهم دا
 ناله ی بوت و ته سبیحی خودام گوئی لی بوو

۳۷۵

ئه و کاته که دهردی چاوی تووم گوئی لی بوو
 دل خوینی رژا ئه و خه به ره ی گوئی لی بوو
 ئه ی چابیتته وه چاوی توو با سهیرم کا
 دهک کویر بی ئه وه ی ئه و خه به ره ی به دلی بوو

۳۷۶

دل هات و له ئەم دەشته گەلی هات و چوو
گشت موویی رەشی بوو نەوێکی چەرموو بوو
گەرچی تەمەنم هەزار خۆری داگرت
ئاخر لە دواي زەررەییەکی ماندوو بوو

۳۷۷

دووشک سەری زولفی یار و مانگ پەیکەری ئەو
ئێستاش هەموو هەر نازی شەوێ پەرچەمی ئەو
شیرینە دەمیەک شەهیدی لە شەکی دایە
فەرمانبەرە رۆژگار و، فەرمانبەری ئەو

۳۷۸

ئەو مانگە وەفا و جوانیە سامانی ئەو
ئەوجی فەلەکی جوانیە ئەیوانی ئەو
خۆری روخی چاولیکە، ئەگەر نەت تەوانی
ئەم زولفە رەشەیی سەیرکە جیرانی ئەو

۳۷۹

خواردوومه مه یه ک که رووچه په یمانه ی ئه و
 مه ستم له که سیک که عه قلله دیوانه ی ئه و
 شوعلیک له دللی دام و دهر وونم سووتا
 له و شه معه وه هات که رۆژه په روانه ی ئه و

۳۸۰

کارم هه موو گریانه له دووری ئه مشه و
 نه ک دل له بهرم ما، نه سه بووری ئه مشه و
 دلخۆشی شه وی دی له دللی من مابوو
 تاوانی دللی خۆشی شه وی دی، ئه مشه و

۳۸۱

کوا تازه دللیک، بۆمه که کاریک بی له و
 هه ر ناله یه رۆژی به هه زاران دی له و
 شه رتم ئه وه بی، به گریه ریگهت ته ر کم
 نه یزاری سه وز بیته وه ناله ش بی له و

۳۸۲

سه ودا له سهرم وه کوو پلنگی سه رکیو
غم هاته سهرم وه ک ره وهزی له ند و کیو
دوورم له ولات و له غه ریبی ماوم
وه ک شیړی له ناو به حر و نه ههنگی سه رکیو

پیتی (و)

۳۸۳

ئەي لە ناو دۆلم ئەصلى تەمەننا ھەر توؤ
وہى لە ناو سەرم ھەوینى سەودا ھەر توؤ
ھەر چەند لە زەمان و لە جیھان دەروانم
ئەمرۆ کە ھەموو ئەتۆی لە مەو دوا ھەر توؤ

۳۸۴

ئەى لە دل و لە گيان و صورەتم دا هەر تو
خوازیاری هەموو، لە دین و دنیا هەر تو
هاورپی هەموانی و بی هەموانیش هەر تو
ئەى بو هەموو هاورپی، لە جیهاندا هەر تو

۳۸۵

ئەى خالقی ئاسمان و رەحمانم تو
بەخشەندەیی تاوان و گوناھانم تو
وا دیمە پەنات باری گوناھم پییه
رێکی خەوه کرداری پەڕیشانم تو

۳۸۶

ئەى خالقی بی وینە وو سووبحانم تو
سەرمایهیی دینداری و ئیمانم تو
شیواوه سەرم هیچ لە دەستم نایه
فەریام کەوه ئەى خاوهنی جیهانم تو

۳۸۷

ئەى خالقى (ذوالجلال) و ئەى رەحمان تۆ
 ئەى رېپەرى كارى بى سەر و سامان تۆ
 نامەرد و دەغەل بەینە ژیر فەرمانم
 خامۆش بکە بۆ من رقى، زۆرداران تۆ

۳۸۸

يارى تۆ ئە گەر سەرى گرانە بۆ تۆ
 غەم دانە گرى، کە مېهرەبانە بۆ تۆ
 دلدارى تۆ وەک ئاوينە خو دەنوینى
 تا سەیرى نە کەى سەیرى نیه ئەو بۆ تۆ

۳۸۹

یەک لوقمە لە سفرەى زالمان مەى خو تۆ
 دوویشکى رەش و دەرد و بەلایە بۆ تۆ
 گەر بۆ دللى تۆ وە کوو عەسەل شیرین بى
 ئەو خوینى دللى خەلکى هەژارە بۆ تۆ

۳۹۰

ئەى كەعبە پەرەست هۆى چىه كىنى من و تۆ
 خاوەن نەزەران ئەبىنن بەىنى من و تۆ
 گەر كوفرى من و دىنى تۆ هەلسەنگىنن
 ئەو كاتە ئەزانن، لە يەقىنى من و تۆ

۳۹۱

ئەى دل غەمى ئەو، مارە بپراوى من و تۆ
 سەر داخە ئەوین مایهیی ژيانى من و تۆ
 بۆ چيژى غەمان ديارە نە فامى ئەگىنا
 يەك دەم غەمى ئەو نرخى ژيانى من و تۆ

۳۹۲

يارەب، لە دوو عالەم بىى نیازم بکە تۆ
 بەم تاجى هەژارى، سەرفرازم بکە تۆ
 بۆ ريگهیی تۆ مەحرەمى رازى تۆ بم
 لارىى بم لە هەر كارى بە حالم بگە تۆ

۳۹۳

ئەى مەشخەلى (طور) شوعلەيى پەر نوورە لە توؤ
 شەيدايى دۆ و ديدەيى (منصور) لە توؤ
 جيهان هەموو ئى توؤيە نەوہک غەيرى توؤ
 ئىستا دۆ و ديدەى منە مەخمورە لە توؤ

۳۹۴

جيهانى ژيان يەك سەرە پەر ئاوە لە توؤ
 ئەم رەنگى گۆل و سەوزە وو كانياوە لە توؤ
 موحتاجى غەمى عەشق و ئەوينت ئيمە
 زياتر لەو ئەم عەقلە، كە تير ئاوە لە توؤ

۳۹۵

وابادەوہ توؤ، هەرچى كە هەى بادەوہ توؤ
 لارى مەرۆ دووبارە وەرە بادەوہ توؤ
 دەرگەى كەرەم قەت لە سەرت داناخەم
 ئەتبەخشم ئە گەر تۆبە بكەى، بادەوہ توؤ

۳۹۶

دهردی دلی من که سیکی دهیزانی تو
 رزگاری دلّم به نده به فه رمانی تو
 خنکاوای هه لّم به باری گونا هم پییه
 چون ده کری که بیشارمه وه ئه یزانی تو

۳۹۷

ئهی رووگه یی ئه وکس که ده بینی رووی تو
 کام دلّ هه ییه دلّ بیّت و نه بینی رووی تو
 ئه مرۆ که که سیکی که رووی له تو وه رگیرا
 دوا رۆژ به چ روویکی ده بینی رووی تو

۳۹۸

ئهی چاره سه ری دهردی هه ژاران لای تو
 رازی دلی هه ر دار و نه داران لای تو
 چون باسی بکه م حالی دلی شیواوم
 نایبژه یی کویر و کهر و لالان لای تو

۳۹۹

ئەه ی رەونەقی دینی بوپەرەستان لای تو
 وهی غارەتی دینی هەر موسلمان لای تو
 کوفر لای من وعیشق لای من وزنار لای من
 دل لای تو و دین لای تو و ئیمان لای تو

۴۰۰

ئەه ی سەوزەیی سەوزایی بەهاران ئی تو
 وهی قرمزی رووی لاله عوزاران ئی تو
 ئاهی دل و ئەشکی بی قەراران بو تو
 هاوارە کە بالە تو و باران ئی تو

۴۰۱

شەوگاری درێژم، ئەه ی دریغا بی تو
 من نوستوو له نازم، ئەه ی دریغا بی تو
 دووری و جودایی، ئەه ی دریغا بی تو
 پەلکیشی گوناھم، ئەه ی دریغا بی تو

۴۰۲

دوورم من ئە گەر له سهروهری خزمهتی تو
 ئاوینه یه کی پاکه دلّم بو روخی تو
 دوور بوونم له دیدارت ئە گهرچی سهخته
 بی باکم له ژیر لوتف و سه فای دهولهتی تو

۴۰۳

پوژیککی هه لاتم له غه می دهردی تو
 ویستم که رهه ابم له غه می عه شقی تو
 عه شقی تو که هات له نیوه، رینگه ی گرتم
 وهک جانی له ئەستۆمی کرد زنجیری تو

۴۰۴

زاهید هه له یه ، پیی وهیه (قهاری) تو
 من پر له هه له م پیم وهیه (غفاری) تو
 دهتناسی به قههار و به غه ففاریش من
 کام بهندهیه لایق تره بو کاری تو

۴۰۵

ئەى خالقى من نيمه خودا غەيرى تۆ
جيهان ھەموو بووژاوه لە بەر خىرى تۆ
روحىم پى بکە تاو و تەمەن بەر با چوو
داماوم لە دەس کارم، لە بەر شەرمى تۆ

۴۰۶

بەر گويم دەكەوى دەلین: كە نامبە خشى تۆ
ھەرچى كە شكايكە لە ئەو جىگەى تۆ
ئیمەينه شكەست خواردوو لە دەرگاھى تۆ
بۆ حالى شكوان، چييه فەرمانى تۆ

۴۰۷

پيم وت بە دلّم كە چۆنە دنيا بۆ تۆ
دل چاوى پر ئاو كرد و دەگريا بۆ تۆ
دەيوت كە دەبى چۆن ببى ئەحوالى كەسيك
ئەو كەس بە ئومىدى تۆ دەژى و، ژيا بۆ تۆ

٤٠٨

ئەو دەم كە لە من دە كیشی دامەن دلی تو
 هاوارە لە من کلۆل و خەرمەن غەمی تو
 گەر عومر وە فا بکا دلی خوّم جاریک
 وا دوورخەمەو تیشکی نەداتی غەمی تو

٤٠٩

ئەم کۆمەلە خەلکانە بە جی دلی تو
 یانی کە بەرەو ئیمە لە سەر هیلی تو
 ئەم پەتکە کە راتخستوہ گری کویرە ی بو
 ناچاری کە ئەم ژینە بە جی بیلی تو

٤١٠

گاشانە لە دەست پەرچەمی لە یلابی تو
 گا بو دلی مەجنوونی لە سەودایی تو
 گا ئاوینە روو بە رووی جەمالی یووسف
 گا ئاگری خەرمانی زولە یخایی تو

۴۱۱

ناكامم له ئىستاوه له خو كامى تو
سووتان و برينى من له بهر خاوى تو
وام پى مه كه تاله عشقى تو ريسوا بم
ريسوا بوونى من باعيسى بهد ناوى تو

۴۱۲

ئەى نالەيى پيرى خانەقا بو غەمى تو
گريانى وچەى بى دەسلالات بو غەمى تو
بانگى كەلەشپىرى سەحەرى بو غەمى تو
ئاه، بو غەمى تو، هەزار ئاه بو غەمى تو

۴۱۳

ئەى نالەيى پيرى شەرەپۆش بو غەمى تو
وہى نەرپرہيى رهندي مەى فرۆش بو غەمى تو
ھاوارى موغانى بادەنۆش بو غەمى تو
خوينى دللى عاشقان به جۆش بو غەمى تو

۴۱۴

دل چیه که بلیم قه درى ههیه بو غه مى تو
 لهش چیه که بلیم نرخى ههیه بو غه مى تو
 لوتفیکه که دهیکا غه مى تو بو دلی من
 ئەى نا دلی تهنگى من چ جیگه ی غه مى تو

۴۱۵

ئەى نالەیی بی باوک و هه تیو بو غه مى تو
 خالی نه بی یا خوا دلی من له و غه مى تو
 مسکین منی بیچاره له ئەم عالهمه دا
 شیواوه سهرم وهک ره شه با بو غه مى تو

۴۱۶

بهرداشی زه مان خوین ده تکى بو غه مى تو
 بیگانه وو خومانه نییه بو غه مى تو
 پیمخوشه غه مت به جارى مه ی نوشى کم
 تا دوایی به کس نه هیلم چۆر ییک غه مى تو

۴۱۷

ئەى هاتەوہ گيان بۆ سەرى لىو، بۆ غەمى تو
 تەنگ بۆتەوہ دنيا لە دلّم بۆ غەمى تو
 هۆ، ئەى دل و ديدە با وەسەر خۆمى كەم
 خاك و گلى كۆبانى هەمووى بۆ غەمى تو

۴۱۸

گيانم لە بەدەن زیندو بە خاتر غەمى تو
 بىگانەى عالم ئاشنا بۆ غەمى تو
 روحمىكە كە دەيكە غەمى تو بۆ دلى من
 ئەى نا دلى تەنگى من چ جىگەى غەمى تو

۴۱۹

هەورىكە كە خوینى چاو دەرىژى غەمى تو
 ژهەرىكە كە تریاكى نییە دژ، غەمى تو
 دەردى غەمى تو خەرمەنى رەنج كىشاوان
 یەكجارى دەبالە دینى دەشوا غەمى تو

٤٢٠

ئەى ئەو كە بە جیھینەرى كارانى تۆ
 ھەم زامەن و ھەم كافیى كارانى تۆ
 شەرمى دەكەم رازی دل له پرووی تۆ بیژم
 زانا بە نەهینی دل و رازانى تۆ

٤٢١

ئەى شەمعی دلە قامەتی میزانى تۆ
 ئەى له ناو سەرم ھەوینی سەودایی تۆ
 ۋەك ئاوینە دل پر بوو له روخساری تۆ
 سەیری تۆ دەكەم بەلام له پرووی چاوی تۆ

٤٢٢

ئەى ئەو كەسى بی وینە وو رەحمانى تۆ
 سامانى ھەژاران و نەدارانى تۆ
 ئەم خەلكە ھەموو چاوی له دەستی تۆیە
 با برژی كەمیک رەحمەتی بارانى تۆ

٤٢٣

دل نادهم به دنیایه به فهرمانی تو
 بو سوود و زیان ملکهچی فهرمانی تو
 دانیشم له سهر ئاگرئه گهر تو ییژی
 دهست هه لده گرم له ژین، به فهرمانی تو

٤٢٤

ئاویته سفهت به دهستی ئه، جوانی تو
 لهم دیوهوه خووت ئه بیینی، لهو دیوی تو
 ههر ئه و تو ئه بیینی، که هه بوونت له ئه وه
 ناتوانی بیینی ئه و و بهر عه کسی تو

٤٢٥

بی برانه وه ئینسانی به دی دینی تو
 دهشزانی که چوون ده بی، خوداوهندی تو
 ئه ی خوییه گوناھی بهنده بو بهنده ی بو
 چوون بهنده ئه وه ی ده کا که دهینووسی تو

٤٢٦

بيستوومه ده لىن دهردى هه يه چاوى تو
 پيمخوشه له من دا غهم و ئازارى تو
 ياره بى له چاوى پيسى دهوران هه رگيز
 دهردى پى نه گا نيرگزي بيمارى تو

٤٢٧

زنارى پهرهسته، زولفى عه نهر بوى تو
 دانيشتوو له ميحرابى خه مى ئه برؤى تو
 ياره ب چ خودايىكى كه بى وينه ي تو
 رووگه ي دلى كافر و موسلمان رووى تو

٤٢٨

ئه ي مه به ستى خوا پهرهستان رووى تو
 ميحرابى هه موو جيهان خه مى ئه برؤى تو
 سامانى ژيانى ته نگه سستان زارت
 ده سپىكى دلى لاله پهرهستان مووى تو

۴۲۹

ئەى بى گەردى ئاوينە لە بەر وینەى تۆ
 كەى ئاوينە بينراوه بە بى وینەى تۆ
 نانا، تۆ بە ناز لە راستى ھەر نەینووکیک
 خۆت ھاتووێه وە سەیر دە کەى وینەى خۆ

۴۳۰

ھەم بیکەس و ھەم خاوەن و بى وینەى تۆ
 کەس خاوەنى مولکیک نییە وە ک ملکى تۆ
 ئەم خەلکە لە خەو نوستوو دەرگا بەستە
 قەت بەستە نییە بارەگە و دەرگەى تۆ

۴۳۱

دوو دیدە و دە دە کەم بە قوربانى تۆ
 گیان و سەر و دل حازرى فەرمانى تۆ
 ئەى خۆزگە ئە گەر پۆژى سەرم بخوازى
 بە برین چى سەرم، نەىخەمە ژیر قاچى تۆ

پستی (ھا)

۴۳۲

گەر ھاتی بو ئەم دەرگەییە، توۆ یەک دلّ بە
ھەر چیکى کہ غەیری منە، لەو دوو دلّ بە
رپۆژیکى بە پاکی وەرە بوۆ دەرگاہم
گەر راستم نہ کرد، کاری توۆ ئەم جا سلّ بە

٤٣٣

ئەي دڵ لە فیراقي سەنەمم پەر خوین بە
 ئەي دیدە بە هاوکاری دڵم لاوین بە
 ئەي گیان توو عەزیزتر نی لە یادی یارم
 بی یارم کە ناوی، لە بەدەن بی شوین بە

٤٣٤

غەیری توو دڵم بە هەرچی بەستم تۆبە
 بی مەیلی توو هەر جییه بوەستم تۆبە
 تا کەنگی دەبی تۆبە نەبەستم بوو توو
 ئەمجارە کە سەد جاری نەبەستم تۆبە

٤٣٥

تا کەنگی بکا تۆبە لە دەستم تۆبە
 هاوار و فوغانی بی لە دەستم تۆبە
 هەر دوینتی بە یەک تۆبە شکاندم شووشە
 دووبارە لە دەس شووشە شکەستم، تۆبە

۴۳۶

گەر بوۆ توۆ نه بیی کارم ده کهم له و توۆبه
 خواردوومه غه مییک بیی توۆ، ده کهم له و توۆبه
 نه مجاره ده بیی کارم هه موو بوۆ توۆ بیی
 گەر چاتر له نه و نه بیی، ده کهم له و توۆبه

۴۳۷

ئه ی توۆبه له دهستی من تکایه توۆبه
 ئیستاکه خه جال له تم خوداییه توۆبه
 دوینیی بوو به یه ک توۆبه شکاندم ساغهر
 ئه ی ساغهر نه توۆم خسته په نایه توۆبه

۴۳۸

گەر تاجت دهوی برۆ، گه دای گشتی به
 بیگانه له خوۆت و ناشنای گشتی به
 پیته خوۆشه وه کوو دهسته گوۆلت رابگرن
 دهستان بگهره و خاکی له ریی گشتی به

۴۳۹

له م کۆنه جیهانه سه ر و سه ودا سه خته
 چه پ گهردی چه ویل، کاری له گهل دا سه خته
 دابران له جیهان و له گیان ئاسانه
 زیزبوون چ له روودا، چ له دل دا سه خته

۴۴۰

رپنگه م که به ره و دامه نی وه صلت سه خته
 دانی دل به ئەزموونی فیراقت سه خته
 ژانی دل و ژانی غه م و ژانی دووری
 بوون، سه خته له گهل تو و نه بوونت سه خته

۴۴۱

هو خاله بو مردنت، غه مت پیویسته
 بو دیده وو دل، سووز و نه مت پیویسته
 تو کاتت گه لیکه که به دنیا راگهی
 بو روژی مه رگ، چاره سه رت پیویسته

۴۴۲

عیشقم، غەمی تو سەری تەری پێویستە
 راوی تو لە من بە هیزتری پێویستە
 من ئەو مەلەمە بە شوعلەیه ک برژاوم
 ئاگری تو بە تین، سەمەندەری پێویستە

۴۴۳

هەر ئەو کەسەمە لە خاک و کردی خۆتە
 نەخشی من بە ئارەزوو و بە نەخشی خۆتە
 هەوساری منت بۆچی بە دەستم داوه
 دەرویمەوه لەو توو، پەسەندی خۆتە

«ئەسەد» تو لەشت ستوون و خیمە ی رووتە
 فەرماندە رووحە و مەنزلی ئەو لاهووتە
 سەرکاری ئەجەل، کاتی کە رووحت دەروا
 دە ی پێچیتەوه خیمە، لە ئەم ناسووتە

ئەم چوارینه هی: وەرگیره

۴۴۴

دنیایی دهنی و پر له هه وهس بو چیته
 ئالووده به هه ر ناکهس و کهس بو چیته
 ئه و یاره بخوازه به ته نی بو تو بی
 مه عشووقه یی هه ر ناکهس و کهس بو چیته

۴۴۵

دیل بوومه به دهست چاوی خوماری باده
 کارم به دهوام له دهستی تو فه ریاده
 گه ر داته وه دادی دلّه کهم ئه ی ئۆخه ی
 ئه ی نا، من و دل هه رچی بکه م بهر باده

۴۴۶

وتم ئه ی چاوت وتی: له مه ستان لاده
 وتم ئه ی زارت وتی: له خونچان لاده
 وتم ئه گریجه وتی: دیاره سه رت شیواوه
 باسی چ ده که ی حیکایه تی بی واده

۴۴۷

ئەه ی چاکه نه کردوو ئەه خراپت کرده
 ئیستا بو رهها بوونت ئومیدت، کرده
 پالت وه عه فوو داوه که هه رگیز نابیی
 بی کردی له کردان و نه کردت کرده

۴۴۸

زاهید که به مانگرتنی کردی کرده
 مه یخوره خه جالت له وه یه بی کرده
 ترسم له وه یه ترس و ئومید روژی جهزا
 بی کرده وه کرده، کرده وه بی کرده

۴۴۹

چهند حه یفه، ته من روویی له سه ر بیهووده
 هه م لوقمه هه رام و هه م نه فهس ئالووده
 فه رمایشی بی کرده په شیمانم له و
 شه رمه نده له کرده کانی بی فه رمووده

۴۵۰

ئالووده به دنیا جگه‌ری تییره تره
 ئاسووده تره ئه‌وه‌ی که بی لییره تره
 هه‌ر باره‌به‌ریک به زه‌نگوله و زنجیره
 گه‌ر سه‌یری بکه‌ی باری ملی زیده تره

۴۵۱

بیجگه له جینان بۆمه جیهانیکی تره
 دوای دۆزه‌خ و فی‌رده‌وس، زه‌مانیکی تره
 مه‌ی خواردن و دل‌دارییه سامانی من
 زۆربیی‌ژی له زاهییید و له یه‌کیکی تره

۴۵۲

مه‌جنوون و په‌ریش‌انم و ده‌ستم بگه‌ره
 سه‌رگه‌شته و حه‌یرانم و ده‌ستم بگه‌ره
 هه‌ر بی سه‌ر و پا خاوه‌نی چاوساغیکه
 من بی سه‌ر و سامانم و ده‌ستم بگه‌ره

۴۵۳

ئەى پشت و پەناى هەرکەسى دەستم بگره
 سەربوومه لە ژانە ژین و دەستم بگره
 تا کەنگى بکەم تۆبە و هەرپراجى کەم
 ئەى تۆبەبەر و تۆبەدەر، دەستم بگره

۴۵۴

زانابە بژى، ئەى دل و زانا بمره
 گەر رێپرهوى مەنزل بى لە رێگا بمره
 ژینى بى ئەوین چ لەزەتى تىدايه
 گەر وابى، بژى، وانەبى، ئیستا بمره

۴۵۵

سۆفستى لە عەقل و لە هونەر، بى خەبەرە
 پى وایه جیهان، خەون و خەيال و گوزەرە
 نەیزانى جیهان ئەوپهري هوش و هونەرە
 لەم هوشه بەدیھینەرى ئەو، جیلوه گەرە

۴۵۶

وهبزانه که قورئان و (صَحْف)ت، له به ره
 چى پيوه ده کهى زالمى نه فست له سه ره
 بو سوژده سهرت بوچى ته خه تته سهر ته رز
 فيزيک له سهرت دايه تهوت دهرده سه ره

۴۵۷

ياره ب، دلى من به غه يرى خوت مه سپيره
 ديمه ي دلّه کهم به ئاوى خوت بيديره
 رپوژانه ده ليم، هيچ له ده ستم نايه
 روحم پى بکه، دلم به خوت بسپيره

۴۵۸

هه رکه س، له دل و له سینه دا بى رازه
 زيندوو به سه ره، به لام له دل بى وازه
 جا هه سته وهره به دل بخوازه دهرديک
 دهرديکى له دل زياتر و بى ته ندازه

۴۵۹

له و حاكمى زۆرداره عه دل مه خواجه
 له و دهسته كه مردوونه مه دهه مه خواجه
 بو پينج و شه شيكى كه له دنيا ماوى
 ئازارى دلى تاقه كه سيك مه خواجه

۴۶۰

سامانى ژيانى من و تو يه ك نه فه سه
 هه ر ئه م نه فه سه، به خاترى هه م نه فه سه
 بو هاونه فه ست بيت و كه ميك دانيشى
 سه ر پاكي ژيان، ژيانى ئه و يه ك نه فه سه

۴۶۱

ته سبيحى دريژت كه له دهست بى، خاسه
 جاميكي شه رابيشت له دهست بى، خاسه
 ده تكوت چ به رم ديارى له بو ئه م ياره
 بى دهره كه مه رو، هه رچى له دهست بى خاسه

۴۶۲

له و خه لکی که دووروو بی سهرت داپوشه
 له و دهسته که بی مایه بی روو داپوشه
 هم پیاله مه به له گهل مروقی نامهرد
 کونجیکی په یا که با بلین خاموشه

۴۶۳

گهر ئاگر بدهی ئه وهی دلت به و خوشه
 رازی ده بی دل، حه قیقته تی پیخوشه
 لاهووتت دهوی، پهرده له دنیا کیشه
 دوو یار و دلیک ئه ستمه، دهرد وئیشه

۴۶۴

رپنگای تو له هر رپیه به دهست بی خوشه
 وه صلی تو له هر لایه به دهست بی خوشه
 رو خسارت به هر دیده بینری جوانه
 ناوت که به هر زوانی بگوتری خوشه

۴۶۵

هاوده‌م دلی بو تو بی، هه‌بوونی خوشه
 بو هاوده‌می بی وه‌فا، نه‌بوونی خوشه
 کاتی‌ک ده‌سه‌لات له ده‌س سته‌مکارانه
 په‌یوه‌ندی به‌ملکی بینه‌وایی خوشه

۴۶۶

فهرمووته فلان بوچی ئه‌وا خاموشه
 باده‌ی کی گری داوه ئه‌وا مه‌دهوشه
 زور عه‌یبه ئه‌میستاش ئه‌وه خاکی درگات
 له بلیسه‌ی ده‌روونی منه‌وا پرچوشه

۴۶۷

تاکه‌ی له‌جیهانی پر به‌لا ئه‌ندیشه
 تا چه‌نده له‌گیانی بی هیوا ئه‌ندیشه
 دوژمن ئه‌وی بستینی له‌تو باری له‌شه
 مه‌ردانه‌بژی، هه‌ر له‌خودا ئه‌ندیشه

٤٦٨

گیان چیه؟ بو غم و دهرد و موسیبهت هه ده فه
 دل چیه؟ که له سینه دا هه مووی سۆز و ته فه
 ئیستا بو نه مانی من و تو به ستوویه سه ف
 مردن ته ره فیکی، ژییانی سه خت، له و ته ره فه

٤٦٩

ده گریم له غه مت زار و ده فه رموی زه رقه
 چون زه رقه ئه مه، دیده له خوین دا غه رقه
 پیت وا نه بی دل گشتی وه کوو یه ک و ابن
 نانا، سه نه مم، له نیو دلان زور فه رقه

٤٧٠

ئه و کس که هه لال زاده وو شیر ی پاکه
 قه ت عه بیی له که س ناگری دیدی پاکه
 ئه و کس که له دوای عه بیی من و تو دایه
 مه مکیکی که مشتوویه، نه شیر ی پاکه

٤٧١

ئەهێ ناگابە زاتی تو، ئەهێ ئیدراکە
 عالەم کە لە راستی کەرەمت خاشاکە
 گەر تو بە کەرەم بیی و ببە خشی هەموان
 بە خشی هەموو بو تو، نە مستی خاکە

٤٧٢

ساتیکی چرای ئارەزووانت پف کە
 سەرفی نەزەرت لە جوانی هەر یوسف کە
 لەم شەهەدە بە کامیک لە گەروت دەخشیتم
 لەم لەزەتە گەر مەست نەبووی، تو!! تف کە

٤٧٣

هاوار لە دەسی ئەم فەلە کە ی وە ک سەلکە
 جیگە ی من نە ئەم جیگە یە زۆر بی کەلکە
 بەم حالە شەو شوکری ئەوم پیویستە
 توندتر لە وە شەم کا، کییە بیژی مەیکە

٤٧٤

یاره‌ب، وهره رپوحمیکی بکه و شادم که
 نالهی دلی من کوکوهه هه‌مرازم که
 ئه‌وکه‌س که ئه‌من له تاوی ئه‌و غه‌مبارم
 ئه‌و به من و به دل، پیکه‌وه ده‌مسازم که

٤٧٥

یاره‌ب، به که‌ره‌م سه‌یری گونا‌هانم که
 رپوحمیک به منی ماندوو، له ئامانم که
 وام پی‌مه‌که، وه‌ک ئه‌وه‌ی من ک‌ردم
 تو رپوحمی به حال و سه‌ر و سامانم که

٤٧٦

پی‌م وت له دل‌م وتی: که‌بابت که‌م که
 وتم ئه‌ی چاوم وتی: خه‌یالت که‌م که
 وتم ئه‌ی گیانم وتی: که له‌و عالهمی عه‌شق
 زۆرانه، خراپ، هه‌سته خراپت که‌م که

۴۷۷

پیتخۆشه بَلند بی، وەرە مهستی کهم که
 جیگهی تو نه ئەم جیگهیه پهستی کهم که
 ئەگریجه بوتان و، دەستدریژی کهم که
 بی سووچه سهنه، تو بوت پهرهستی کهم که

۴۷۸

هۆی غەم، گوزهری له خیالی بهدناوان که
 فکریک بو منی بی سهر و بی سامان که
 له و پیاله شهرا بهی که لیوا و لیوه له غەم
 جورعیکی له زاری بی سه ره نه نجامان که

۴۷۹

یاره ب، به که ره م چاوی له عه بدی خو که
 چاویک له من و چاو له بلندی خو که
 ههر چه ندی که نیم، لاییقی به خشی نی تو
 روحمیکی به من، له بهر خودایی خو که

۴۸۰

ئەى نۆ له دۆ و دوو دۆ، ههژدهى يه له كه
بازارى ئەوان كۆكهوه، روو له چله كه
رۆژيۆك سهحهري پهنا بهره بوؤ (الله)
گهر سه نه گرى كارى توؤ، ئەم جا گله كه

۴۸۱ (دوعا بوؤ كوردهكى)

يارهب، له خهوى نازهوه ببيدارى كه
لهو مهستى جوانى بهسه هوشيارى كه
يا بى خهبرى كه، كه نه زانى كييه
يانا، توؤ له حالى خوؤ خه بهرداى كه

۴۸۲

ئەى شه معى دۆم مه وهسته توؤ زارى كه
ئەى ئاهى جگهر سوؤز، توؤ سوپادارى كه
بوؤ خزمهتى حق، رووت و ره جالى ئەى دۆ
دانته له جگهر بگره، جگهر خارى كه

۴۸۳

پیم وت که روخم زهرده و، تو سووری که
 کرداری خراپم فره، مهستووری که
 فهرمووی که ته گهر ژوانی من دهخوازی
 بیشت کوژم نانا، له سهرت دووری که

۴۸۴

کرداری خراپم هه یه ژیر خاکی که
 دژواری جیهان زوره له دل پاکی که
 ته مرۆ که به خیموم که له دنیای دیکه
 هه وراز و نشیوم هه یه تو چاکی که

۴۸۵

پیم وت وهی دوو چاوم، وتی: پر ئاوی که
 پیم وت جگهرم، وتی: به غهم داغی که
 پیم وت ئهدی دل؟ وتی: که چی تیدایه
 پیم وت غهمی تو، وتی: به خویناوی که

٤٨٦

دل دووره له تو زه مان دريژر و ته نگه
 خاوهن دل له کم، ده لئى له بهرد و سه نگه
 عومرم که دريژبووه زه مان پي عاره
 گيانیکه ته جهل به بردنى ئه و نه نگه

٤٨٧

يادی تو ده کم کاتى له باغان دامه
 ناوى تو ده بهم کاتى له يادان دامه
 چون ده كرى له يادت کم هه تا من ماوم
 گهرچى که له سه حراوو بيابان دامه

٤٨٨

غم عاشقى نيو سينگى به لا پهروه رمه
 خوينى دلى ئاره زوو له چاوى ته رمه
 هوى خاله، ته گهر حه ريفى ئيمه ي فه رموو
 ههر خوينه له جي ميه، که له نيو ساغهرمه

۴۸۹

یارم ئەوێ چەند سالا له داوی تۆمە
 راستی له قسەم دایه گراوی تۆمە
 گەر تۆ له وجود بییه دهههه یه کجاری
 پیموا سه نه م ئیسته له راوی تۆمە

۴۹۰

گاور که منم ئیسته موسلمان بوومه
 په یمانم نه بوو ئیسته به فه رمان بوومه
 زولفی رهشی تۆ مه عدهنی موشکی عالم
 ژیر سیبهری ئەو، ئیسته په ریشان بوومه

۴۹۱

بی تۆ ده مه کی نه بوومه، تا من بوومه
 تۆی هۆی سه ره کی بوونی، که وا من بوومه
 ئەم بوون و نه بوونهی من له تۆیه ته نیا
 تۆ هه ی که هه مه بی تۆ ده نا، ون بوومه

۴۹۲

تاوانی جیهان، گشتی ئە گەر کردوومه
 به خشینم ئومیڤده، به وه دهست گرتوومه
 فهرمووته له تهنگانه وه دهستان ده گرم
 مه مهیل وه له حاله له پا که وتوومه

۴۹۳

با حهک بکری ئە وهی که من نووسیومه
 دووری خه نه وه ئە وهی که هه لگرتوومه
 بیهووده بوو هه ر کاری له پێشدا کردم
 سه د حه یفم، له عومر و ده می رابردوومه

۴۹۴

ئهی له سیفته و زاتی تو حه یران ئیمه
 بو به نده گی وه ستاوین له مه یدان ئیمه
 هه ر تو ی که شیفا ده نیری بو بیماران
 ئهی خوایه پاریزی له دهردان ئیمه

۴۹۵

یارپ، به که ره م نه که ی پهریشان ئیمه
 داهاتووہ پشتن له گوناھان ئیمه
 ذاتی تو غه نی و، ئیمه هه موو موحتاجین
 ئاتاجی به تو بین نه به خه لکان ئیمه

۴۹۶

وهک پیره هه لو هه موو له راوین ئیمه
 بو زولم و سته م دانهری داوین ئیمه
 گهر پهرده له رووی کرده وه کانن لادن
 وهک پهرده له بی شهرمی دراوین ئیمه

۴۹۷

ئهم عیشقه به شیکه، له ژیانی ئیمه
 حاشا که دهرک بکری به گیانی ئیمه
 خوش ئه و که سه هق، نووری گزنگی لیدا
 ئه و کاته له ناو دهچی گومانی ئیمه

۴۹۸

لهو دێـر و کلیسایه فریـدهی ئیـمه
 غارن دهی ههـموو سالی له کهـعبهـی ئیـمه
 ئەم کاره ههـموو لازمه بوـو حالی مه
 بهـو شهـرته له نهـ فسی مه، رهـها کهـی ئیـمه

۴۹۹

ئهی کردی غهـمت غارهـتی هۆـشی دلی مه
 دهـردی توـو سهـبهـب، خانهـ فرۆـشی دلی مه
 رهـمزیـک که (بهـریـزان)، له ئهـوی مهـحر و و من
 درکاندی ئهـوینت، له پهـنا گوی دلی مه

۵۰۰

یادی توـو رهـفیکی شهـوو پـۆـژانی مه
 سهـودایی دلی توـویه له مهـیدانی مه
 دهـرناچم له فهـرمانی بهـریـزت یارهـب
 تا مابـی ژیان، نهـخشی له ئهـندامی مه

۵۰۱

دووری که قهراری گهره که من نیمه
ئارامی دهرونی گهره که من نیمه
ئه زموونی زهمانی گهره که من نیمه
یانی که ژوانی گهره که من نیمه

۵۰۲

ئه وکاته له گهله تۆمه له گهله تۆ نیمه
سه بریش که هه بی به لام، له بهر تۆ نیمه
بو به زمی ژوانی تۆ سهرم دؤراوه
دوور نیمه له تۆ گهرچی له گهله تۆ نیمه

۵۰۳

گهردون گهوهیهک، له عومری دؤراوی مه
دهریا دهفریک له ئه شکی سیلاوی مه
دۆزهخ شه ره رپیک، له رهنجی بیهوودهی مه
فیردهوس ده مییک، له ساتی ئارامی مه

۵۰۴

پر بۆته وه ئیستا له گونا ه جامه ی مه
 كه م بۆته وه ئیستا له دهروون ناله ی مه
 ئیژن كه قیامت شهوی لی دانایه
 ئاخۆ توۆ بلیی نه یکه نه وه نامه ی مه

۵۰۵

دۆزه خ شه ره پریک له ئاگری سینه ی مه
 جه ننه ت نه سه ریك له و دلله زیڕینه ی مه
 بی غه م به له فیرده وس و له دۆزه خ تاویک
 به و دهد و غه می یاری له میژینه ی مه

۵۰۶

ژانی سه ره کی ژانی غه می یاران ه
 ژانیکی به ژان تر غه می دلداران ه
 ئیستا که به جی نایه لم من ئه م یاره
 جیا بوونه وه که م ژانه کی بی ئامانه

۵۰۷

وهك نهرده جيهان و بردننه وهی دۆرانه
 نهرد بازه كه شی کاری له كورتی دانه
 دنیا به مهسهل عهینی دوو تاسی نهرده
 هه لگرتنه وه یان به خاتری هه لدانه

۵۰۸

ده تگوت كه گونا ه دهستی من ئاسانه
 زانستی ئه زهل تیهره وو من نیشانه
 زانستی ئه زهل كهی سه به بی تاوانه
 ئه م فكره نه هی عاقله، بی عه قلانه

۵۰۹

دنیات كه دهوی وه فاله ئه و بیگانه
 ههر عاقل و بیرمه نده له ئه و حهیرانه
 چه پگهردی فه له ك گهره کیه دهستت بیری
 عاقل بو ده میك نایه ته ئه و مهیدانه

۵۱۰

مل که چ له خودابوونت گپری ئیمانہ
 بو بوون و نہ بوون چارہ سہری نیمانہ
 وا بیرمہ کہوہ ئہوہی کہ دەیکہی خوۆتی
 ہەر کاری ئہوہ پروالہتی ئی خوۆمانہ

۵۱۱

یارہب، چ خوداییکی جہ مالت جوانہ
 رازیمہ بہ فہرمانت و کارت جوانہ
 ئہم خہ لکہ دەلین بہہشت ئہ خوازی یا ئہو
 چہند بی خہ بہرن بہہشتی چاوت جوانہ

۵۱۲

دل پرویی بہرہو ئہو کہ قسہی ئہو جوانہ
 خوۆشیم لہ دل و بہ لام غہمی ئہومانہ
 گیانی دەوی چہند پروژی گیانم نادہم
 خوۆ باسم لہ گیانم نیہ قسہی ئہو جوانہ

۵۱۳

ئەو دەنگە کە دێ سەیرکە ئەو یاری منە
 من خۆم کە دەزانم لە غەمی، کاری منە
 سێ سەد گۆلی سوورلە دەوری پرووی یاری منە
 هاتووم بچنم کە گۆلچین کاری منە

۵۱۴

ئەو پۆرە گۆلە ی ئەبینی ئەو پرووی منە
 شەو داویک دەنیتتەو مەووی منە
 سەد نافە بە با دەدا بوونی منە
 ئاگری لە جیهان داو ئەمە خووی منە

۵۱۵

هیندیک لە خەیاڵ و لە غرور کەوتوونە
 هیندیک لە تاو حوور و قصور مردوونە
 هیندیک لە یەقین زۆری لە گەرداوی شک
 چەند دوورە پەرێز بوونە چ دوور کەوتوونە

۵۱۶

ده‌خو‌زى ته‌گه‌ر لوتفى خودا، دل بينه
 بو گيچهل و ئاژاوه كه‌سى مه‌دوينه
 جياوازي مه‌كه به‌لكوو دلان پيك بينى
 وه‌ك خو‌رى له‌ ئاسمانه‌وه خو بنوينه

۵۱۷

سه‌ر ر‌شته‌يى دنيايه به‌ ده‌ستى بينه
 كات و ته‌مه‌نت به‌ نرخه مه‌يدورينه
 دايم له‌ هه‌موو كات و هه‌موو جياگيه‌ك
 چاويكت له‌ يارت بى دلى مه‌شكينه

۵۱۸

روو خو‌ش به‌ له‌ گه‌ل كه‌سى ده‌لين بى دينه
 قاچيكت به‌ره‌و پيشه‌وه نى بيينه
 ئه‌ي گيانى برا ده‌س به‌ كه‌لامت بگه‌ره
 وه‌ك ماري ره‌شه‌ تو‌له‌ وو بوغز و كينه

۵۱۹

ئەو کەس کە فەنای باوەرپە فەقیری دینە
 کاری نە یەقین و نە شناسی دینە
 رۆیشتوو لە دنیا ئەو (الله) ماوە
 (الْفَقْرُ إِذَا تَمَّ هُوَ وَاللَّهُ) دینە

۵۲۰

دینا بە مەسەل گۆزەییەکی زیڕینە
 تالاولە لە ناوی نەوێکی شیرینە
 تۆ غەرپە مەبە بە ئەو کە من دەیناسم
 ئەم هیستەرە بوو بارە لە ژیری زینە

۵۲۱

من دوینێی دووعام کرد و خودا ئامینە
 چاییتەوێ تا، چاوی کە بادامینە
 ئەو چاوە، هی بەدکارە لە چاوی داوی
 بوو چاوی ئەوان دەرد و بەلا ئامینە

۵۲۲

هەر چه نده خه بهرداری له ئه ولا نینه
 بیه ووده ته ماشا گه ری دنیا نینه
 وه ک نوخته گومانی ده قه ری په رتوو کین
 بیکاره که نین و له چ کارا نینه

۵۲۳

حه یفم له وه دی له فکری خومان نینه
 غه مخوری هه ژارانی په نامان نینه
 تا هل هه بی پینخوشه که دهستی بپرین
 رازی به نه سیب و به شی خومان نینه

۵۲۴

نامه رد وه کوو خوی بی فه ر و نامه رد بیینه
 عه بی تو ئه گه ر دانه بی، ئه و سه د بیینه
 تو ئاوینه به لی گه ری با سه یرت کا
 چاکیش بی ئه گه ر، ئه و به ده، ئه و به دیینه

٥٢٥

دهنگیک له غهیب بو دلی من بنوینه
ماندووی مهلی رووحی من له من بر فیئه
ئهی خوییه له بهر خاتری مهردانی ری
ون بووی مهلی دل بو دلی من بنوینه

٥٢٦

ئهی لهو سهری مهیدانی تو سهرگوینه
دهرناچی له فهرمانی تو بگره و بیئه
روالتهت که به دهستی منه شور دو مانه
شاراوه به دهستی تووه بی شورینه

٥٢٧

من کیمه که ئاورم له دلم بهرداوه
چاوم له هه موو خونچه ده مان لاداوه
بو بهزمی ئهوین هه ره وه کوو ئاگر وامه
تا بگه م به هه والیک که دلی سووتاوه

۵۲۸

ئاگرم به دوو دهستی خو له خوّم بهرداوه
 خو کردهیه ئەم ئاگره نهک رپووداوه
 دوژمن نهبوو ئەم ئاگره دوژمن خوّم
 ئەى وای له من و دلّم، سهرم شيوّاوه

۵۲۹

ئەى غەم بەسه دووباره سەرت هەلداوه
 لانهت له دلّم كردهوه پالت داوه
 تاريكه شهوو دوور له يار و بى كەس
 دەم كووژى دەلى تۆ له كهست لاداوه

۵۳۰

بيچاره كه سيك دلى به گه نجان داوه
 پهيوه ندى له گهّل خونچه ده مان نه برپاوه
 پى وايه ژيان له پهلكى گول دايه و بهس
 قاچى دلى يه كجارى له زيندان ماوه

۵۳۱

زانستی و جوود کاله نه وه ک برژاوه
 پر قیمه ته ئەم گه وه هه ره کون نه کراوه
 زۆر هاتن به ژیرانه دنوکیان لیدا
 خالی سه ره کی باسی له سه ره نه کراوه

۵۳۲

ئێستاش که دلم له سه ره قه راری ماوه
 گیانم بو غه مت له سه ره مه داری ماوه
 خووشی دوو جیهانم له دلم ده رهینا
 ته نیا غه می تو، دلم له یادی ماوه

۵۳۳

ئەم ئاگره سووتینه ره عیشقی ناوه
 بو دین و کوفر گزینگه تیشکی تاوه
 تیمان و ئەوین دوو سه ری لیک جیاوازن
 بو کورد و عه ره ب هه ره یه که ئەم سیلاوه

۵۳۴

عووڊم که نه بوو، دره ختی بیم هیئاوه
 وا پروویی رهش و موویی سپیم هیئاوه
 فهرمووته به من که ناٹومیڊی کوفره
 هیوام له دلّه و پر به دلّم هیئاوه

۵۳۵

ئهو رۆژه که هاتی وه کوو ئه مپۆ نه بووه
 کام خونچه ده می پیکه نی وه ک تو نه بووه
 هه رکهس دی هه وه ل جاری وه کوو گول وایه
 قهت هاتوو له دنیا یه وه کوو چوو نه بووه

۵۳۶

گهر جیی له هه رهم یا له کلیسا گرتوو
 زاهید به عه مه ل تا عه تی له و دا کردوو
 زانست که نه بی کرده وه که ی چی لیڊی؟
 رهنجی به دهن و توۆزی له بهر با کردوو

۵۳۷

ئیمهین له په نای تووه په نامان گرتووه
 پشتمان له حهق و پروو له خراپان کردووه
 ئه و جیه که لوتفت هیه قهیدی ناکا
 پروومان نه له کردان، له نه کردان کردووه

۵۳۸

زانستی ئه زهل سهیره به قول دا که وتووه
 ئهم سکهککهیه زیرینه وه سه ودا که وتووه
 ئه و دهست و دهمی عاشقی مهردانی خودا
 ئیستا به مه قامیکی وه داوا که وتووه

۵۳۹

چاکهت که نه کرد گشتی خراپت کردووه
 ئیستا که ئومیدت له نه جاتت کردووه
 چاوت له عه فوو دایه که هه رگیز نایی
 بی کردی له کرد، کردی خراپت کردووه

۵۴۰

لهش گۆری دَل و ئه و دَلی غارَهت کردووه
 پاکانی به لهش پیسی زیارهت کردووه
 فیدیهی ره‌مه‌زان چه‌ندی که ئه و خواردوووه
 له‌م جیژنه نووژم بی ته‌هارهت کردووه

۵۴۱

ئه‌م عومره هه‌موو به عه‌شقه پیرم کردووه
 هۆش و هونه‌ر و عه‌قله، له بیرم کردووه
 تا هاته به‌رم رووپه‌ره‌کی یادی تو
 هه‌رچی وه‌ره‌قی خۆمه له بیرم کردووه

۵۴۲

روو ره‌ش که منم چه‌نده گوناهم کردووه
 به‌خشینم ئومی‌یده به‌وه ده‌ستم گرتووه
 فه‌رمووته له ته‌نگانه‌وه ده‌ستان ده‌گرم
 فه‌ریام که‌وه من عاجز و بارم که‌وتووه

۵۴۳

له و که عبه دلت کاتی له لای غهیری ئه وه
 تاعهت نیه ئه وه، جهوره ئه وه، دیره ئه وه
 گهر دل بو خودا و هه والی مه یخانه ی بی
 بینوشه مه ترسه، ئاخیرت خیره ئه وه

۵۴۴

هه سته وهره ئه ی به نه دی من وا وهره وه
 جی بیله بوت و په نجه ی له یلا وهره وه
 ئه م باره گه یه بو نا ئومی دی نابی
 سه د جارت ئه گهر توبه له ده ستدا وهره وه

۵۴۵

دوو باره وهره هه سته بو لای من وهره وه
 گا ور بووی ئه گهر بوتت په ره ستن وهره وه
 ده رگه ی که ره مم قهت له سه رت دانا خم
 گهر توبهت له سه ر توبه شکان دن وهره وه

٥٤٦

چاوى منه خويناوييه لهم نيوه شهوه
يارهب، به كه رهه درگهيه كم بو بكهوه
بو ههردوو جيهانم له پهناى تو دابم
يادى تو نه بى، هه رچى ههيه بى به رهوه

٥٤٧

بو خاكى تو با خاك بمهوه چاك بمهوه
من خاكم و هه ر بو خاكى تو خاك بمهوه
هه رگيز گوزه رى ناكه غه م بو لاي تو
پهس تو چ غه مت، ئيسته كه غه مناك بمهوه

٥٤٨

خاوهن سه نه ميكم له جيهان بى تايه
خه رمانى جيهان له چاوى ئه و بى مايه
ئه و بووه به ئه ويني يه كيتر من مام
شه معى من له سووتانه گرى لى نايه

۵۴۹

غازی بو شه هادهت له ته قه لالا دایه
عاشق که له ئه و سه رتره لای (الله) یه
بو رۆژی قیامت نه وه کوو یه ک وانه
ئه و کوشته یی دوژمن بی، ئه مه ی الله یه

۵۵۰

گهردوون و فه له ک گشتی له ده ستت دایه
مه ستن له شه رایکی له ده قرت دایه
بی منه ت له جیهانی و جیهانی ه ی تو
هه ریه ک له که ناریکی له سوژدهت دایه

۵۵۱

عه شقم که له گه ل ره گم له په یه وند دایه
دل وه ک مه لی بی باله له ناوه ند دایه
سه بریش که نه ما ئیسته له په نجه ی شیرم
ناچارم له شوکری تو له ئه م سه و دایه

٥٥٢

شه و ديت و غه مت باره، له ناخم دايه
 ئهم حسره ته چهنه ساله له ئاهم دايه
 گريادل له بهر دهردم و ئهمجا پيم وت
 ئهم به زمه له ميژ ساله له كارم دايه

٥٥٣

ياره ب، غه مى غه يري تو له كارم دايه
 بى سوودى له سوودى منه ئهم سه ودايه
 شهرمى ده كه م بهم كاره له ده رگاهى تو
 پاكى كه وه ئهم نه نكه له حالم دايه

٥٥٤

ياره ب، غه مى غه يري تو كه له دل م دايه
 پاكى كه وه وه ك سيخه له جه رگم دايه
 پيوسته له سه رمن هه موو دهم يادى تو
 بو چاكه وو لوتفى تو كه له ملم دايه

۵۵۵

دووباره ئەوین هات و ئە گیانم دایه
 خالیمه ئە خووم و ئە ره گانم دایه
 بهند بهندی له شم پاکی له دهستی ئەو دا
 نیو بانگه له من، ئەو له ژیانم دایه

۵۵۶

شه و هاتهوه بو غهه، له هه ناوم دایه
 گریانی به خویناوی، له ناخم دایه
 له خوینی دلم هه موو مژۆلی چاوم
 وهک سیخی که بابه که له چاوم دایه

۵۵۷

به حرێکه جیهان دایم له مه و جان دایه
 لهو مه و جه زیاتر چ وه چاوان نایه
 بو مهردی دهروون خوین، له مه و ج مه علوومه
 ئەو، روو که شه، ئەم به حره له مه و جان دایه

۵۵۸ نیشاره به (کرن فیکون)

ئەم بوونە وە کوو بە حرە لە جیهان دایە
 ئەمواجی بە خوڕ دین نە لە وەستان دایە
 عالم کە پیشاندەری خوڕی ئەمواجە
 بی وەخت و زەمان، ئانە! لە یەک ئان دایە

۵۵۹

عالم هەموو دەم لە خزمەتی ئەو دایە
 عاقل بە گومان دوژمنە یا مەولایە
 دەریا بە وجود مەوجی لە زاتی دایە
 خاشاک بە گومان شەری لە گەل ئەو دایە

۵۶۰

ئەو خویە کە جیهانی لە دەستی دایە
 دوو نیعمەتی پێداوی کە نرخێ نایە
 ئاکاری جوان، تالە جەمە شیرین بی
 ڕوخساری جوان، هەموو حەزی تێدایە

۵۶۱

سه‌یریکه جیهان ره‌مزی له رازی دایه
 وهک ئاوی ژیان له بنجی تاری دایه
 ئافراندووویه ئهم رازه له ده‌ریا ماسی
 ئیستا ئه‌وه ده‌ریایه له ماسی دایه

۵۶۲

زیرینه قژی‌ک هه‌یقی له چه‌نگی دایه
 شیرینه ده‌می‌ک شه‌هدی له شه‌کری دایه
 فه‌مانده‌یه فه‌رمان له ده‌سی ئه‌وه دایه
 کاری دوو جیهان ته‌واو له ده‌ستی دایه

۵۶۳

خواجه له غه‌می حوسن و جه‌مالی دایه
 هۆشی له گۆل و لاله وو باغی دایه
 ئیمه‌ینه که سووتاو له میان ته‌جری‌دین
 هۆشی مه‌ له، (لا إلهة إلا الله) یه

۵۶۴

ژانی دلی ئهم خه لکه له بوونی دایه
 ئاسایشی ئیمه له نه بوونی دایه
 تو بیکه به سه رمایه قه ناعهت ئه مرۆ
 عیززهت له قه ناعهت، نه زه بوونی دایه

۵۶۵

چه وراپی به تام له گوشتی کیوی دایه
 خاویاری به تام له ناخی ماسی دایه
 نیچیری قه دی شاخ و خه دهنگی کوردان
 یه ک تیر و سی نیشانم له دهستی نایه

۵۶۶

خواناس که له رازی مه عریفهت ئاگایه
 هووشی نه له خووی، له خزمهتی الله یه
 بوونی خووت به لاهه نی، ئهوی پهیدا که
 ئهم واته یه، (لا إله إلا الله) یه

٥٦٧

دوور بووممه وه لييت و له دهروون هه للايه
 ئاگر له دللم بهربوو هه ناسهم نايه
 رپویشتم له لای تو مەلى رووحم ماوه
 بى نامه له تو نايه ته وه ئەولايه

٥٦٨

عالم وه كوو چى؟ كه سيكى عه قلى لايه
 چومىكى رهوان، سه دلك و پوپى تيايه
 هه ر جوگه وو جوبارى كه تو دهيينى
 رازيكي نههينى له دهروونى دايه

٥٦٩

واتا، كه له رستىكى وه دهستت نايه
 «واويده چى» له مپه ره، به كه لكه نايه
 پيتخوشه له هوكار و له هو حالى بى
 تاماژه، رههانه كهى نه جاتت نايه

۵۷۰

پَرازی قسه کانت لَه دَلَم دهرنایه
 بۆم ناسمئ ئهم گه وهه ره بۆم دهرنایه
 ترسم له وهیه له خه و به زارم دابی
 چه ندین شه وه له و ترسه خه وم بۆ نایه

۵۷۱

دَلخوازی دَلت ساده وه بهر دهس نایه
 بی سه ره نشی درکی جه فا دهس نایه
 پشکووتوو گولی سووری لکی ئاواتم
 تا سهر نه خه مه ته ختی زهوی، دهس نایه

۵۷۲

من بی تو ده میک سه بر و قه رارم نایه
 چاکه ی تو گه لیکه له ژمارم نایه
 گه بیته زمان له سه ره له شم هر موویه ک
 شو کریک بۆ هه زارت له ته وانم نایه

۵۷۳

پروخساری تو بی پهرده له دیتن نایه
 پهردهش که نه بی بومه له دیتن نایه
 مادام که روخت له ته و جی پرشهنگی بی
 ئەم جارە هەتا هەینە له دیتن نایه

۵۷۴

له ولاتی ئەوین ههسانه وهت بو نایه
 کهم بوون و زیاد بوون نه له دەس تو دایه
 بی دهرد و به لا دین و ده کهن دهرمانی
 ئەم عهشقه یه تاوانه له دل تو دایه

۵۷۵

خۆزیا وه کوو مهل، بال و په ریکم بویه
 پوژانه له تو را خه به ریکم بویه
 بی بال و په رم ئیسته له دوورت ماوم
 ئەه ی خۆزگه بو دەرگات قه ده میکم بویه

۵۷۶

نه ققاشى روخت، له تانه بى پهرواينه
 جوانتر له وه بى خه يال له دهستى نايه
 روخسار و دهم و ليوى تو وه ك گول وايه
 شيرينه وه كوو شه هده حه زى تيداينه

۵۷۷

ئهى رووت كه له نهرمى وه كوو رووحم وايه
 خوژيا قه ده مت له بانى چاووم بو اينه
 دوو ديده كه رابى خم له ژير قاچى تو
 نه زيه ت چ ده كهن قاچى خه يالت دو اينه

۵۷۸

ئهى چاوى دلم سهير كه له و دنياينه
 بو كارى جيهان سه ربه سه رى سه وداينه
 دانيشه له گو شه يه ك لهم و له و لاده
 ته نيا به ده مي ك، راحه تى تو له و داينه

۵۷۹

دهردیکی له من گیان دهستینێ تهوهیه
 عه شقیکی که کهس، چاری نه زانی تهوهیه
 چاوێک هه موو دهم خوینی هه ناوی لی دی
 ئیستا که به رۆژ مۆته که، شهو دی شهوهیه

۵۸۰

هیندهی که له کۆلانی مه، تار و پۆیه
 هیندهی که درهختی میوهیه و لیمۆیه
 هیندهی که له ئاسمان زهقن ئهستیره
 لای ئیمه هه موو شوکر و سپاسی تۆیه

۵۸۱

دل داییم له سه ره هه د و قهراری خۆیه
 گیان بوغه می تو خه ریکی کاری خۆیه
 ئه سبابی منالانهیه گشت کاری من
 ته نیا غه می تو له سه ره قهراری خۆیه

۵۸۲

يه ك دهنگى كوفر هۆى له پەريشانی مهيه
 بوتخانه كه ئاباده له ويرانى مهيه
 ئەم دینه كه هیچ عهیبی له ئەو نابینی
 هەر عهیبی ههیبی ئەو له موسلمانى مهيه

۵۸۳

وهك گول به گولاو، شوراره پروویکت ههيه
 وهك موشكى به مهى كراوه موویکت ههيه
 ئەو رۆژه قیامت دى له بهر زورى خهلك
 پر ئافهت و میحنهت زهده مایکت ههيه

۵۸۴

ئەى شهەم، تۆ نموونىکت له سووتانم ههيه
 حالىکت وه كوو حالى پەريشانم ههيه
 تۆ گەرچى له سووتانى شهوم باخه بهرى
 ئاخۆ خه بهرت له سوۆزى رۆژانم ههيه؟

۵۸۵

تا کاتی نهییه وه عدهیی کارئ که هییه
 قازانجی نییه کۆمه کی یاری که هییه
 تا زهحمه تی سه رما وو سه هۆلان نه خوا
 پر نابئ له گول دامه نی خاری که هییه

۵۸۶

بی شک بو هه موو دهرده کی دهرمانئ هییه
 بو عه شق به یه قین بزانه گیانانی هییه
 گهر دوون که هه موو دهم له خول و سوورانه
 زانا، به یه قین، دهرزانی گهردانی هییه

۵۸۷

ئیس تا ئه وه دییم باری گوناهم پییه
 دهست خالی له فه رمانم و شه رمم پییه
 ترسم له عه دالته هییه لای تو ئه ماما
 به حری که ره مت قوول له ئومی دم پییه

۵۸۸

دهی پرسى كه سىك، بىژه ئه وىنت كىيه
 پىم وت كه فلانىكه چ ئىشت پىيه
 دانىشت و به هاواره وه گرىا بو من
 دهست خالى مه رو رىگه كه مىنت رىيه

۵۸۹

چاوم هه موو گرىانه ره قىبم كىيه
 ناسورى غه م و كو نه برىنم پىيه
 هاواره له من نه ماوه نىشان، چيه عىشق
 من بوومه ته مه عشووقه و عاشق كىيه

۵۹۰

بى به خشه ئه وهى بىجگه له تو يارى نىيه
 زياتر له غه مى تو نه بى هىچكارى نىيه
 بو يادى تو حاله تىكى ئاواى تىدا
 لای تو بى و لای تو نه بى ئارامى نىيه

پیتی (می)

۵۹۱

هەر ئان توۆ له کار و دل و حالان ئاگای
بوۆ حالی دلی شکهسته بالان شیفای
هاوار که ده کهم له ناخی سینهم ئه بییهی
زوانن که نه بی به گفتی لالان زانای

۵۹۲

ئەو شووخە لە سەر دیدە بوو دایم جیگای
 ڕۆیشت و نەما، قامەت و قەددی ڕەعنای
 فرمیسکی ڕژا دیدە لە تاوی گریا
 هیندە ی که بلۆقی کرد لە ئەشکم ژیر پای

۵۹۳

گەر شەو بی بە یانی لە خەوی دا ڕابی
 ڕۆژ هەلنە یە فرمیسک لە چاوت دابی
 هەلۆاسە دلت بە ئەو که ناچاری لە ئەو
 بو هەرچی که مهیلی ئەو تۆ ئاوا بی

۵۹۴

تا ڕۆژی لە بوون، پاک و پەشیمان نابی
 وهک عارف و مهستانی موسلمان نابی
 تا خەلکی نەلین کافر و زەندیقی تۆ
 بو ئەهلی دل و عاشق و مهستان نابی

۵۹۵

بی نرخه جیهان بو ده بی ئالۆزی بی
 وهک نهی له دهروون له ناله وو سۆزی بی
 ئەم هیچ و جیهان هیچ و غەم و شادی هیچ
 ئەم هیچه چ بی نرخه که دل سۆزی بی

۵۹۶

ئازاری مه ده، دلیکی تو گیانی بی
 هەر خۆت به نه هینی دل و دل داری بی
 ترسم له وهیه له کاتی دل ئازاری
 دل وه خوین گه ریت و تو له نیوانی بی

۵۹۷

په یمان چ له سه زار و زمان هه لبه ستی
 به و یهک له بوتانی دله کهت ناوه ستی
 وا بیر مه که وه به یهک (شهادت) ده رچی
 رۆژانه خوماری له شه وان سه رمه ستی

۵۹۸

به و به ژنی بلند و خه می زولفی پهستی
 به و نیږگزی پر خومار و بی مهی مهستی
 ده مبینی که رۆژیک له کلیسا ده گه ریم
 ناقوسم به دهستی و به دهستی «استی»

۵۹۹

زولفی تو بلا بووه له دنیا گشتی
 لارایه وه عه تراوی به سه ر دا رشتی
 ئه ی ئاگر هه تا سارده وه بووی سووتا بووم
 ئه ی وای له ئه م رۆژه گری دا گشتی

۶۰۰

دل پر له که چی و پرووی له سه ر خاکی چی
 ده شکینی دلی هه ر کهس و دلپاکی چی
 به پروالهت ئه تو پاکی لیباست جوانه
 پر کینه بی دل، سوژده له سه ر خاکی چی

۶.۱

شیرکت له دلا بیّت و دلی پاکى چى
 فیزت له سهرا بیّت و سهرى خاکی چى
 ژههراوه گوناه، تۆبه یه تریاکى ئه و
 ئه م ژههره به دل گه شت و تریاکى چى

۶.۲

رپو زهردى له رپوى من بوو که یه کسه ربارى
 له م چاوه ته ره ی من بوو که ئازهر ربارى
 بو ئاورى ئه وینى تو سهرى خوم دانا
 له م هه ورى موحه ببه تم سه مه نده ر ربارى

۶.۳

یاره ب، یاره ب، که ریم و هه م غه ففارى
 ره حمان و ره حیم و راحیم و سه تتارى
 داوامه به ره حمه تى خوداوه ندى خوت
 ئه م به نده یه شه رمه نده نه که ی یه کجارى

۶۰۴

دوور بوومه وه لیّت ئیسته له بهر ناچار
 لای توّیه دلّم هه میشه له و بهر دیاری
 ژیر سایهیی لوتفی توّ له هه جیه ک بم
 نیزیکه له سهه من که ره مت گهه باری

۶۰۵

گهه راوی عهدهم بوویه له خو پرزگاری
 گهه داخلی خو بوویه غهه و ئازاری
 هوشیاربه، و جوودت له مپهه ریگیه
 گیژ بوویه له گهه لّ خو تی وه کوو پهه رگاری

۶۰۶

له و جیه که توّ هه وه کوو وه نه دیاری
 ههه جیه که توّ نی له هه موو کهس دیاری
 خواییکی زهه ریفی، وه چ شکلی ناچی
 ههه توّی که ده مینی بوّ ئه بهه ده کجاری

۶۰۷

گەر توۆ سه ره رپی یار و له داوی یاری
 یاران ئه وه رویشتن و توۆ بیکاری
 که لپۆسی بهرت سه وز و سپی یا رهش بی
 پیویست به دلی سافی نه وه ک لاساری

۶۰۸

تا دهست له هه واو و له هه وهس رانه گری
 تا دهست له منی و پرووحی منی هه لنه گری
 ناگهی به گولی سه ر لکی ئاواتی ته من
 گەر توۆ دهسه لات به سه ر نه فس دانه گری

۶۰۹

نرخه نییه دنیا که له بهر ئه و بمری
 مهردانه بژی لی گه ری با ئه و بمری
 ئه م هیچ و جیهان هیچ و غه م و شادی هیچ
 ئه م هیچه چ بی نرخه له بهر ئه و بمری

۶۱۰

تۆ دایم له من دلّ ده بهی و مه عزووری
 قهت غه، به سهرت نه هاتوو مه عزووری
 من بی تۆ سه دان رۆژه له خویندا ماوم
 تۆ بی تۆ نه ماوی شه وه کی مه عزووری

۶۱۱

ههر رۆژه به یانی که له شییری سه ههری
 ئاوازی سه ههر چهند خوله کی دیته بهری
 بو تۆ ئه مه نیشانه له ئاوینهی رۆژ
 رۆژیک له ته من تیپه ری تۆ بی خه بهری

۶۱۲

بو خزمه تی حه ق په رده یه نووکی ده رزی
 زۆرزانه که سییک، نه هیللی پرووحی برزی
 لایه ک غه می مال لایه کی ئه ولاد و ژن
 خوش ئه و دلّه یه له ترسی یاری له رزی

۶۱۳

ئەه ی دلبه‌ری عیسا نه فه‌سی قودسی ژ ی
 بی نووری جه‌مالی تو له‌ عالم کی ژ ی
 پی‌مخوشه که فرمی‌سک له‌ چاوم بس‌ری
 به‌م لی‌وی ته‌رت له‌ لی‌وی ئیشکم بم‌ژی

۶۱۴

نیو بانگت هه‌بی له‌ شاری «شَرُّ النَّاسِ» ی
 گهر خانه‌ نشین بوویه گه‌لی وه‌سواسی
 وا چاکه وه‌کوو هه‌زه‌تی خدر و ئەلیاس
 نه‌یناسی که‌سی تا‌قه که‌سی نه‌تناسی

۶۱۵

بایی بوون، چ قیزه‌ونه له‌ می‌شکت هه‌وه‌سی
 ناگه‌ی به‌ چ شوینی‌ک و له‌ کارت ده‌وه‌سی
 وه‌ک زولفی کچان چین و شکه‌ن بنوینه
 راکیشه‌ دلی هه‌ر که‌س و ده‌ستت نه‌وه‌سی

۶۱۶

وهک تیشه مه به هه مووی به ره و خو تاشی
 وهک ره نده مه به بو دهره وهی خو پاشی
 زانست له مشار وهر گره بو کردارت
 نیوهی بو خه لک، نیوه به ره و خو تاشی

۶۱۷

عاشق بی ده بی، تیغ له ملت پراکیشی
 دهر دیک که ده گا، وه کوو ژهر بینوشی
 ههر چهندی جگهر دیمه وو بی ئاویش بی
 دهریا دهریا، خوینی جگهر هه لکیشی

۶۱۸

من عاشق و په یمانی گیانم باقی
 خووم ساقی ئه وین تا وه کوو گیانم باقی
 غه م نو قل و نه دیم دهرده و موتریب ناله
 من خوینی جگهر ده خووم و چاووم ساقی

۶۱۹

ئەى خوايه تۆ هەلۆهشینی هەر بەندیکی
 خاریجی لە رستهی، لە چیه و چەندیکی
 ئەم دەولەتە بۆم بەس کە ئەمن بەندەى تۆم
 ئەم عیززەتە بۆم بەس چ خوداوەندیکی

۶۲۰

پرسیومه لە ئەو هۆ و سەبەبی هیجرانی
 فەرمووی سەبەبی رەوشەنە گەر بیزانی
 چاوی تۆ منم چۆن تۆ دەبینی چاوت
 گیانی تۆ منم کەس هەیه دیی گیانی

۶۲۱

ئەى دلبەرى عیسانە فەسى نەسرانی
 بۆ نایهوه لام تۆ کە ترس نازانی
 پاکی کەوه لەم چاوه تەرە ئەسرینم
 تاریک بووه لەش بینهوه جهسته م گیانی

٦٢٢

که م روحمی و که م لوتفی له تو ده مزانی
 بی دهر د و سته م عاده تی تو ده مزانی
 ههر جه ور و جه فایه عاده تی یاری من
 من عاده تی نه و یاره له زو ده مزانی

٦٢٣

دوینن بو له شه ی دابوو خه می زولفانی
 به و په رچه مه شار دیه وه ته لاری جوانی
 پرسیم چیه شه و هاته وه وتیان نابی
 نامه حره م و بیگانه بیننی رووانی

٦٢٤

خو چووک و به که م مه زانه، کا نی، کانی
 وه ک سه وزه نی بروییه وه، گیا نی، گیانی
 به رپرسی له کار و کرده وه و تاکارت
 هوشیار به برا، تو که نه جانی، جانی

۶۲۵

تا تو له دوای گه وهه ری کانی، کا - نی
 مادام که له دوای لوقمه یی نانی، نا - نی
 هه وساری ژیان له دهستی مهردیکی دا
 ئه وکس به هه ل و مهرجی زهمانی زانی

۶۲۶

گه ر تو له شهوی زهنگی و سه ر سوپرمانی
 پیتخوشه رهه یایی له خهوی نه مزانی
 راستی بکه سه رمایه به راستی راستی
 شایسته یه بو لوتف و (صفا) ی یه زدانی

۶۲۷

نه من منم و، نه تو ئه تو، نه تو منی
 هه م من منم و، هه م تو ئه تو، هه م تو منی
 من وامه له گه ل تو ئه ی نیگاری کوردی
 پیم وا هه له مه، که من ئه تو، یا تو منی

۶۲۸

مه‌یدانت به‌رین و مه‌ردی مه‌یدان، بو نی؟
 مه‌ردیکی به نوابانگی له جیهان، تو نی؟
 ژیر په‌رده ئه‌وه‌ی که نابی بیکه‌ی، ده‌یکه‌ی
 پو‌شیوته عه‌با بو‌چی؟ موسلمان بو نی؟

۶۲۹

ئه‌ی خالقی بی وینه وو مه‌عبوودی غه‌نی
 ئه‌ی رۆزی ده‌ری ته‌واوی ده‌رویش و غه‌نی
 قه‌رزم له خه‌زینه‌ی که‌ره‌مت بو بده‌وه
 هه‌ر خۆت به که‌ره‌م له به‌نده‌گان بمکه‌ غه‌نی

۶۳۰

ئه‌ی عه‌شقی تو سووتینه‌ره وه‌ک سووته‌مه‌نی
 ئیبراهیم له ئاگر، به ئه‌وین پیده‌که‌نی
 تاکه‌نگی له تاوی تو بسووتیم لی‌ره
 زوو بمبه‌وه، ئه‌م خه‌لکه‌ به من پیده‌که‌نی

٦٣١

ئەى دڵ تۆ ئەگەر دلبەرى وه ک خوۆ بينى
 زەرپراتى جيهان، چى هەيه وه ک خوۆ بينى
 تۆ ئاوینتە به به لکوو له خوۆ بيینی
 بوۆ ئاوینتە مەروانه نه وه ک خوۆ بينى

٦٣٢

ئەمجا وەرە تا مەستى نیازم بينى
 شه وگارى شه وان راز و نیازم بينى
 نانا، هەلەمە دوورى له تۆ دلدارم
 ناهیلئى بمیئىنم که له رازم بينى

٦٣٣

من له ساده گى و فه قيرى و مسکينى
 تۆ له سه رکەشى و بلندی و خوۆ بينى
 گەر تۆ له سه ر ئاگرم بخه ی دانیشم
 من تۆ له سه رى ديه ده نیئىم بمبينى

۶۳۴

له و مه کته به گهر بیی و دهرس بخوینی
 زانا بی له ناو کوڤ و سه‌رت هه‌لیینی
 بو باسی ئه‌وین تو به هه‌موو زانستت
 وه‌ک تفللی ده‌بستانی هه‌وینی دینی

۶۳۵

بو خه‌لکی زه‌مان، سه‌یره که ده‌ست ده‌نوینی
 بو کونجی برۆ حه‌یفه سه‌رت هه‌لیینی
 داوا له که‌سی ده‌که‌ی که هه‌ر وه‌ک تو‌یه
 چارت ئه‌وه‌یه ده‌ست له خودا هه‌لیینی

۶۳۶

گهر راوی فه‌نا بوویه، وه‌کوو خو ماوی
 گهر داخلی خو بوویه، له ده‌س خو ماوی
 وه‌بزانه و ج‌وودت له‌مپه‌ری ریڤگایه
 دانیشتی به ته‌نیا، نه‌وه‌کوو خو ماوی

۶۳۷

(الله) هەر ئەتۆی و لە دڵ ئاگا هەر تۆی
 دواکەوتوو منم نوینەری رینگا هەر تۆی
 میروولە ئەگەر لە ژێر زەوی نالەیی بی
 فەریا رەسی ئەو تۆی و بە ئاگا هەر تۆی

۶۳۸

ئەیی ئەو کە لە پاشایی بمینی هەر تۆی
 نوینەر لە شەوو کاری بەیانی هەر تۆی
 کاری منی بیچارە بە دەستی تۆیە
 بو من لە دوو جیهان کە بمینی هەر تۆی

۶۳۹

نوسراوویی نامەیی خودایی هەر تۆی
 ئاوینەیی ئەفرانی جوانی هەر تۆی
 مەوجودە لە تۆ هەرچی لە عالەم دایە
 بو خۆت بگەرێ، ون بوو لە عالەم هەر تۆی

۶۴۰

«سبحانك» بو دهر د و غه مم يارم تووى
 «سبحانك» بو كويزه گريى كارم تووى
 «سبحان الله» به ئه مرى تو «كن فيكون»
 «سبحان الله» غه فوور و غه ففارم تووى

۶۴۱

بو دل بهرى دل، مه گهر گيانت نابهى
 دهست خالى دهر پوى شهرمى له كارت ناكهى
 بى ناله وو بى دهردى شهرم سورماوه
 شهرمى نه له خوت، له كردگارت ناكهى

۶۴۲

زياتر له گيان دل، بو گيانان نابهى
 دهرت پيبدن نيوى له دهرمان نابهى
 بى دهردى له ئيستاهه له دهر نالهت دى
 شهرمه، بهسه، ئابرووى دهرده داران نابهى

۶۴۳

دهمبەه ی بۆ سه‌ری جۆگه و و ئاوم ناده‌ی
 «لا حول» ده‌لێی رەشمه له چاوم لاده‌ی
 بۆمه به سته‌م ده‌ستی تۆ چه‌ند ئازاده
 بۆ؟ تۆ گه‌زه‌مه‌ی نیوه‌شه‌وی کام جاده‌ی

۶۴۴

یاره‌ب، له قه‌ناعه‌ت سه‌ر و سامانم ده‌ی
 تاریک بووه‌ دڵ، هاتوومه‌ ده‌رمانم که‌ی
 رۆزی منی سووتاوی غه‌م و ده‌ردی تۆ
 بی منه‌ت له خه‌لک هه‌ر تۆ له گیرفانم خه‌ی

۶۴۵

ئه‌ی وه‌ خوین گه‌رپی دڵ وه‌ره سه‌به‌رت تاکه‌ی
 ئه‌ی گیان وه‌ره‌ ده‌ر نایه‌م و نازت تاکه‌ی
 ئه‌ی دیده‌ چ نامه‌ردی خه‌جاله‌ت نایه‌ی
 یارت که‌ نه‌دی سه‌یری جیهانت تاکه‌ی

٦٤٦

ته عریفی له دل له لای هسودان تاکه ی
 پر قیمه ته کالای تو له بهریان ناکه ی
 تو خوت که نه بووی خه یالی بوون مه فرۆشه
 بی نرخ ی ده که ی، خه یالی خامان تاکه ی

٦٤٧

ئه ی دل، له شه رابی جه هل، مهستی تاکه ی
 ئه ی خانه خه راب، لافی هه بوونی تاکه ی
 گه ر غه ر ق نه بووی له به حری ناز و مهستی
 داوینی ته ر و هه وا په رهستی تاکه ی

٦٤٨

یا قوتم له دوو دیده ده ریژی تاکه ی
 وه ک کیوی غه مم خو لم ده پیژی تاکه ی
 بو هه رچی له تو په نا به رم بی سووده
 هه ر دیمه په نای تو وه، له وم ده رنا که ی

۶۴۹

ئەى ئەو كە لە ئاسمان هەور رپژاكەى
 لوتف و كەرەمت، لە گاوريش راناكەى
 نوپژگەى تۆ كە ويران بووه خانەى تۆيه
 ئەى خانە خەراب سەبر و تەماشاكەى

۶۵۰

گەر وینەى خەلیل كەعبەيه كى ئاوا كەى
 ئەم كەعبە بە نوپژ و بەندەگى ئارا كەى
 رپژانە سەدان بەندە لە بەندى لادەى
 زۆر باشە ئە گەر غەم لە هەژارى راکەى

۶۵۱

يارەب، لە تەواوى كەرەمت خاسم كەى
 هوشيارى بە كردهوه و خوداناسم كەى
 لەم عەقلە جەفاكارە سەرم شيواوە
 ديوانەيى خۆتم كەى و رزگارم كەى

۶۵۲

یا رهب نهیسه ئەو رۆژه له دەرکانم کە
 موحتاج به کەس و ناکەس و خزمانم کە
 مووی رەشی من به ئەمری تۆ چەرمووگە
 بەم مووی سپی تازە پەڕیشانم کە

۶۵۳

تۆ دایم له کۆ دای و به تاکی ناگە
 مادام کە له خۆ دابی به مەردی ناگە
 تا رۆژی له رینگا بی سەرۆپی، نە کرێ
 بی دەرد کە دەمینێ، به چ دەردی ناگە

۶۵۴

پیم وت کە تۆ کی؟ بۆچی ئەو رەعنای
 فەرموی کە منم به سیفەتی یەکتایی
 هەم عەشقم و هەم عاشق و هەم مەعشووقم
 نەینووی جەمالم هونەری بینایی

۶۵۵

تا چه نده قسان بهم و به ئه ودا، داویسی
 بیوهی هه ده فت بیکی، هه دهی هاویسی
 نه تخویندوه په ریک، له باسی بی دهنگیدا
 هه بویه زمان شل ده که ی و دهی هاویسی

۶۵۶

ئه و دل که هه بوو له خوین شه لال بوو، پویسی
 چاوم سه ره ری، له خوین غه رق بوو، پویسی
 پوژیک به هه وای عاشقی له م گولزاره
 له یلییه کی دی، شیتی ئه وی بوو، پویسی

پیتی (مئی)

۶۵۷

پیر بوومہ بہ لَام تہوین لہ گہلّ من دابیئ
شادیی و (نشاط) و تہرہب و سہودا بیئ
لہم زولفہ دریژہی توؤ کہمہندی بادہم
دہیخہم لہ ملی تہمہن ، لہ گہلّ من رابیئ

۶۵۸

هیچ کس نیه له ئه و جییه که توئی تیدا بی
 هر جییه که توئی لی نه بی غه یرت نابیی
 دیی دل ده بهی و مه بهستی دل ده خوازی
 یارهب، چ خوداییکی که وینت نابیی

۶۵۹

ئهم عه شقه نه حالیکه به سه زارا بی
 پر قیمته ته ئهم گه وه ره په یدا نابیی
 سه ودایه که چند سألله له ناخم دایه
 ناسوفته یه کون کراوی په یدا نابیی

۶۶۰

تاله علی تو ئاوا له دلیم کارا بی
 کارم هه موودهم، ئاه و غهم و سه ودا بی
 ده تفه رموو که من دیمه وه میوانت بم
 ئهی خوزگه به یه کجاری و بی مه ودا بی

۶۶۱

عارف له دهروون گهرچی پر و ئاگا بی
 بو دامه‌نی قودسی تو له ریگا دابی
 خاوهر نه‌زهر و دهستی بلندی لابی
 بو دامه‌نی ئیدراکی تو والا نابی

۶۶۲

عاشق که غمی بو هه‌موو کس والا بی
 کو‌بوونه‌وه‌که‌ی ته‌فره‌قه‌یی کالاً بی
 شادی له دلی نابی هه‌تا ئه‌و مابی
 پیموایه‌زه‌ماوه‌ندی ده‌می کو‌تا بی

۶۶۳

ههر کس هه‌وه‌سی جاه و مه‌قامی لا بی
 بو ههر دوو جیهان ژینی له شادی نابی
 بو به‌نده‌گی گهرییت و سه‌ری خو‌ی دانی
 بو روژی قیامه‌ت غمی کاری نابی

٦٦٤

هه ر جييه كه تو هه ي، ته سه ري غه م نابي
 ته و جييه كه ني، شادي له سه ر دل نابي
 ته و كه س كه له تاوي تو دلي پر خوينه
 شادي گه له كه، تاكوو ته به د كه م نابي

٦٦٥

هه ر كه س كه له ده ر گاهه ت له مه يدانا بي
 بو كه عبه وو مزگه وت و كليسا نابي
 گه ر په ر چه مت له م كه عبه خشيني دامه ن
 ته م دينه به ده ست و پي له زنه رارا بي

٦٦٦

خويني به سه، مه عريفه ت لا نابي
 كه ي جاريكي مستت له غرورپت دابي
 ته و فه قري كه مسته فا به ته و فه خري كرد
 پيي ناگه ي هه تا خويني دلت نه رزا بي

۶۶۷

هه رگیز دلّه کهم له تو ته وه لا نابئ
 گیانیش که بچئ قهت له دلّم لاناچئ
 وینّهت که له نهینووکئ دلّئ من دایه
 ئەم وینّه به تو نه بئ، به کهس لاناچئ

۶۶۸

مه عشووقه یی خانه گئ له بو دهس نابئ
 قهت نابا دلّ و پروویی له هیچکهس نابئ
 مه عشووقه ده بئ مه ست و خه راباتئ بئ
 تا نیوه شه وان له خویندن و ره قسا بئ

۶۶۹

عاشق به کهسئ ده لئین: که بئ غه م نابئ
 بئ یار و دیار بوونی له بو غه م نابئ
 دوور بوون و جیا بوونی له یاری سه خته
 عاشق ئەوه گهر گیانی له ریئ غه م دابئ

۶۷۰

بی تاعه تی حق به هه شت به ماچان نابی
 بی خاته می دین ملکی سوله یمان نابی
 گهر نرخ ی وجوودت له جیهان ده خوازی
 بی خزمه تی ئینسان و موسلمان نابی

۶۷۱

ئه و ئه من و ئه مانه ی تو به ئاسان نابی
 ئه م شه ره ته شه رینه به ماچان نابی
 ئه و مه ی که عه زیزی ئاره زومه ندانه
 جورعیکی به سه د رووح و به سه د گیان نابی

۶۷۲

عاشق به یه قین وایه موسلمان نابی
 بو مه زه به بی عاشق، سه ر و ئیمان نابی
 بو ئه و دل و عه قل و له ش و گیانی نابی
 عاشق ئه وه یه بو یه که نادان نابی

۶۷۳

عموړیکې وه کوو هه وری به هاران وایی
چاویکی له گریان وه کوو باران وایی
ئه ی کاکه ئه وای بژی که له دوی مهرگت
گۆستی گه زتراو، بو تو به یاران مایی

۶۷۴

پیټ خوشه که تو دهولته تی ئه برارت بی
نایی له بو کسه، زه پره یی ئازارت بی
ترست له مهرگ بوچی، غه می رزقت بو؟
شه ریانه له سه ر نوبه، گه ر ئارامت بی

۶۷۵

دینداره که سیک دینی له پرووی زانست بی
جوابی بو هه موو کویره گری بهر دهست بی
زانستی ئه زهل هو و سه به بی سووچت بی
که م عه قلییه ئه م بیره، نه وه ک زانست بی

۶۷۶

شهو دهستم كهوئ ژوانی تو یارم رهنگ بی
 به دریژی شهوم كورت و به پانی تهنگ بی
 ئەو شهو كه له گه‌ل من له شه‌ر و ناسازی
 شهو كویر و دریژ و رهنگه په‌روین لهنگ بی

۶۷۷

تا كهنگی له دهس غه‌م، غه‌م و ئازارم بی
 غه‌م گشتی نه‌سیبی چه‌رخى رۆژگارم بی
 ئەى خوییه ته‌مهن به قه‌دری غه‌م بارم بی
 یا كه‌م بی غه‌مم، به قه‌دری رۆژگارم بی

۶۷۸

رۆژیکی ئە‌گه‌ر وه‌عه‌ده له گه‌ل یارم بی
 با ته‌وقی سه‌رم تا قه‌ده‌مم چاوم بی
 با من به هه‌زار دیده‌وه ریگا ته‌ر كه‌م
 تا به‌لكوو له رووی لوتفه‌وه کریارم بی

۶۷۹

پیتوانه بی من له دوو جیهان ترسم بی
 بو مردن و کاتی ته جهلم ترسم بی
 مردن حهقه خو نابی له ترسی بمرم
 گهر خو نه پهره ستم له چ را ترسم بی

۶۸۰

یاره ب، نه یه رۆژیکى كه حیرمانم بی
 نیازم نه به خه لکان و نه خزمانم بی
 بی منهت له هه موو بهنده یه کی بمژینی
 نه ک پی و قه ده می ده رکى گه دا و خانم بی

۶۸۱

ملکی تو له ئیلامه وه تا میردین بی
 چینیشی له گه ل بیت و هه تا ماچین بی
 رۆژیک دى به ناچارى ده بی بارى كه ی
 بیت وانه بی هه تتا كه فهنت، دابین بی

۶۸۲

گەر کارى تو چاک يیت و له دهستی تو بی
 گەر يیت و خراپیش بی گوناھى تو بی
 ته سلیم به و رازی به و هر ساده بژی
 خو کارى جیهان نابى به دهستی تو بی

۶۸۳

بو سبهى كه زهوالى شەش و مەرگى تو بی
 قەدرت به قەبارەى ئاشناىى تو بی
 بو جوانى خەدت، هەولده بو دوا رۆژت
 حەشرى تو به میزانى سیفاتى تو بی

۶۸۴

يارەب گەر نه جاتم دەى له نائومیدی چ دەبى
 رینگەم پى بەدى دل تو بناسى چ دەبى
 گاورت به كەرەم گشتى موسلمان كردن
 گاوریكى تریش گەر تو بناسى چ دەبى

۶۸۵

قەت ئەو قسە ناکا کەسە کى عەقلى ھەبى
 گەر جوابى قسەى سادە لە ژىر دەستى ھەبى
 زانستى ئەزەل کەى سەبەبى تاوانە
 کەم عەقلىە ئەم عەقلە ئە گەر عەقلى ھەبى

۶۸۶

پروومەت گول و لىو ئالى ئە گەر لىرە ھەبى
 چەپ گەردى فەلەك نايەلى ئەو يە کسەرە بى
 بو ھەردوو جیھان دلت بە دلدارى بدە
 ھەر بووہ لە ئەزەل، بو ئەبەد و يە کسەرە بى

۶۸۷

ئەم عەشقە چىيە شىرى لە چەنگى دادى
 بو ھەرچى گومانى بى لە چەنگى رادى
 ئەوکاتە کە دوژمنتە دلت بەو خوۋشە
 عاشق کە دەبى، خوینى لە چەنگى رادى

۶۸۸

یادت که ده کم ئه م دلّه هاواری دئ
 ناوت که ده به م ناله به یه کجاری دئ
 هه رجاره که ناوی تو له سه زارم دئ
 خانه و دهر و دیواره که هاواری دئ

۶۸۹

زولفی ره شی تو یادی شهوانی لی دئ
 وه ک چه نگی هه لو خوینی دلانی لی دئ
 گهر پیچ و خه می په رچه می تو والا کم
 بو عالمی گیان بوئی گولانی لی دئ

۶۹۰

ئه ی دل له فیراق، گهر تو ره گیشته بپری
 نیشان به که سی نه ده ی سه ریشته بپری
 سوتمانی له شته وه کوو ره ژی بی دوو که ل
 ناله ت له ده روون دابی دلیشه بگری

۶۹۱

دل لای تو ژيانى ئەبەدى پى دەدرى
 غەم بو غەمى تو شادى دلى پى دەدرى
 ئەم بايه بياله خاكي تو بو دۆزەخ
 دۆزەخ شەرەفى ئاوى بەقاي پى دەدرى

۶۹۲

تا دەست له هەوا وو له هەوەس لا نەدرى
 تا دل وه كوو دور له ناو سەدەف دانەزى
 قەت كاسە سەرى پر له هەوەس پر نابى
 وهك جامى سەرەوبن ئەو، مەى را نەگرى

۶۹۳

ئەم پرشتە له دەستى تو له لیوم بسپرى
 لەو شەكرى دەمت توژى له لیوم بدرى
 ماوهى خولهكى له باوهشى تو دابم
 شەشدانگى جیهان ئەدەم، له نیوم بسپرى

۶۹۴

ئەى خوزگه ئەوين رۆژى لە من دل بکرى
 کارىكى بکەم پەردە لە دل لابلدرى
 بەرمالە رزىوه کەم بە جۆرى ئەدرم
 زىنارى لە هەر پۆيهک و رايەل بکرى

۶۹۵

لەو جى که غەمى ئەوين، لە ناو دل دەکرى
 با تيغى ئەوين لەو دلە (بەسمەل) بکرى
 ژيرخاک دەکرى رۆژى روخى خويئاوى
 هەلدەستى بە خوين دامەنى قاتل دەکرى

۶۹۶

پرسيار لە گوناو و لە هەلەى تو دەکرى
 پرسيارى هەلەى تو نە لە من، تو دەکرى
 دلپاکى و هیوا لە دلە گەر مابى
 ئەو خاوەنى هیوايه و لای تو دەکرى

۶۹۷

تا مه دره سه و و مناره و یـران نه گری
 تا کاری هه ژاران سه ر و سامان نه گری
 تا ریشی ریا لوس و له بن دا نه بری
 کوا تازه که سیک تازه موسلمان ده گری

۶۹۸

عاشق که له ری عاشقی بی سه نه گری
 یا هوشی له ری عه شقی له سه ده نه گری
 هم یاری بخوازی هم سه ری بخوازی
 ده خوازی به لام چونی له بو سه ده گری

۶۹۹

خواناس له نه و رۆژی که ناری ده گری
 یا دامه نی کیو و لاله زاری ده گری
 له گوشه یی مه یخانه ده چی بو کونجی
 تا عالمی ناپوخته قهراری بگری

٧٠٠

تۆبەم که هه‌بوو پیمی شکاند رۆژی به‌ری
 تۆبەم که شکاند، به تۆبه ده‌مبا بو سه‌ری
 وا ئیسته لغاوی من له چه‌نگی ئه‌و دا
 ساتیکی به ساغ نایه‌لی تا بیمه‌ ده‌ری

٧٠١

تا ده‌وری رۆخت سونبولی لی هاته‌ ده‌ری
 سه‌د ناله‌ له من بولبولی لی هاته‌ ده‌ری
 من دیومه‌ له گول سه‌وزه سه‌ری ده‌ردینی
 ئه‌مجاره‌ چ بوو له سه‌وزه گول هاته‌ ده‌ری

٧٠٢

بی‌خه‌ش که دل‌ت که حه‌ق له دوای ئه‌وده‌ گه‌ری
 ئه‌و دل‌ که خه‌شاوی بی‌ له دۆزه‌خ ده‌ گه‌ری
 دیندار که دلی له به‌ر خودا بی‌ خه‌ش کا
 گوینی‌که له ده‌ستی ئه‌مه‌ که‌ی دیته‌ ده‌ری

٧٠٣

من زیندوو که سیک بیّت و له پرووی تو وه گه پری
 یا مهل له ههوا له باره گه ی تو بگه پری
 ئیسقانی له شم بشکی له چاوی ئه و کهس
 دواى مردنى من بیّت و له پرووی تو وه گه پری

٧٠٠

ئه ی خالقی بی چوونی هه موو بوونه وه ری
 ئه ی ریبه ر و ریئمایی هه ر جانه وه ری
 پشتبه ندی ئومی دم به ته مای تو به ستوه
 رییم پی بده نیمه له مه زیاتر هونه ری

٧٠٤

زانا هونه ران یه ک به سه دان ده ژمی ری
 گه وجیش به ده وام عه یبی جیهان ده ژمی ری
 وه ک پیوه ری سو ئتانه شه عووری گشتی
 پیوه ر هونه ر و کاری جوان ده ژمی ری

۷۰۵

دلدارى من گهر جارىكى دل بخوازى
 رۆژاننى ژواننى سهر و دل بخوازى
 (مقصود) و مهبه ستم له ئه وىنت (وصله)
 ئاخۆ توۆ بلیى وابى كه دل ده خوازى

۷۰۶

ئه و رۆژه له مه حشر كوۆ وهبى نیر و مى
 كى ترسى له وهى نیه كه مه كى ئیروو بى
 من لوتفى له بهر چاو ده گرم با ئیوهش
 به ئومیدی ئه وهى بن، ئه گهریش خيرو بى

۷۰۷

بوۆ حالى هه ژاران وه ره نرخى دانى
 زالم كه به هيچ، قيمه تى نرخى ناننى
 نامهرد كه به هيچ ناكړى نازى مهردان
 مهردى پى دهوى، كه نرخى مهردى دانى

٧٠٨

گهر تاعه تى خوّم نه خش بكم سهر نانئ
 ئه و نانه له سهر سفره له بهر سه گ دانئ
 سهى برسى ئه گهر سائئ له زيندانا بئ
 پئى پيسه كه ههر بوئى بكا و سهر دانئ

٧٠٩

گولزاري دهمت، هوئه كه گول بهر دئئ
 لئوى تو ژيانى ئه بهدى بهردئئ
 برژينه كه ميك له سهر زهوى له على لئو
 تا پروويى زهوى رووح و گيان بهر بيئئ

٧١٠

سوڤى له سه ماع، بوئه دهسى هه لئئ
 تا ئاگرى دل، به حيله دامركئئ
 زانا كه دهزانئ دايه لانكى روئه
 بو خهوتنى ناو بيشكهيه ئه پراژئئ

۷۱۱

دل ته نگم له دنیا یه ژیانم ناوی
 گهر تووم نه بی بو چیمه جیهانم ناوی
 بهم حاله و بهم دهرده و به دلی ته نگم
 بی تو هه موو فیردهوس و کیانم ناوی

۷۱۲

خاوهن دلیم بمبه خشه چ پرسى ناوی
 غه رقم له گوناه و هه له پرسى ناوی
 شه رمه نده ده بيم ته گهر پرسى کارم
 ئه ی خاوهنى من روحمى تو پرسى ناوی

۷۱۳

شه وقت له دهروونمکه، چ پرسى ناوی
 گیانم که بو توو تینووه، پرسى ناوی
 دوو دهستى که هه مبوو بیخه مه داوینت
 هه داومه له سه ره بهر تو، پرسى ناوی

۷۱۴

وهره بو نيو سه فى يارانى مه، ترسى ناوى
 خاكي بهرى پيى ئيمه به، ترسى ناوى
 گهر گشتى جيهان هيرشى گيانى تو كا
 ئوقرهت به مه بى و، بومه به، ترسى ناوى

۷۱۵

رپوت كرده وه من قبووله شهرمى ناوى
 رپه حمان و رپه حميم وهره شهرمى ناوى
 فرميسك دهبارينى له شهرمى من تو
 پيم شهرمه كه نه تبه خشم و شهرمى ناوى

۷۱۶

گولزارى وه فاله درك و خارم دهروى
 بى فيلى له رپه فتار و له كارم دهروى
 دوى شه و كه به يادى تو سهرم دانابوو
 نه مړوكه گولاه، و له كه نارم دهروى

۷۱۷

«وصلی» تو له کوئی و ویستی ئەبولخیره له کوئی
 دوردانه له کوئی و، تاقه تی میرووله له کوئی
 هەر چەند که له سووتمان گهلی بی باکم
 پهروانه له کوئی و، ئاگری ئەم تووره له کوئی

۷۱۸

ئەم ژینه دەم و ساتیکی پاکی پیدەوی
 ئەم بوونه هەتا سەر دلی پاکی پیدەوی
 وا چاکه له ئیستاوه به کارت راگهی
 چوون ئاخری کار، مروقی پاکی پیدەوی

۷۱۹

بو کوشتنی من، دوچاوی فهتانی دەوی
 مهستیش که نه بی، زولفی په‌ریشانی دەوی
 ترسم له وهیه جهسته‌یی کوژراوی من
 دواي کوشتنی من، عوزری له دهستانی دەوی

۷۲۰

شه‌یدایی غه‌مت هاته سه‌رم نیوه شه‌وی
ده‌ریای دلّم مه‌وجی له خوین داوه شه‌وی
په‌یدا بوو له من خیلّی خه‌یالی یارم
که‌م مابوو گیان، له خیمه ده‌رچی له شه‌وی

۲۵

ياپهپ به موحه ممد و عه لى و زههرا
يا پهپ به حوسهين و حهسن و ئالى عهبا
به و پهحمهتى خوت بهينه دى حاجاتم
بى مننهتى عالم ئهى بلدى ئهعلا

۹۹

ياپهپ، من ئه گهر گوناھى بى حه ددم كرد
گشتى ههله بوو هه رچى به ناحه ققم كرد
ئىستا كه له هه ر كارى دژى مهيلت بى
هاتوومه بللم، به روو پهشى توبه م كرد

۱۱۸

ياپهپ، به دوو ئه ولاد و نه وهى پيغه مبهه
ياني به دوو شه معى خانه وادهى حه يدەر
دوراوه دللم، توو به كه رهم سه یرم كه
چاوم له وه يه بمخه يه ژير چاوى نه زهر

۱۷۰

یاره ب به عهلی ئیبنی ئه بی طالب و ئال
 ئه و شییری خودا و خاوهنی ویژدان و که مال
 فریام بکه وه له سی مه کان و سی شوین
 کاتی سه ره مهرگ و گوړ و هم کاتی سوئال

۲۱۱

یاره ب، بکه وه گری له حالی زارم
 روحمیک، که عه قل عاجزه بو هه رکارم
 ده رگه ات نه بی ده رگه یه کی شک نابهم
 ئه م ده رگه له رووم پیوه نه ده ی، غه فقارم

۲۲۹

یاره ب، ئاورم لیده وه سه رگه ردانم
 ئالووده به ده س نه فس و هه وه س دامانم
 کاریکی نه که ی شایه نی تو له ی من بی
 داپوشه به لوتف و که ره مت تاوانم

۲۳۹

یاره‌ب، من به یه کبوونی تو ئیمان دینم
 ئیمان به خودای عالم و حه‌یوان دینم
 وشک و ته‌ری دنیا‌یه هه‌ر ئه‌و دوهم لایه
 دوو لیوی وشک، چاوی به گریان دینم

۲۴۵

یاره‌ب، له هه‌لان و له ته‌لان ئالام
 ئه‌ی خویه له ژیرباری گونا‌هان مام
 نووری‌ک بو دلم له عالمی پاکی را
 برژینه سه‌رم له ژیر غه‌مان تاسام

۲۴۶

یاره‌ب، له ده‌سی نه‌ فسی گلام مام
 یاره‌ب، له قسه و کاری خراپم مام
 روحم پی بکه ئیسته گه‌لی مو‌حاجم
 ئیستا به دل و ده‌ستی شکام مام

۲۶۵

یاره‌ب، کهسی من تووی و له کهس پروو ناکه‌م
 بو هه‌رکهسی کهس، کهس به کهسی توو ناکه‌م
 لوتف و که‌ره‌مت ریشی منی چه‌رموو کرد
 به‌م مووی سی بیجگه له توو پروو ناکه‌م

۲۸۰

یاره‌بی عیلاجی به په‌له‌ی بیماران
 ئه‌ی رۆزی دهر و خاوه‌نی به‌فر و باران
 لیو وشکی بیابانی هه‌زارین ئیمه
 بو دیمی ئومییدی مه‌ بریژی باران

۲۸۸

یاره‌ب، له ته‌ره‌ف تووه عیلاجیک بو‌مان
 بو نمروده‌کان پیش‌ووله فیلیک بو‌مان
 فیرعه‌ونی زه‌مان روحمی به‌خه‌لکی ناکا
 مووسا وو عه‌سا وو چه‌می نیلیک بو‌مان

۲۸۹

یاره‌ب سه‌به‌بی ژییانی ه‌ییوان بۆمان
 له‌خوانی که‌رهم نیعمه‌تی سامان بۆمان
 بۆ لیوی کزی سه‌وزه گیای نه‌و ره‌سته
 له‌م هه‌وره ره‌شه ریژنه‌یی باران بۆمان

۳۵۰

یاره‌بی له‌ به‌ر خاتری فه‌خری (تَقَلِّین)
 ئە‌ی خوییه له‌ به‌ر ریژی شه‌هیدانی حونه‌ین
 تاوانم به‌ دووله‌تکه‌، له‌ رۆژی قیامت
 نیوه‌ی به‌ حه‌سەن به‌خشه‌ نیوه‌ی به‌ حوسه‌ین

۳۹۲

یاره‌ب، له‌ دوو‌عالمه‌م بی‌ نیازم بکه‌ تۆ
 به‌م تاجی هه‌ژاری، سه‌رفرازم بکه‌ تۆ
 بۆ ریگه‌یی تۆ، مه‌حره‌می رازی تۆ بم
 لا‌ری بم له‌ هه‌ر کارێ به‌ حال‌م بگه‌ تۆ

۴۵۷

یاره‌ب، دلی من به غهیری خۆت مه‌سپیره
 دیمه‌ی دلّه کهم به ئاوی خۆت بی‌دیڤه
 پی‌م وت، پی‌م وت، هیچ له ده‌ستم نایه
 رۆحمم پی بکه، دلّم به خۆت بسپیره

۴۷۴

یاره‌ب، وهره رۆحمیکی بکه و شادم که
 ناله‌ی دلی من کۆکه‌وه هه‌م‌رازم که
 ئه‌وکه‌س که ئه‌من له تاوی ئه‌و غه‌مبارم
 ئه‌و به من و به دل، پیکه‌وه ده‌مسازم که

۴۷۵

یاره‌ب، به که‌ره‌م سه‌یری گونا‌هانم که
 رۆحمی‌ک به منی ماندوو، له ئامانم که
 وام پی‌مه‌که، وه‌ک ئه‌وه‌ی من ک‌ردم
 تو رۆحمی به حال و سه‌ر و سامانم که

۴۷۹

ياره‌ب، به كه‌ره‌م چاوى له عه‌بدى خو كه
چاويك له من و چاو له بلندي خو كه
هر چه‌ندی كه نيم، لاييقى به خشيني تو
روحميكى به من، له بهر خودايى خو كه

۴۸۱ (دوعا بۆ كوره‌كه‌ى)

ياره‌ب، له خه‌وى نازه‌وه بيدارى كه
له و مه‌ستى جوانى به‌سه هوشيارى كه
يا بى‌خه‌به‌رى كه، كه نه‌زانى كييه
يانا، تو له حالى خو خه‌به‌رداى كه

۴۹۵

ياره‌ب، به كه‌ره‌م نه‌كه‌ى په‌ريشان ئيمه
داهاتووه پشتن له گوناهان ئيمه
زاتى تو غه‌نى و، ئيمه هه‌موو موحتاجين
ئاتاجى به تو بين نه به خه‌لكان ئيمه

۵۱۱

یاره‌ب، چ خوداییکی جه مالت جوانه
 رازیمه به فه‌رمانت و کارت جوانه
 ئه و خه‌لکه ده‌لین بهه‌شت ده‌خوازی یا ئه و
 چەند بی خه‌به‌رن بهه‌شتی چاوت جوانه

۵۵۳

یاره‌ب، غه‌می غه‌یری تو له کارم دایه
 بی سوودی له سوودی منه ئه‌م سه‌ودایه
 شه‌رمی ده‌که‌م به‌م کاره له ده‌رگاهی تو
 پاکی که‌وه ئه‌م نه‌نگه له حال‌م دایه

۵۵۴

یاره‌ب، غه‌می غه‌یری تو که له دل‌م دایه
 پاکی که‌وه وه‌ک سیخه له جه‌رگم دایه
 پیویسته له سه‌رم‌ن هه‌موو ده‌م یادی تو
 بو چاکه وو لوتفی تو که له ملم دایه

۶۰۳

یاره‌ب، یارِه‌ب، که‌ریم و هم غه‌فکاری
 ره‌حمان و ره‌حیم و راحیم و سه‌تتاری
 داوامه به ره‌حمه‌تی خوداوه‌ندی خؤ
 ئهم به‌نده‌یه شه‌رمه‌نده نه‌که‌ی یه‌کجاری

۶۴۴

یاره‌ب، له‌قه‌ناعت سهر و سامانم ده‌ی
 تاریک بووه‌دل، هاتوومه‌ده‌رمانم که‌ی
 رزقی منی سووتاوی غهم و دهردی تو
 بی‌منه‌ت له‌خه‌لک ههر تو له‌گیرفانم خه‌ی

۶۵۱

یاره‌ب، له‌ته‌واوی که‌ره‌مت خاسم که‌ی
 هوشیاری به‌کرده‌وه و خوداناسم که‌ی
 له‌وه‌قله‌جه‌فاکاره‌سهرم شیواوه
 دیوانه‌یی خؤم که‌ی و رزگارم که‌ی

پیرانین:

سویاسی به پریژ مامۆستا مه لا (حوسین شیخانی) ده کهم که مامۆستایه کی ئەدیب و عارف و شاعیره و ئیستا له ته مه نی ۷۹ سالی دایه، به لام شوکر بو خودا ساغ و سلامه ته و زهمه تی کیشا و پیداجوونه وهی مه عنایی له چوارینه کاندایه کرد، وه زۆر هه له ی مه عنایی و قافیه ی بو راست کردمه وه. رپۆژیک که له گه ل (مه لا عبدالباسط برهانی) له خزمه تی دابووین ئەم شیعره فارسیه ی خواره وهی که نازانم هی کییه، زۆر به هه ست و سۆزیکه ی عارفانه خوینده وه وه منیش شیعره کهم بهم شیوه کرده کوردی:

دل را به جز با یاد خدا شاد مکن - بایاد وی از کس دیگری یاد مکن
دل خانی کعبه است ویران مگذار - ویرا به جز از یاد وی آباد مکن

کوردی

بو غهیری خودا ئەم دلە قهت شاد مه که
یادی له دلت بو کهسی بهر باد مه که
وهک که عبهیه دل حه یفه که ویرانی که ی
بو ئەو نه بهی ئەم که عبهیه تاباد مه که

دواتر مامۆستا ئەم چەند دێرە ی خوارەوہی
نووسی و فەرمووی با لات بی.

(بەپێز مەلا ئەسەد شەرافەت اسعدک الله، لە خوای
میری مەزن داوای بەرکەوتنت بۆ دەکەم لەیوادارم
بە بەر مەبەستە کانت دا زال بی، بە تاییەت وەرگێرانی
جوارینەکانی (شیخ ابوسعید ابوالخیر) کە یەکیەک لە عارفانی
بەدە ی ٤ — ٥ ی خوێراوانە، کە تا ئێستایە بێسراوە
کەس خۆی لێدا بێت بۆ وەرگێرانی، لەر بۆیە کارەکە ی
تۆ جێگای شانازییە بۆ عێرفان و ئەدەبیاتی کوردی کە
ئەدی بێکی ئاوی لێرە لکەوتوو کە دەتوانیت خۆی لە
قەرە ی ئەو کە لە پیاووە عارفە بەدات و جوارینەکانی بە
شێوہی خۆی بخاتە بەر زمان و ئەدەبیاتی کوردی،
بۆیە کارە کەت جێگای پێز و سوێاس و بێر فزایییە.
لە خوای گەرە و میرە بان داوای بەرکەوتنی
زیاتر بۆ دەکەین.

ومن الله التوفيق.

حسین محمد امینی (شێخانی)

١٥ ی پێنەندان ١٣٩٦ ی لە تاوی

